

27 986 11
10

Jak mam ochronić się przed przymusowem ściąganiem moich podatków.

Praktyczne rady i wskazówki
dla płatników podatkowych wraz z kalendarzem podatkowym,
krótkim zarysem postępowania upadłościowego wzgl konkursowego i formularzami
podatkowymi w tłumaczeniu niemieckiem.

Opracowali
Dr. Henryk Brojdy
i
Kazimierz Sadkowski.

Nakładem własnym.

Wie schütze ich mich vor einer zwangsweisen Einziehung meiner Steuern.

Praktische Ratschläge und Weisungen
für die Steuerzahler nebst Steuerkalender, kurzem Abrisse der
Konkursordnung und Steuerformulare in deutscher Uebersetzung.

Bearbeitet von
Dr. Henryk Brojdy
und
Kazimierz Sadkowski.

Im Selbstverlage der Verfasser.

Górnośląskie Wiadomości Gospodarcze

Organ Izby Handlowej
w Katowicach.
redagowany w języku polskim i
niemieckim

wychodzi dwa razy w miesiącu

Redakcja i
Administracja

Izba Handlowa w Katowicach
ul. Powstańców No. 5
Telefon Nr. 2082 u. 2261.

Każdy numer zawiera oprócz działu
gospodarczego najświeższe wiadomości
z dziedziny podatkowej.

Obfity dział inseratowy.

G. M. M. M.

Jak mam ochronić się przed przymusowym ściąganiem moich podatków.

Praktyczne rady i wskazówki

dla płatników podatkowych wraz z kalendarzem podatkowym na rok 1927,
krótkim zarysem postępowania upadłościowego wzgl. konkursowego i formularzami
podatkowymi w tłumaczeniu niemieckiem.

Opracowali

Dr. Henryk Brojdy

i

Kazimierz Sadkowski.

Nakładem własnym.

Drukiem A. Gaertnera, Królewska Huta,
ul. 3-go maja 17.

K 129 366
179 272 II

K-97/4269
 26.6. 6,00
 (+ 1 tabl. *kur.*)

Słowo wstępne.

Potrzeba chwili i wniknięcia w położenie płatników podatkowych narzuciły nam myśl krótkiego skreślenia w niniejszej broszurze obok najistotniejszych w tej materji przepisów prawnych, sposobu postępowania przy wywiązywaniu się ze zobowiązań podatkowych.

Ze stałej bowiem styczności z płatnikami podatkowymi nabiera się przekonania, że w większości wypadkach płatnicy zalegają z podatkami, bądź to z powodu nieświadomości skutków nieprzestrzegania terminów płatności, bądź też z powodu tego, że różnorodność podatków państwowych i komunalnych powoduje często brak ścisłego orjentowania się w dotrzymywaniu terminów płatności, oznaczonych w różnego rodzaju nakazach płatniczych.

Te okoliczności prowadzą w dalszej konsekwencji do decyzji władz skarbowych, nakazujących ściąganie zaległych podatków w drodze egzekucji. Zbytecznem podkreślić, że częste jawienie się egzekutora (komornika) u płatnika, jest dla ostatniego nader przykre i kompromitujące. Narażanie się na tę ostateczność ze strony uczciwego płatnika, zrozumiałem jest wtedy, gdy jemu po wyczerpaniu wszelkich środków, by odnośny podatek do Kasy Skarbowej wpłacić, nie pozostaje w danej chwili nic innego, jak pozostawić swoje ruchomości i przedmioty wartościowe egzekutorowi do jego dyspozycji.

Skoro jednak te daleko idące przykrości mają być wpływem li tylko opieszałości płatników wywołanej często u niektórych brakiem dokładniejszych znajomości odnośnych przepisów podatkowych, postanowiliśmy naszym współobywatelom dopomóc do przezwyciężenia tych trudności.

Przez rady i wskazówki podane w niniejszej broszurze, umożliwimy w znacznej mierze płatnikom podatkowym, uregulowanie sprawy uiszczenia podatków i uzgodnienia wydatków stąd wynikłych z ich planem budżetowym, a temsamem ułatwimy tymże płatnikom spełnianie tego wysokiego obowiązku obywatelskiego wobec Skarbu Państwa.

Podajemy tu wyciągi z najważniejszych ustaw i norm prawnych z dziedziny podatkowej, które są każdemu płatnikowi niezbędne przy załatwianiu tych spraw.

Broszura niniejsza zawiera również t. zw. „Kalendarz podatkowy”, podający terminy płatności podatku przemysłowego, składania zeznań o obrocie, wnoszenia odwołań przeciw ustalonym obrotom i nałożonym karom pieniężnym, nabywania świadectw przemysłowych i t. d.

W szczególności zalecamy prowadzenie według załączonego formularza „*Ewidencji wymierzonych i uiszczonych podatków*” ewidencji otrzymanych nakazów płatniczych, wyznaczonych w nich terminów płatności, oraz uskuteczniionych na podstawie tychże nakazów wpłat do Kas Skarbowych, względnie do rąk upoważnionych sekwestratorów skarbowych, lub komorników urzędów gminnych.

Skrupulatnie prowadzona ewidencja zaoszczędzi płatnikom częste zwracanie się do Oddziałów rachunkowych Urzędów Skarbowych po wyciągi z kont, pociągających za sobą dla płatników zazwyczaj stratę czasu i innego rodzaju trudy.

Najważniejsze tu naprowadzone ustawy i normy prawne, wzgl. wyciągi z tychże przetłumaczyliśmy na język niemiecki, a dołączyszy je do niniejszej broszury, umożliwiliśmy wielkiej części naszych współobywateli, niewładającej dostatecznie językiem polskim, posługiwanie się z łatwością zasadniczymi przepisami podatkowymi, a niezależnie od tego podaliśmy w tłumaczeniu niemieckiem treść niektórych formularzy podatkowych, nakazów płatniczych, upomnień i t. d.

Żywimy nadzieję, że każdy płatnik przy pomocy tej broszury sam z łatwością orjentować się będzie, jak postępować w sprawach podatkowych od chwili otrzymania nakazu płatniczego i w ten sposób *ochroni się przed przymusowem ściąganiem swoich podatków.*

Królewska Huta, w styczniu 1927 r.

Autorzy.

II.

Sposób wpłacania podatków do Kas Skarbowych.

II.

Sposób wpłacania podatków do Kas Skarbowych.

Dotychczasowy system wpłacania podatków w Kasach Skarbowych na podstawie ustnych oznajmień lub pisemnych deklaracji, sporządzanych przez płatników, wywołał wiele nieporozumień w wypadkach mylnego zadeklarowania wpłat bądź na inny podatek, niż się należało, bądź też na niewłaściwy rok podatkowy i t. p. Pomyłki takie odbijały się częstokroć szkodliwie na interesach płatników, którzy niejednokrotnie byli narażeni z tego tytułu bez potrzeby na kroki egzekucyjne.

Chcąc ochronić płatników od tego rodzaju niewłaściwości, a zarazem zmniejszyć nieprodukcyjną pracę przy prostowaniu mylnych zarachowań, powstałych wskutek niewłaściwego zadeklarowania wpłaty, Ministerstwo Skarbu okólnikiem I. D. K. 4734/25 WAK. ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Nr. 18 z dnia 1. lipca 1926 r. zarządziło, aby Kasy Skarbowe, poczynwszy od 1. lipca 1926 r. przyjmowały wpłaty podatków tylko na podstawie pisemnych deklaracji płatniczych lub za okazaniem nakazów płatniczych, sprawdzonych poprzednio przez urzędnika, prowadzącego księgi biercze. Dlatego też płatnicy podatków będą kierowani *przed dokonaniem* wpłaty do tego urzędnika, o ile nie dopełnią tego warunku z własnej inicjatywy.

Po wypełnieniu przez urzędnika prowadzącego księgi biercze części deklaracji przeznaczonej do wypełnienia przez Urząd Skarbowy, oddaje się ją płatnikowi który na podstawie tejże wpłaca do Kasy Skarbowej zadeklarowaną kwotę i otrzymuje na wpłaconą kwotę pokwitowanie według dołączonego do niniejszej broszury wzoru nr. . . .

Jak z załączonego wzoru deklaracji wynika, rubryki jej zawierają różne należności tak na rzecz Skarbu Państwa jakoteż na rzecz Związków Samorządowych. Najważniejszą dla płatnika jest kwota podatku państwowego (rubryka „sumy skarbowe“) i dodatku komunalnego (rubryka „sumy komunalne“) a to z tego powodu, by płatnik mógł się zorientować ile faktycznie tytułem tych należności wpłacił i następnie przez porównanie z odnośnym nakazem płatniczym stwierdzić swoje ewent. zaległości.

Z powyższych względów jak również dla celów wykazania się przed sekwestratorem Urzędu Skarbowego lub przed komornikiem gminnym do-

kładnem pokwitowaniem, a w szczególności, ile zapłacił tytułem podatku państwowego, ile zaś tytułem dodatku komunalnego, płatnik może odosobnego urzędnika Kasy Skarbowej prosić, o wyszczególnienie na odwrotnej stronie pokwitowania (patrz wzór) poszczególnych należności, wpłaconych na podstawie deklaracji.

Z uwagi na to, że komornicy niektórych zarządów gminnych ściągnięte u dłużników podatkowych podatki wraz z odsetkami i innymi należnościami, w skład których wchodzi również koszta egzekucyjne — wpłacane przez komorników do kasy gminnej wprost, — kwitują tylko ogólną kwotę, powinni płatnicy i od tych ostatnich żądać, by na pokwitowaniu zaznaczali przynajmniej, jaka kwota przypada na podatek państwowy, a jaka na dodatek komunalny.

Przy zachowaniu tych dokładności, płatnik uniknie częstego wprost sprawdzania w Oddziałach rachunkowych Urzędów Skarbowych jak rozdzieloną została na koncie jego w księdze bierczej wpłacona do rąk komornika gminnego kwota tytułem zaległego podatku.

Postępowanie przy uiszczaniu ratalnych splat.

O ile płatnikowi podatek rozłożony został na raty, winien przy wpłacie rat, dotyczące pismo Urzędu Skarbowego okazać urzędnikowi prowadzącemu księgę bierczą a to w celu stwierdzenia przez tegoż urzędnika, jakie odsetki (ewent. ulgowe) ma zalikwidować.

Wpłacanie podatków państwowych przez Pocztową Kasę Oszczędności.

Zdarza się często, że płatnicy podatkowi wpłacając podatki przez Pocztową Kasę Oszczędności, nie zaznaczają na blankietach przesyłkowych na jaki podatek przesłana kwota jest przeznaczona. Nie podają również, jaka kwota przypada na podatek państwowy, jaka na dodatek komunalny, a jaka na 10% nadzwyczajny dodatek do podatku państwowego.

W konsekwencji powyższych niedokładności, Kasy Skarbowe, sumy wpłacone bez ich wyraźnego przeznaczenia przechowują w depozytach aż do wyjaśnienia, przez długotrwałą nieraz korespondencję z płatnikami.

Nieprawidłowość ta dla samych płatników jest o tyle niepożądaną, gdyż mimo wpłacenia do Kasy Skarbowej odpowiedniej kwoty, mogą się narazić na postępowanie egzekucyjne ze strony Urzędu Skarbowego, nie określwszy dokładnie przeznaczenia nadanej blankietem P. K. O. kwoty.

Dlatego każdy płatnik w własnym dobrze zrozumiałym interesie powinien na blankiecie przesyłkowym P. K. O. podać następujące szczegóły co do nadanej kwoty:

1. Pozyję księgi bierczej (która podana jest na dotyczącym nakazie płatniczym),
2. kwotę podatku państwowego i za jaki czas,
3. kwotę 10% nadzwyczajnego dodatku do podatku państwowego,
4. kwotę odsetek za zwłokę od podatku państwowego,
5. kwotę dodatku komunalnego,
6. kwotę odsetek od dodatku komunalnego,
7. kwotę ewent. wpłacanej grzywny,

III.

Prowadzenie przez płatników
podatkowych

„Ewidencji wymierzonych i
uiszczonych podatków“.

III.

Prowadzenie przez płatników podatkowych „ewidencji wymierzonych i uiszczonych podatków“.

Większa część płatników otrzymawszy różnego rodzaju nakazy płatnicze tak z Urzędów Skarbowych jak i z Urzędów Gminnych, nie łatwo się później orjentuje, którą należność uregulował, a z którą zalega.

Z powodu tego często powstaje pewna pod tym względem nieregularność.

Dlatego polecałoby się żeby każdy płatnik po otrzymaniu z Kasy Skarbowej pokwitowania, na którym wyszczególnione są wszystkie należności, z których się składa ogólna kwota wpłacona do Kasy Skarbowej, wpisywał należności te do „Ewidencji wymierzonych i uiszczonych podatków” według wzoru nr. 1 dołączonego do niniejszej broszury.

Przez wpisywanie do „Ewidencji wymierzonych i uiszczonych podatków” każdorazowej wpłaty, płatnik będzie miał zawsze jasny obraz swego stanu zaległości w podatkach.

W załączonym wzorze „Ewidencji” podaliśmy 4 przykłady wpłat, które wyjaśniamy jak następuje:

ad 1. p. 2 i 4. płatnik Sterniewicz Józef, stosownie do art. 50 Ustawy o państwowym podatku dochodowym *złożył w przepisany terminie t. j. do dnia 1. marca zeznanie o dochodzie* i uzasadnił dochód na 7200 zł. Według skali podatkowej, wysokość wykazanego dochodu odpowiada 24. stopniowi, czyli podatek państwowy wynosi 324.00 zł. — Sterniewicz jednak mając na utrzymaniu 5 członków rodziny, korzysta ze zniżki przewidzianej w art. 27. Ustawy o państwowym podatku dochodowym i wskutek tego przechodzi do 16. stopnia skali podatkowej i podatek jego obniża się wtedy do 133.00 zł. Dodatek komunalny według art. 24. Ustawy o państwowym podatku dochodowym, od dochodu 7200.00 zł. przypada 4%, a więc 288.00 złotych.

Złożywszy w ten sposób zeznanie, płatnik Sterniewicz stosownie do art. 87 powołanej ustawy *wplaca do Kasy Skarbowej w przepisany terminie t. j. do dnia 1. maja połowę kwoty, która przypada od wykazanego w zeznaniu dochodu.* Jak wykazują rubryki do 1. p. 4 płatnik i drugą połowę wpłacił w terminie t. j. w dniu 1. XI. 1926 r. — zatem nie naraził się na odsetki tytułem kary za zwłokę. Przy wpłacie drugiej połowy podatku dochodowego, pobrano od płatnika Sterniewicza 10% nadzwyczajny

dodatek do podatku państwowego, a to zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 8. lipca 1926 r., według którego dodatek ten, pobiera się dopiero od 16. VII. wzgl. od 16. IX. 1926 r.

ad 1. p. 1, 3 i 5. płatnik otrzymał w dniu 18. V. 1926 r. nakaz płatniczy na podatek przemysłowy za II. półrocze 1925 r. Wymierzony przez komisję szcunkową podatek wynosił 600.00 zł. w podatku państwowym i 150.00 zł. w dodatku komunalnym i płatny był w dniu 18. VI. 1926 r. Jak wynika z rubryk (1. p. 1) płatnik wpłacił na ten podatek w dniu 15. III. 1926 r., zaliczkę w kwocie 100.00 zł. na podatek państwowy i 25.00 zł. na dodatek komunalny. Po otrzymaniu nakazu płatniczego wpłacił w dniu 6. VI. 1926 r. 300.00 zł. na podatek państwowy i 75.00 zł. na dodatek komunalny. Po upływie terminu płatności pozostała zaległość w kwocie 200.00 zł. w podatku państwowym i 50.00 zł. w dodatku komunalnym. Mimo upomnienia podanego do publicznej wiadomości drogą ogłoszeń w dziennikach i komunikatów przez Urzędy gminne, Sterniewicz nie wpłacił reszty zaległego podatku. Wobec tego 6. XII. 1926 r. poborca podatkowy Urzędu Skarbowego ściągnął powyższą zaległość w drodze egzekucji i policzył do zaległego podatku państwowego i dodatku komunalnego następujące należności: *)

- a) *10% nadzwyczajny dodatek* do państwowego podatku, o którym już mowa była wyżej,
- b) *odsetki zwłoki* obliczył ulgowe po 2% miesięcznie x 6 zaległych miesięcy — 12% (od 200.00 zł. — 24.00 zł., od 50.00 zł. — 6.00) (patrz strona 15 o pobieraniu ulgowych odsetek zwłoki) obliczył mianowicie do 15. dnia po upływie terminu płatności. Termin płatności przypadał na 18. VI., do tego 14. dni ulgowych, zatem odsetki oblicza się od dnia 2. VII. 1926 r. *Odsetki zwłoki od 10% nadzwyczajnego dodatku i od grzywny nie pobiera się.*
- c) w następnej rubryce po odsetkach widzimy *grzywnę* w kwocie 50.00 zł. Jest to najniższy wymiar kary w myśl art. 103 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym za niezłożenie zeznania o obrocie w terminie ustawowym.
- d) przedostania rubryka wykazuje kosztą egzekucyjne, policzone za przymusowe ściągnięcie reszty zaległego podatku. Koszta te obliczono w myśl Ustawy z dnia 31. VII. 1924 r. (patrz strona 41 niniejszej broszury) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8. VII. 1926 r. o pobieraniu 10% nadzwyczajnego dodatku do podatku państwowego (patrz strona 42 niniejszej broszury) t. j. 5% od wszystkich w pokwitowaniu poborcy podatkowego wymienionych należności, włącznie odsetki za zwłokę i grzywnę.

*) patrz pokwitowanie (wzór Nr. 4).

IV.

Ulgi w spłacie podatków.

1. Ratalne spłaty.
 2. Pobieranie ulgowych odsetek..
 3. Odroczenie terminu płatności podatków płatnikom mającym należności od Skarbu Państwa.
 4. Umarzanie zaległych podatków.
 5. Sposób sporządzenia wniosków o spłaty ratalne.
 6. Uiszczanie podatków bezpośrednich i niektórych opłat skarbowych w naturze.
-

IV.

Ulgі w spłacie podatków.

Ratalne spłaty.

Po myśli obowiązujących okólników Ministerstwa Skarbu, na indywidualne prośby płatników wniesione w terminie płatności odnośnego podatku udzielają władze skarbowe I, II. i III. instancji (zależnie od wysokości kwoty zaległego podatku) zezwolenia na ratalną spłatę odnośnego podatku, lecz jedynie w tych wyjątkowych wypadkach, gdy stwierdzonem zostanie ponad wszelką wątpliwość, że zdolność płatnicza petentów jest w danym czasie o tyle niedostateczną, iż jednorazowe uiszczenie całej należności może faktycznie zrujnować egzystencję gospodarczą względnie warsztat pracy płatnika.

O ile płatnikowi, na wniesioną prośbę w terminie płatności odnośnego podatku udzielono zezwolenie na ratalną spłatę, władze skarbowe pobierają za odroczenie 1% miesięcznie od dnia 15. po upływie terminu płatności.

Niedotrzymanie któregośkolwiek z wyznaczonych ratalnych terminów, pozbawia płatnika prawa do korzystania z przyznanych mu dalszych rat a cała zaległość podlega w takim wypadku natychmiastowej egzekucji. Płatnikom, którzy nie dotrzymują ratalnych terminów, nie udziela się w przyszłości żadnych ulg.

Zauważa się, że przyznane raz już raty nie mogą być prolongowane i że ulgi w spłacie wszelkich zaległości podatku przemysłowego i dochodowego nie odnoszą się do zaległości z tytułu bieżących miesięcznych i kwartalnych zaliczek na poczet podatku przemysłowego.

Pobieranie ulgowych odsetek od zaległych podatków.

W myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 30. IX. 1926 r. L. D. P. O. 7601/I. odsetki zwłoki od zaległych podatków oblicza się po 4% miesięcznie do dnia 30. czerwca 1926 r., zaś od 1. lipca 1926 r. po 2% miesięcznie aż do odwołania.

Odroczenie terminu płatności podatków płatnikom mającym należności od Skarbu Państwa.

W myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 24. XII. 1925 r. L. D. P. O. 8085/I. i z dnia 6. III. 1926 r. L. D. P. O. 1332/I. mogą otrzymać

odroczenie płatności podatków tacy płatnicy, którzy mają należności od Skarbu Państwa z tytułu wykonanych robót i dostaw dla różnych instytucji państwowych.

Płatnik ubiegający się z powyższych powodów o odroczenie płatności podatku, winien przedstawić władzom skarbowym zaświadczenie urzędowe o sumach należnych mu od instytucji państwowych z tytułu wykonanych robót lub dostaw a niewypłaconych tylko dla braku odpowiednich kredytów.

Procz powyższych dat, zaświadczenie takie winno zawierać datę (dzień, miesiąc i rok) zaistnienia prawa podatnika do utrzymania należności od instytucji państwowej. Data ta jest konieczną dla ustalenia przez władzę skarbową terminu, do którego należałoby obliczyć odsetki i kary za zwłokę. Od daty zaistnienia prawa podatnika do utrzymania należności od instytucji państwowej, nie policzają władze skarbowe żadnych odsetek.

Władze skarbowe po utrzymaniu takich zaświadczeń, ograniczają egzekucję do różnicy pomiędzy kwotami zaległości, a sumami należącymi się płatnikowi od Skarbu Państwa.

Jednocześnie władze skarbowe zwracają się do instytucji, u których płatnik ma należności, z żądaniem przekazania odpowiedniej kwoty na pokrycie zaległego podatku natychmiast po uzupełnieniu kredytów.

Umarzanie zaległych podatków.

Zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 6. VIII. 1926 r. L. D. P. O. 10312/III./26, Izby Skarbowe są władne na wniosek Urzędów Skarbowych umarzać zaległy podatek.

W tym celu Urzędy Skarbowe na indywidualne podania płatników przeprowadzają wyczerpujące dochodzenia celem ustalenia rzeczywistej zdolności płatniczej płatników, przyczem jako pomocniczy materiał w tym przedmiocie, brane są pod uwagę wykazy *najuboższych* płatników, przez lokalne organizacje zawodowe.

Sposób sporządzania wniosków o spłatę ratalne.

Kierowane do władz skarbowych prośby o udzielenie zezwolenia na spłatę ratalne zaległego podatku winny w celu szybkiego załatwiania zawierać następujące daty:

1. imię i nazwisko płatnika,
2. miejsce zamieszkania, względnie siedziba przedsiębiorstwa,
3. rodzaj przedsiębiorstwa,
4. kategoria wykupionego świadectwa przemysłowego,
5. określenie rodzaju zaległości podatku i czasokresu z którego zaległość ta pochodzi (n. p. podatek dochodowy za rok 1926, albo podatek przemysłowy za II. półrocze 1925),

6. wysokość wymierzonego podatku według otrzymanego nakazu płatniczego z podaniem pozycji księgi bierzezej, uwidocznionej na otrzymanym nakazie płatniczym, — przytem należy podać osobno kwotę podatku państwowego, osobno zaś kwotę dodatku komunalnego,
7. sumę dotychczas uiszczonych wpłat na poczet zaległego podatku o który chodzi, — przyczem osobno należy podać ile wpłacono na podatek państwowy, ile na dodatek komunalny, ile na 10% nadzwyczajny dodatek i ile na odsetki tytułem kary za zwłokę. Należy również podać datę wpłaty i numer otrzymanego pokwitowania a mianowicie:
 - a) o ile wpłacono do Kasy Skarbowej, należy podać pozycję dziennika przychodu a nie numer pokwitowania — pozycja dziennika przychodu uwidoczniona jest na pokwitowaniu,
 - b) o ile wpłacono do rąk sekwestratora Urzędu Skarbowego, należy podać datę i numer otrzymanego pokwitowania,
 - c) o ile wpłacono do rąk komornika gminnego, należy podać datę otrzymanego pokwi owania i nazwisko podpisanego komornika (a to z tego powodu, że komornicy niektórych zarządów gminnych nie kwitują ściąganych podatków na drukach oznaczonych porządkowymi numerami).
8. po potrąceniu wpłat, należy podać resztę zaległego podatku, o który chodzi i to osobno w podatku państwowym, osobno zaś w dodatku komunalnym,
9. następnie prośbę dokładnie i szczegółowo (a nie ogólnikowo) uzasadnić z jakiego powodu płatnik nie jest w stanie całej zaległości naraz zapłacić i podać takie konkretne dowody, któreby dały Urzędowi Skarbowemu możliwość szybkiego ich stwierdzenia,
10. przy końcu prośby należy podać wysokość rat i terminy, w których płatnik zobowiązuje się regularnie spłacać.

Zauważa się, że wniesienie prośby nie przesądza oczekiwanego wyniku jej załatwienia, dlatego płatnik, aż do otrzymania odnośnej odpowiedzi winien deklarowane w prośbie raty regularnie wpłacać, o ile Urząd Skarbowy nie uzna za stosowne ściągnięcie zaległości w drodze egzekucji.

Koniecznem jest wnoszenie ewent. próśb przed terminem płatności, gdyż w razie przychylnego załatwienia i uzyskania zezwolenia spłacania podatku w ratach tygodniowych bądź też miesięcznych, — odpadają kary 4% miesięcznie. (O sposobie pobierania odsetek za zwłokę patrz str. 41.)

Uwaga: Od 1. stycznia 1927 r. wszelkie prośby do władz i urzędów państwowych winny być zaopatrzone w znaczki stemplowe a to w myśl Ustawy stemplowej z dnia 1. VII. 1926 r. Dz. U. R. P. 98 z 1926 r. pozycja 570, w przeciwnym razie prośba nie będzie załatwiona, względnie załatwienie jej ulegnie zwłoce.

Wnioski, podania i skargi do wyższych władz Skarbowych (Wydział Skarbowy, Ministerstwo Skarbu) należy wносить przez Urząd Skarbowy, z którym płatnik ma stale do czynienia. Przez to zaoszczędzi sobie płatnik dużo czasu, bowiem wyższa władza skarbową, która nie znając petenta i warunków jego egzystencji gospodarczej, poprostu nie może wydać właściwego zarządzenia i przesyła podanie do odpowiedniego Urzędu Skarbowego, dla zasięgnięcia najniezbędniejszych danych o płatniku.

**Uiszczanie podatków bezpośrednich i niektórych opłat
skarbowych w naturze.**

Na mocy ustawy z dnia 25. marca 1926 r. (Dz. U. Rz. P. 36 poz. 212 z 1926 r.) o uiszczaniu podatków bezpośrednich i niektórych opłat skarbowych w naturze, Minister Skarbu wydał rozporządzenie z dnia 6. sierpnia b. r., ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rz. P. nr. 89 poz. 505 z 1926 r. według którego:

- a) wszystkie podatki bezpośrednie oraz z opłat skarbowych — podatek spadkowy — mogą być przymusowo ściągane, wzgl. dobrowolnie uiszczane w naturze zbożem i węglem,
 - b) sposób w jaki Urzędy Skarbowe przeprowadzają pobór wymienionych podatków w naturze określa powyżej cytowane rozporządzenie Ministra Skarbu.
-

V.

Ulgi podatkowe.

A) w podatku przemysłowym:

1. Ulgi z art. 94. Ustawy o państw. podatku przemysł.
2. Ulgi dla spółdzielni.
3. Ulgi dla właścicieli dorożek samochodowych.
4. Ulgi dla rzemieślników zatrudniających najwyżej jedną siłę pomocniczą.

B) w podatku dochodowym:

1. Zniżenie podatku, o ile na utrzymaniu głowy rodziny znajduje się więcej niż jeden członek rodziny.
 2. Zniżenie podatku ze względu na nadzwyczajne okoliczności.
 3. Częściowe umorzenie podatku wskutek nieszczęśliwych okoliczności lub nadzwyczajnych wydarzeń.
 4. Wnoszenie prośb o częściowe umorzenie podatku.
-

V.

Ulgi podatkowe.

A. w podatku przemysłowym.

1. Ulgi z artykułu 94 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Stosownie do art. 94 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika służy Ministrowi Skarbu prawo odraczania rozkładania na raty, jakoteż częściowego lub całkowitego umarzania zaległych kwot podatku przemysłowego, wreszcie darowania skutków niedotrzymania wszelkich, przewidzianych w ustawie niniejszej terminów.

Ministrowi Skarbu służy prawo przeniesienia powyższych uprawnień na Izby Skarbowe.

Ministrowie Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w wypadkach stwierdzonej potrzeby gospodarczej, służy prawo:

1. zniżanie względnie zawieszania podatku, przypadającego od tranzakcji eksportowych co do surowców krajowych w wypadkach w których pobór tego podatku kazałby się istotną przeszkodą dla rozwoju eksportu.

2. udzielenie przedsiębiorstwom przemysłowym, eksportującym wyroby własne, względnie organizacjom eksportowym tych przedsiębiorstw, bonifikacji podatku, uiszczanego od obrotów, pochodzących z dostawy części składowych, oraz materiałów pomocniczych i innych, użytych do wytworzenia tego podatku okazałby się istotną przeszkodą dla rozwoju eksportu.

Wysokość bonifikacji w procentowym stosunku do ceny fakturowej dla poszczególnych rodzajów towarów, określi rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

3. zniżanie podatku od obrotów ze sprzedaży na rachunek firm, nieopłacających podatku przemysłowego.

2. Ulgi dla spółdzielni.

Spółdzielnie, działające na zasadzie ustawy z dnia 29. października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), należące do związków rewizyjnych, w rozumieniu art. 68 i 70 tejże ustawy, korzystają z następujących ulg:

1. jeżeli statutowo i faktycznie działają wśród swych członków, lub jeżeli rozszerzają wprawdzie działalność swoją i na osoby nie będące członkami, ale przelewają przydające od nieczłonków nadpłaty i zwroty w całości do funduszy, nie podlegających według statutu podziałowi między członków:

- a) zwalnia się od podatku przemysłowego spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów oraz spółdzielcze instytucje drobnego kredytu,
- b) w spółdzielniach prowadzących handel towarowy lub przedsiębiorstwa przemysłowego za obrót przyjmuje się jedną czwartą część sum, określonych w art. 5 punktach 1, 7 i 8 ustawy o podatku przemysłowym.

Warunek należenia do związku rewizyjnego nie dotyczy spółdzielni, zorganizowanych w myśl art. 70 wyżej powołanej ustawy o spółdzielniach a posiadających przyznane im przez Radę spółdzielczą prawo rewizji:

2. w innych spółdzielniach za obrót przyjmuje się połowę sum określonych w art. 5, w punktach 1, 2, 7 i 8 ustawy o podatku przemys.

3. upoważnia się Ministra Skarbu do zezwalania związkom rewizyjnym, wymienionym w art. 68 i 70, powołanej ustawy o spółdzielniach, na składanie deklaracji, zeznań o obrocie w imieniu spółdzielni, do tych związków należących, oraz na uiszczanie podatku przemysłowego, przypadającego od spółdzielni związkowych.

Z ulg powyższych korzystają również spółdzielnie, względem których nie upłynęły jeszcze terminy, przepisane dla uzgodnienia statutu z obowiązującą ustawą o spółdzielniach w myśl przepisów art. 117 tejże ustawy.

Sklepy kółek rolniczych, należących do wymienionych wyżej związków rewizyjnych, a prowadzone w wsiach na własny rachunek i we własnym zarządzeniu tych kółek, korzystają z ulg, w myśl p. 1 lit. b niniejszego artykułu.

Do centralnej kasy spółek rolniczych (dekret Naczelnika Państwa z dnia 8. lutego 1919 r. Dz. Pr.-P. P. Nr. 15, poz. 212/213), mają zastosowanie ulgi przewidziane w p. 2 niniejszego artykułu.

3. Ulgi dla właścicieli dorożek samochodowych.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 19. kwietnia 1926 r. L. D. P. O. 5549/III. na zasadzie postanowienia art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15. VII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79 p. 560), upoważniło *Władze skarbowe II. instancji do przyznawania na rok 1926 na indywidualne podanie właściciela dorożek samochodowych zezwoleń na nabywanie świadectw przemysłowych a to:*

1. IV. kategorii handlowej dla przedsiębiorców, posiadających tylko *jedną*, najwyżej 6-cio osobową dorożkę samochodową.

2. III. kategorii handlowej, dla przedsiębiorców posiadających nie *więcej niż trzy dorożki samochodowe*, najwyżej 6-cio osobowe.

Powyższą gałąź zarobkowości wykonywać można nie tylko przez przedsiębiorców osobiście, lecz również przy udziale sił najemnych.

Nie wymienione, muszą nabyć świadectwa przemysłowe zgodnie z postanowieniami § 97 rozp. wykonawczego z dnia 8. sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560) jak przedsiębiorstwa przemysłowe, wymienione w punkcie VI. „Przedsiębiorstwa Pośrednictwa handlowego, ekspedycyjne i przewozowe” części II. załącznika do art. 23 cytowanego rozporządzenia.

4. Ulgi dla rzemieślników.

Z powodu zarzutów czynionych władzom skarbowym, iż niesłusznie pociągają do płacenia podatku od obrotów rzemieślników, zatrudniających najwyżej jedną siłą pomocniczą, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że punkt 5 art. VIII. ustawy z 15. lipca 1925 r. o podatku przemysłowym *obowiązuje dopiero z dniem 1. stycznia 1926 r.*

Od tego dopiero terminu pracownice rzemieślnicze, prowadzone przez właścicieli przy współudziale najwyżej jednej siły pomocniczej, *opłacają podatek przemysłowy wyłącznie w formie świadczeń przemysłowych i patentów.*

Natomiast *do dnia 1. stycznia 1926 r.* obowiązywała ustawa z dnia 14. maja 1925 r. na podstawie której wszystkim *bez wyjątku rzemieślnikom został wymierzony podatek od obrotów*, osiągniętych w drugim półroczu 1925 r. Termin płacenia podatku tego upłynął z dniem *15. maja*. Władze skarbowe pociągają do płacenia podatku od obrotów za rok zeszły na mocy ustawy, która w roku zeszłym obowiązywała.

B. w podatku dochowym.

1. Zniżenie podatku o ile na otrzymaniu głowy rodziny znajduje się więcej niż jeden członek rodziny.

O ile na otrzymaniu rodziny, której dochód, podlegający opodatkowaniu, nie przekracza 7200 zł., znajduje się więcej niż jeden członek ro-

dziny, wówczas przypadającą stopę podatkową obniża się o dwa stopnie na każdego następnego członka rodziny. Gdyby na podstawie ulgi, przyznanej na powyższej zasadzie, wypadło zmniejszyć stopę podatkową poniżej pierwszego stopnia, następuje *zupełne zwolnienie od podatku*.

2. Zniżenie podatku ze względu na nadzwyczajne okoliczności.

Niezależnie od powyżej przewidzianej ulgi może nastąpić *zniżenie podatku dochodowego* ze względu na nadzwyczajne okoliczności, jakie spotkały samego płatnika lub członków jego rodziny zarówno tych, którzy są na utrzymaniu podatnika, jak i tych, których dochodami podatnik rozporządza.

Dla przyznania ulgi na mocy art. 29, ustawy o państw. podatku dochodowym koniecznym jest, aby:

1. Dochód podatnika nie przerosł 12 000 zł.
2. nadzwyczajne okoliczności, dające podatnikowi prawo do ulgi, istotnie osłabiały jego zdolność płatniczą,
3. wydatki wywołane nadzwyczajnymi okolicznościami, z powodu których może nastąpić przyznanie ulgi, były pokrywane z dochodów podatnika, członkowie zaś rodziny, których te okoliczności spotkały, nie podlegały samoistnemu opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Do nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w poprzednich ustępach, zalicza się: powołanie do służby wojskowej, nadmierne ciężary z powodu obarczenia rodziną wyjątkowego obowiązku wspomagania niezamożnych członków rodziny długotrwałą chorobą, zadłużenie i inne szczególne krytyczne okoliczności, następnie wydarzenia żywiołowe, jak pożar, powódź, gradobicie, klęski z powodu działań wojennych i t. p. których skutków nie uwzględniono już przy ustaleniu wysokości dochodu.

W celu przyznania takich ulg, Komisja szacunkowa rozważa w każdym poszczególnym wypadku, jak dalece utraconą została zdolność płatnicza, poczem powziąwszy przekonanie o istotnym zmniejszeniu zdolności płatniczej, stosownie *zniża podatek*, lecz najwyżej o trzy stopnie. Orzeczenie w tym względzie wraz z uzasadnieniem winno być wyrażone w protokole posiedzenia Komisji.

3. Częściowe umorzenie podatku wskutek nieszczęśliwych okoliczności lub nadzwyczajnych wydarzeń.

Tym osobom fizycznym, których zdolność płatnicza w ciągu roku podatkowego znacznie osłabia wskutek nieszczęśliwych okoliczności lub nadzwyczajnych wydarzeń, może komisja szacunkowa umorzyć odpowiednią część podatku, gdy uzna, że dana osoba tej ulgi rzeczywiście potrzebuje.

Uprawnienie, przysługujące Komisji z mocy powyższego postanowienia powinno być stosowane tylko w wyjątkowych wypadkach, a mianowicie gdy Komisja uzna, że ulga taka dla płatnika jest konieczną, że podatnik udowodni, że nieszczęśliwe okoliczności, lub nadzwyczajne wydarzenia znacznie osłabiły jego zdolność płatniczą.

Za tego rodzaju nieszczęśliwe okoliczności i nadzwyczajne wydarzenia uważać należy długotrwałe choroby, śmierć członków rodziny, wojnę powódź, grad pożar i inne wydarzenia żywiołowe, wreszcie utratę źródła dochodu wskutek przymusowej licytacji lub usunięcia z zajmowanej posady służbowej i t. d.

Podatnik może wystąpić z prośbą o częściowe umorzenie podatku tylko pod warunkiem, gdy wskutek nieszczęśliwych okoliczności, lub nadzwyczajnych wydarzeń nastąpiło już rzeczywiście znaczniejsze zmniejszenie się dochodu, spowodane bądź utratą, bądź też obniżeniem się wydajności źródła dochodu. Samo przypuszczenie, że zmniejszenie się dochodu nastąpi dopiero w przyszłości, nie daje jeszcze podstawy,niżenia podatku. Otwarcia n. p. konkursu do majątku dłużnika lub wdrożenia postępowania licytacyjnego nie można również uważać za podstawę do żądania niżenia podatku, albowiem jedynie rzeczywista utrata wiarytelności lub przymusowa sprzedaż majątku stanowią utratę źródła dochodu.

Utrata źródła ma miejsce w wypadkach: Utraty lub pozbycia się prawa użytkowania, pożaru, zaważenia się lub wzburzenia się budynku czynszowego, zaniechania przedsiębiorstwa handlowego, lub przemysłowego, utraty kapitału, zgaśnięcia prawa do renty, utrata pretensji z powodu licytacji przymusowej lub w postępowaniu konkursowem, usunięcia ze służby, utraty zdolności do pracy, z powodu starości, lub trwałe choroby i t. p.

Znaczniejsze obniżenie wydajności źródła dochodu może być spowodowane gorszym urodzajem, nieściągalności, tenuty dzierżawnej, zmniejszenie się obrotu w przedsiębiorstwie, ograniczeniem ruchu przedsiębiorstwa, zmniejszeniem lub ubytkiem dywidend od akcji i t. p.

Kwestję rzeczywistej potrzeby zastosowania ulgi powinna Komisja osądzić z uwzględnieniem ogólnego położenia ekonomicznego podatnika. Nie należy jednak umarzać więcej, aniżeli wypada ze stosunku pierwotnego podatku do podatku od zmniejszonego dochodu.

W tym celu Komisja obliczy stosunek ustalonego przy pierwotnym wymiarze dochodu do dochodów, ściąganego przez podatnika od czasu nastania tych nieszczęśliwych okoliczności lub nadzwyczajnych wydarzeń, oraz stosunek pierwotnego podatku do podatku przypadającego od pozostałego dochodu i umarza odpowiednią część pierwotnie wymierzonego podatku.

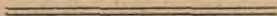
Przykład:

Ustalony przy wymiarze dochód podlegający podatkowi	100 000 zł.
Wymierzony podatek	17 888 zł.
Dochód zmniejszony wskutek nieszczęśliwych okoliczności lub nadzwyczajnych wydarzeń a obliczony na cały rok wynosi	48 000 zł.
Przypadający od tego dochodu podatek w stosunku do podatku od dawnego dochodu wynosi	
$x : 48\,000 = 17\,888 : 100\,000 =$	8 586 zł.
Różnica podatku 17 888 — 8 586 wynosi	9 302 zł.
i tę różnica można umorzyć.	

4) Wnoszenie próśb o częściowe umorzenie podatku.

Prośby o zniesienie podatku w myśl powyższego należy wnosić do właściwej Władzy skarbowej najpóźniej do końca tego roku podatkowego, w którym nastąpiło nieszczęśliwe okoliczności lub nadzwyczajne wydarzenia.

Później wnoszone prośby nie mogą służyć za podstawę do umorzenia podatku za ten rok podatkowy, w którym nastąpiły nieszczęśliwe okoliczności lub nadzwyczajne wydarzenia, lecz będą wzięte po rozwagę dopiero przy wymiarze podatku na następny rok podatkowy.

VI.

Terminy płatności
podatków bezpośrednich.

VI.

Terminy płatności podatków bezpośrednich.

A. Podatek przemysłowy.

1. *Zaliczki:*

a) *miesięczne wpłaty.* Przedsiębiorstwa zaliczone do kategorii I. i II. przedsiębiorstw handlowych tudzież przedsiębiorstwa zaliczone do pierwszych pięciu kategorii przedsiębiorstw przemysłowych, a prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz spółki akc., spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, które na zasadzie swych statutów lub specjalnych przepisów są obowiązane do publicznego zgłoszenia sprawozdań do zatwierdzenia właściwym organom, winny po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, najpóźniej do dnia 15. następnego miesiąca wpłacić do kasy skarbowej zaliczkę, na podatek przemysłowy w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

b) *kwartalne wpłaty.* Inni płatnicy winni najpóźniej do dnia 15. miesiąca po upływie każdego kwartału kalendarzowego, wpłacić do Kasy Skarbowej zaliczkę na podatek w wysokości co najmniej $\frac{1}{4}$ kwoty podatku wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy. Zaliczka ta za pierwszy kwartał każdego roku jest płatną w terminie do 15. maja. Płatnicy ci jednak mogą wpłacać tę zaliczkę w terminach miesięcznych w wysokości jednej piętnastej części podatku wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy. Dowody wpłat, zarówno miesięcznych jak i kwartalnych, należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznania, składanego w terminie do 15. lutego roku następnego.

c) *Termin uiszczania podatku, obliczonego przez komisje szacunkowe.* Podatek przemysłowy należy płacić do 15. maja roku, bezpośrednio następującego po roku podatkowym. Dla informacji należy tu wyjaśnić że w tym terminie wpłaca się do Kasy Skarbowej różnicę między skutecznionymi wpłatami miesięcznymi względnie kwartalnymi a kwotą wymierzonego podatku za ubiegły rok według nakazu płatniczego.

d) *Termin uiszczania podatku obliczonego przez władze skarbowe.* Podatek przemysłowy obliczony przez władzę skarbową dla spółek akcyjnych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i innych przedsiębiorstw,

które na zasadzie swych statutów lub specjalnych przepisów są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia właściwym organom — winien być wpłacony w ciągu 14. dni, licząc od dnia następnego, po doręczeniu zawiadomienia.

e) *Termin uiszczania podatku dodatkowo wymierzonego.* Od przedsiębiorstw i zajęć, podlegających podatkowi przemysłowemu, a z jakichkolwiek bądź powodów wcale nie pociągniętych do opodatkowania, w terminach oznaczonych w ustawie o państw. podatku przem., wymierza się podatek dodatkowo. Może być również w ciągu lat pięciu dodatkowo wymierzony podatek, jeśli na skutek później ujawnionych konkretnych okoliczności pierwotny wymiar okaże się za niski. W tych wypadkach władza podatkowa zawiadamia płatnika o wymiarze indywidualnie, a podatek powinien być uiszczony w ciągu 14. dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia.

f) *Termin uiszczania podatku o ile płatnik wniósł odwołanie.* W myśl art. 85 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym, wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczania podatku w przepisany terminie. Nadmiernie lub niewłaściwie wpłacone kwoty podatku przemysłowego podlegają zwrotowi na podstawie zarządzeń Izby Skarbowych. Zatem o ile Komisja Odwoławcza obniży obrót ustalony przez Komisję Szacunkową, różnicę odpisuje Urząd Skarbowy na polecenie Izby Skarbowej, albo jako nadpłatę zalicza na inny podatek.

Uwaga. Zwraca się uwagę na załączony kalendarz podatkowy, obejmujący prócz terminów płatności, również terminy wnoszenia odwołań, składania zeznań i t. d.

B. Podatek dochodowy.

1. Od dochodów fundowanych.

Terminy płatności podatku dochodowego są ustalone w ustawie o państw. o dochod. na dzień 1. maja i 1. listopada każdego roku. Do dnia 1. maja roku należy uiścić podatek w wysokości połowy tej kwoty, która przypada wedle skali podatkowej do wykazanego w zeznaniu dochodu i dowód uskutecznionej zapłaty w oryginale lub w odpisie, przez płatnika podpisanym dołączyć do zeznania.

Osoby, które w terminie wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożyli, obowiązane są najpóźniej do 1. maja każdego roku uiścić połowę podatku, wymierzonego na rok podatkowy poprzedniego roku.

W terminie do 1. listopada każdego roku winni są wszyscy płatnicy uiścić ewent. różnicę między podatkiem wymierzonym przez władze podatkowe, a podatkiem zapłaconym w terminie do 1. maja każdego roku.

Niezapłacone w terminie wyżej wykazany kwoty, zaliczki, wzgl. podatku uważa się za zaległości, podlegające przymusowemu ściągnięciu wraz z ustawowymi karami za zwłokę.

Płatnicy, którym nakazy płatnicze zostały doręczone po 15. października każdego roku, powinni uiścić cały podatek w ciągu 30. dni po dniu doręczeniu nakazu płatniczego.

2. *Od dochodów niefundowanych — z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.*

Każdy służbodawca, który potrąca swoim pracownikom podatek przy każdorazowej wypłacie wynagrodzenia, zobowiązany jest pobrać w ten sposób kwoty podatku, uiścić we właściwej Kasie Skarbowej w terminie 7-dniowym, licząc od dnia poboru, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego na przepisany formularz urzędowy, względnie z dołączeniem odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Nieuiszczenie potrąconych kwot podatku w powyższym terminie *po- ciąga za sobą dla służbodawców kary za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie, tudzież ewent. koszta egzekucyjne w razie przymusowego ściąg- nięcia.*

C. Podatek majątkowy.

Okólnikiem z dnia 13. października 1925 r. L. D. P. O. 3494/IV. zarządziło Ministerstwo Skarbu, aby w ciągu 60. dni po doręczeniu nakazu płatniczego pobrano od płatników podatku majątkowego jedynie $\frac{1}{4}$ część różnicy pomiędzy trzema definitywnymi ratami (od płatników od 5. stopnia wzwyż w 1. grupie kontyngentowej — 60% tych rat) a wpłatami uskutecz- nionymi w formie zaliczek i prowizorycznych rat tego podatku z tem, że pobór pozostałej części powyższej różnicy nastąpi w roku 1926 w termi- nach, które określi osobno zarządzenie Ministerstwa Skarbu.

W związku z powyższem zarządziło Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 19. kwietnia 1926 r. L. D. P. O. 1127/V./26 by płatnicy pozostałą część wspomnianej różnicy (t. j. $\frac{3}{4}$ tej różnicy) zapłacili w dwóch różnych ratach, a mianowicie:

I. rata do końca maja 1926 r.,

II. rata do końca października 1926 r.

Przytem z uwagi na wysokość kontyngentów, ustalonych w uchwalo- nym już przez Komisję Sejmową projekcie noweli do ustawy o podatku majątkowym, należało płatnikom od 5. stopnia wzwyż, których majątki za- liczono do I. i III. grupy kontyngentowej, ograniczyć pobór powyższych należności do wysokości definitywnego wymiaru podatku majątkowego bez zwwyżki kontyngentowej.

Ze względu na miniony okres płatności poszczególnych rat, nie podajemy sposobu obliczania każdej raty, które nie zawsze były równe a zależało to od grupy kontyngentowej, do której płatnik przy wymiarze tego podatku zaliczony został.

Dla orientacji jednak tych płatników, którzy z jakiegokolwiek powodu nie uiszcili do końca października 1926 r. wszystkich w myśl powyżej naprowadzonego okólnika Ministerstwa Skarbu obliczonych rat, nadmieniam się, że obecnie władze skarbowe prowadzą egzekucję podatku majątkowego do wysokości takiej kwoty, jaka od poszczególnych płatników wszystkich grup nie została jeszcze uiszczona na uzupełnienie do połowy wymierzonego podatku. Egzekucja dotyczy również właścicieli nieruchomości podlegających Ochronie lokatorów, którym podatek majątkowy (t. zw. „różnica”) został rozłożony na 4 raty do 15. XI. 1926 r.

Od podatku majątkowego nie pobiera się 10% nadzwyczajnego dodatku.

VII.

Egzekucja zaległych podatków.

- A) Odpowiedzialność i zabezpieczenie podatków:
1. podatek przemysłowy,
 2. podatek dochodowy,
 3. podatek majątkowy,
- B) Przymusowe ściąganie zaległych podatków w drodze egzekucyjnej.
- C) O pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stemplowych kar za zwłokę odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych,
- D) O pobieraniu 10% nadzwyczajnego dodatku do podatku państwowego w podatkach bezpośrednich,
- E) Egzekucja zaległych podatków:
1. w czasie trwania nadzoru sądowego nad przedsiębiorstwem,
 2. w czasie trwania postępowania Konkursowego, wzgl. upadłościowego do majątku dłużnika.
- F) Wzmogućona egzekucja zaległości podatkowych w razie nieuzasadnionego podnoszenia cen artykułów pierwszej potrzeby,
- G) Ściąganie zaległych podatków od osób wyjeżdżających zagranicę.
-

VII.

Egzekucja zaległych podatków.

- A) Odpowiedzialność i zabezpieczenie podatków:
 - 1. podatek przemysłowy,
 - 2. podatek dochodowy,
 - 3. podatek majątkowy.
- B) Przymusowe ściąganie zaległych podatków w drodze postępowania egzekucyjnego.
- C) O pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie tudzież kosztów egzekucyjnych.
- D) O pobieraniu 10% nadzwyczajnego dodatku do podatku państwowego od zaległości w podatkach bezpośrednich.
- E) Egzekucja zaległych podatków:
 - 1. w czasie trwania nadzoru sądowego nad przedsiębiorstwem,
 - 2. w czasie trwania postępowania konkursowego wzgl. upadłości do majątku dłużnika.
- F) Wzmoczona egzekucja zaległości podatkowych w razie nieuzasadnionego podnoszenia cen artykułów pierwszej potrzeby.
- G) Ściąganie zaległych podatków od osób wyjeżdżających za granicę.

W niniejszym rozdziale podajemy ważne przepisy dotyczące postępowania egzekucyjnego w ogólności i w czasie trwania nadzoru sądowego nad przedsiębiorstwem dłużnika podatkowego tudzież w czasie trwania postępowania upadłościowego do majątku dłużnika.

Jak wynika z treści w niniejszym rozdziale podanych przepisów i rozporządzeń, płatnik nie przestrzegający ważnych dla niego postanowień w sprawach podatkowych, a w szczególności terminów płatności, terminów do wnoszenia odwołań, zeznań o obrocie, naraża się między innymi na następujące skutki ujemne:

- 1. ustawowe odsetki zwłoki pomnożone przez ilość miesięcy, za które zalega z podatkami,
- 2. koszt upomnienia w wysokości $\frac{1}{4}\%$ od sumy zaległej,
- 3. koszt egzekucyjny w wysokości 5% od sumy zaległej,

4. ewentualne koszta przeniesienia zajętych ruchomości,
5. ewentualne koszta licytacji zajętych ruchomości,
6. koszta ekstatulacyjne wynikające z zabezpieczenia hipotecznego pre-
tensji Skarbu Państwa po otrzymaniu zezwolenia z właściwego Urzędu
Skarbowego na ich skreślenie z księgi wieczystej w razie całkowitej
spłaty zaległości,
7. przymusowy zarząd nad majątkiem dłużnika,
8. ewentualny przetarg nieruchomości dłużnika,
9. zajęcie wierzytelności,
10. złożenie przysięgi manifestacyjnej w Urzędzie Skarbowym, a w nie-
których wypadkach w Sądzie Powiatowym, w celu wyjawienia majątku
dłużnika,
11. odmowa przepisania świadectwa przemysłowego na nazwisko nowo-
nabywcy przedsiębiorstwa, o ile zaległy podatek przez poprzednika
nie został zapłacony.

A. Odpowiedzialność i zabezpieczenie podatków.

1. Podatek przemysłowy.

Państwowy podatek przemysłowy korzysta z ustawowego pierw-
szeństwa zaspokojenia z całego majątku, należącego do przedsiębiorstwa,
obłożonego tym podatkiem (art. 92 Ustawy o państwowym podatku prze-
mysłowym).

2. Podatek dochodowy.

Za należność podatkową odpowiedzialną jest w myśl art. 11 Ustawy
o państwowym podatku dochodowym, głowa rodziny, o ile jej służy prawo
rozporządzania ze źródeł, należących do członków rodziny, lub też prawo
użytkowania tych dochodów. Dochody w ostatnim wypadku dolicza się do
dochodów głowy rodziny. Jeżeli jednak dochód członków rodziny osiągnięty
został z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobko-
wych lub z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę,
wówczas co do tego dochodu członkowie rodziny podlegają oddzielnemu
opodatkowaniu.

W razie niemożności ściągnięcia podatku od głowy rodziny, każdy
z członków rodziny, którego dochód obliczono w myśl art. 11 do dochodu
głowy rodziny, jest odpowiedzialny za tę część podatku, która przypada
stosunkowo na jego dochód.

Dochody z udziałów we wspólnej własności, wspólnem posiadaniu
lub użytkowaniu opodatkowuje się osobno dla każdego uczestnika w sto-
sunku do jego udziału. Przy udziałach, których wysokości nie można
określić, uczestnictwo przyjmuje się w równych częściach.

Obejmujący majątek osoby prawnej jest obowiązany uiścić podatek dochodowy poprzednika wraz z ewentualną zaległością.

Przy egzekucji podatku dochodowego zabezpieczenie następuje w pierwszym rzędzie na źródle dochodu.

3. Podatek majątkowy.

W razie śmierci płatnika odpowiedzialność za należność podatkową obciąża masę spadkową, względnie spadkobierców, w stosunku do udziału każdego z nich w spadku (art. 54 ustawy o podatku majątkowym).

W razie niemożności ściągnięcia podatku od głowy rodziny, każdy z jej członków, którego majątek doliczono w myśl części pierwszej art. 6 do majątku płatnika, jest odpowiedzialny za tę część podatku, która przypada stosunkowo na jego majątek.

1. Suma, należna Skarbowi od każdego płatnika z tytułu podatku majątkowego, korzysta z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z całego majątku ruchomego płatnika przed wszystkimi przywilejami i obciążeniami.

W razie uzasadnionej obawy usunięcia majątku z pod opodatkowania, względnie egzekucji, suma ta może być zabezpieczona na ruchowym majątku płatnika nawet przed upływem ustawowych terminów płatności.

2. Suma podatku majątkowego, przypadająca od płatnika, korzysta również z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z całego majątku nieruchomego płatnika przed wszystkimi przywilejami i obciążeniami hipotecznymi, z wyjątkiem należnych Skarbowi podatków oraz z wyjątkiem pożyczek amortyzacyjnych, ściągniętych przed ogłoszeniem ustawy o podatku majątkowym z dnia 10. VIII. 1923 r. w tych instytucjach kredytowych, których zobowiązania posiadają — w myśl obowiązujących przepisów — bezpieczeństwo pupilarne (art. 56 i 57 ustawy o podatku majątkowym).

B. Przymusowe ściąganie zaległych podatków w drodze postępowania egzekucyjnego *)

Urzędy Skarbowe położone na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego, w celu przymusowego ściągnięcia zaległych podatków, przeprowadzają egzekucję na podstawie obowiązującej na tym obszarze niem. Ordynacji podatkowej z 13. grudnia 1919 r., Zb. P. str. 1993.

Prawo egzekwowania zaległych kwot podatkowych przysługuje *organom egzekucyjnym, bezpośrednio po upływie ich terminu płatności*, t. j. po stwierdzeniu nakazu doręczenia płatniczego, czego dowodem jest w zasadzie receptis zwrotny względnie publiczne obwieszczenie zawiadamiające o dniu rozesłania nakazów płatniczych o terminach płacenia podatku etc.

*) O przymusowym postępowaniu w drodze administracyjnej (Egzekucja polityczna) traktują przepisy, zebrane przez Dra. M. Bielaka.

Bez stwierdzenia tych danych egzekucja jest niedopuszczalna. Egzekucje przeprowadzić można na ruchomościach lub nieruchomościach, wobec czego dzieli się egzekucja na dwa rodzaje:

1. *na egzekucję mobilarną* (t. j. zajęcie ruchomości),
2. *na egzekucję realną* (t. j. zajęcie nieruchomości).

Przy egzekucji realnej, organa egzekucyjne, przeprowadzają egzekucję trzema stopniami, a to przez:

1. upomnienie indywidualne lub ogólne, za pomocą obwieszczenia publicznego.

2. fantwone, czyli protokolarne zajęcie ruchomości,

3. licytację czyli sprzedaż ruchomości.

Przy egzekucji mobilarniej organa egzekucyjne przeprowadzają egzekucję również trzema stopniami a więc przez:

1. hipoteczne zabezpieczenie,

2. przymusowy zarząd nad majątkiem dłużnika,

3. licytację.

Organ egzekucyjny, po przybyciu na miejsce, winien na żądanie egzekuta, t. j. osoby, przeciw której egzekucja jest skierowaną, wyjaśnić cel przybycia i okazać upoważnienie władzy podlegającej do przeprowadzenia danej egzekucji.

Do spełnienia powyższych formalności, o ile zajdzie potrzeba, przyszucać całe mieszkanie i wszelkie schowki dłużnika.

Dłużnik winien na żądanie organu egzekucyjnego — otwierać drzwi, kas, szaf, biurek itd., a w razie oporu wolno egzekutorowi użyć siły, przez zażądanie pomocy policyjnej.

Organ egzekucyjno-wykonawczy, ma prawo zająć gotówkę, papiery wartościowe oraz wszelkie wierzytelności dłużnika. Z przeprowadzonej czynności egzekucyjnej winien sporządzić protokół zajęcia, które musi zawierać oznaczenie miejsca i czas sporządzania, przedmiotu czynności, nazwiska i imiona osób uczestniczących przy akcie egzekucyjnym, w końcu podpisy tychże i organu egzekucyjnego.

Odpis protokołu pozostawia się dłużnikowi.

Zajęte przedmioty może organ egzekucyjny pozostawić dłużnikowi do przechowania, w tym wypadku zostają ściśle oznaczone w protokole oraz przez przyłożenie pieczęci urzędowej.

Dłużnik może się uchylić od zajęcia, o ile okaże kwit na zapłaconą należność lub złoży do rąk organu egzekucyjnego kwotę zaległą względnie gdy okaże przedłużenie terminu wzgl. odroczenie zapłaty należności.

O ile zajęcie ruchomości — dało wynik negatywny, Urząd Skarbowy ma prawo zarządzić zbadanie stanu majątkowego i dochodów dłużnika.

Po zajęciu ruchomości — gdy należność nie została uiszczona — władza egzekucyjna daje pisemne zlecenie sprzedaży, w drodze publicznej licytacji, przez organ egzekucyjno-wykonawczy, a to nie wcześniej jak po upływie tygodnia, od dnia terminu dokonania zajęcia.

Termin licytacyjny obwieszcza się publicznie z wyszczególnieniem przedmiotów, które mają być sprzedane. Dłużnik może prosić z ważnych dla niego powodów o zmianę miejsca licytacji zajętych przedmiotów, na co wolno jest władzy egzekucyjnej się zgodzić.

Jeżeli wartość przedmiotów nie da pokrycia wierzytelności oraz gdy zajęcie dokonane na rzecz wielu wierzycieli — sprawę oddaje się sądowi.

Wolne są od zajęcia wszelkie przedmioty:

1. potrzebne do koniecznego użytku dłużnika, a więc urządzenie domowe (łóżko, stół), kuchenne (do gotowania), bielizna i części ubrania.
2. żywność, drzewo, węgle, oraz gotówka jaka jest na zakupno tychże potrzebna, dłużnikowi i jego rodzinie na przeciąg miesiąca,
3. wszelkie narzędzia potrzebne do prowadzenia gospodarstwa rolniczego,
4. u osób żyjących z pracy rąk (rzemieślników, robotników itd.), wszelkie przedmioty niezbędne do wykonania czynności zarobkowej,
5. u urzędników, adwokatów, lekarzy itd., przedmioty niezbędnie potrzebne do wykonywania zawodu,
6. książki szkolne, książki do modlitwy, papiery rodowe, pierścionki ślubne, wszelkie ordery i odznaki honorowe,
7. przedmioty bezpośrednio używane przy pogrzebach oraz sztuczne części ciała (protezy), jak okulary itd.
8. jedyna dojna krowa, o ile niezbędnie potrzeba jest do utrzymania dłużnika i jego rodziny,
9. gotówka na zakupienie paszy dla krowy, na przeciąg 2 tygodni.

Zajęte wierzytelności dłużnika ma prawo ściągać władza skarbowa w ten sposób, że zakazuje pisemnie dłużnikowi swego dłużnika płacenie długu w jego ręce z równoczesnym nakazaniem swemu dłużnikowi pobierania lub ściągnięcia wierzytelności.

Dłużnik musi udzielać wszelkich wyjaśnień co do wierzytelności, uzasadnić je, *wszelkie dotyczące dokumenty wydać władzy skarbowej, pod zagrożeniem przymusowego ich ściągnięcia.* W razie nieodszukania powyższych dokumentów na wniosek władzy skarbowej, *zarządzić sąd może złożenie przysięgi manifestacyjnej na okoliczność ewentualnego zagubienia ich.*

Co do egzekucji realnej, to może być prowadzoną tylko w drodze sądowej i to według przepisów procedury cywilno-sądowej na wniosek władzy skarbowej, która musi stwierdzić, że należność przez zajęcie nie może być ściągnięta.

Na pokrycie przymusowego ściągnięcia, organa egzekucyjne pobierają następujące kwoty:

1. za upomnienie — a więc wezwanie płatnika do zapłaty zaległości $\frac{1}{2}\%$ sumy, a to nie mniej niż 50 groszy, i nie więcej jak 250 zł.

2. za czynności organu egzekucyjnego — dokonane u płatnika w celu przymusowego ściągnięcia zaległości — 5% od całej sumy, zaległej jednak najmniej 1 zł.

3. za koszty przeniesienia, zabezpieczenia przechowania i przymusowej sprzedaży zajętych ruchomości płatnika w wysokości kwot rzeczywiście wyłożonych.

Kary i odsetki za zwłokę pobiera się od nieuiszczonych podatków, a to karę w wysokości 4%*) miesięcznie przy wszystkich wypadkach z wyjątkiem gruntowego, przy którym wynosi 1% miesięcznie.

O ile płatnik otrzymał przed terminem płatności odroczenie na spłatę zaległości, to wówczas nie opłaca kary wyżej wspomnianej, tylko odsetki za odroczenie, wynoszące 1% miesięcznie od 15. dnia po upływie terminu płatności, a przy podatku gruntowym, spadkowym i darowiznach $\frac{1}{2}\%$ miesięcznie.

Wszelkie kary i odsetki za zwłokę, przypadają na rzecz Skarbu. Za dzień, w którym płatnik płaci zaległość, nie pobiera się ani kar ani odsetek, z tą jednak uwagą, że postanowienie to ma znaczenie w tym wypadku, gdy płatnik dokonywa zapłaty zaległości w pierwszym dniu po upływie miesiąca od terminu płatności, albowiem w tym razie dzień powyższy jako miesiąc rozpoczęty, musiałby być policzony za cały.

Każdy zaczęty miesiąc przy obliczaniu kar, i odsetek za zwłokę, liczy się za cały miesiąc.

Sposób pobierania odsetek za zwłokę podaje się w następującym przykładzie:

Firma X. X. wniosła prośbę o udzielenie rat, ale po terminie płatności podatkowej. W tym wypadku oblicza się czas od 15. dnia po upływie terminu płatności aż do dnia wniesienia podania o raty względnie odroczenie terminu karę za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie a od dnia wniesienia podania (o ile prośba została przychylnie załatwioną) aż do dnia odroczenia terminu i uiszczenia zaległości odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie.

W razie niezapłacenia którejkolwiek raty, lub niedotrzymania terminu płatności, natenczas dłużnik traci dobrodziejstwo 1% odsetek za zwłokę, a cała pretensja staje się zaraz płatną wraz z 4% karami za zwłokę.

Koniecznem jest przeto wnoszenie ewentualnych prośb o raty przed terminem płatności, gdyż w razie przychylnego załatwienia i uzyskania przedłużenia terminu płatności w ratach tygodniowych, bądź też miesięcznych, — odpadają kary 4% miesięcznie.

*) O niżonych odsetkach patrz str. 15.

W końcu nadmienić wypada, że na podstawie reskryptu Ministerstwa Skarbu z 10. IX. 1926 r. LDPO. 4960/I. w wypadku uiszczenia podatku wraz z karami za zwłokę oraz kosztami egzekucyjnymi przed załatwieniem odwołania przez właściwą władzę wymiarową, zwrotowi podlegają w razie umorzenia względnie zmniejszenia należności podatkowej, obok kwoty umorzonego względnie odpisanego podatku względnie zaliczenia na inne należności podatkowe, także proporcjonalnie do tegoż obliczenia, kwoty pobranych kar za zwłokę oraz ewentualnych kosztów egzekucyjnych.

C. O pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych.

Ustawa

z dnia 31. lipca 1924 r.

Dz. Rz. P. Nr. 73 (1924).

Art. 1. Nieuiszczone z winy płatnika w terminie płatności państwowe podatki bezpośrednie wraz z dodatkami państwowymi, wymierzone opłaty stemplowe (należności stemplowe i bezpośrednie), oraz dodatki do tych podatków i opłat, pobierane na rzecz niepaństwowych związków prawa publicznego, uważa się za zaległości.

Art. 2. Od zaległości w podatkach gruntowych pobiera się karę za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, od zaległości zaś we wszystkich innych podatkach i opłat (art. 1) pobiera się karę za zwłokę w wysokości 4%*) miesięcznie, począwszy od 15. dnia po upływie terminu płatności.

Art. 3. Od zaległości (art. 1) których spłata została odroczone lub rozłożona na raty orzeczeniem właściwej władzy skarbowej, pobiera się tylko odsetki za odroczenie w wysokości 1% miesięcznie, począwszy od 15. dnia po upływie terminu płatności.**)

Wyjątek stanowią:

- a) odroczone, względnie rozłożone na raty zaległości podatku gruntowego, spadkowego i od darowizn, od których to zaległości pobiera się odsetki na odroczenie w wysokości $\frac{1}{2}\%$ miesięcznie.
- b) odroczone lub rozłożone na raty z powodu klęsk żywiołowych zaległości podatku gruntowego, od których nie pobiera się wcale odsetek.

Art. 4. Minister Skarbu może obniżyć wysokość kar za zwłokę (art. 2) do $\frac{1}{2}\%$ względnie 1% miesięcznie, jeżeli stwierdzono zostanie, że płatnik nie był w możności uiścić podatków w przepisany terminie.

*) O niższych odsetkach patrz 15.

**) O ile podatnik wniósł prośbę o rozłożenie odnośnego podatku na raty w ustawowym terminie płatności.

Art. 5. Przy obliczaniu kar za zwłokę i odsetek za odroczenie (art. 2—4) miesiące liczy się za cały.

Art. 6. Kary za zwłokę i odsetki za odroczenie, przypadające od zaległości w daninach państwowych, pobiera się na rzecz Skarbu Państwa, od zaległości zaś przypadających dla niepaństwowych związków prawa publicznego — na rzecz tych związków.

Art. 7. Na pokrycie kosztów przymusowego ściągnięcia (egzekucyjnych) pobiera się na rzecz Skarbu Państwa od płatników następujące opłaty:

1. opłatę za pisemne wezwanie (upomnienie) płatnika do zapłaty zaległości, wynoszącą $\frac{1}{4}\%$ sumy zaległej nie mniej niż 50 groszy, nie więcej niż 250 zł.
2. opłatę za czynności organu egzekucyjnego, dokonane u płatnika w celu przymusowego ściągnięcia zaległości, wynoszącą 5% sumy zaległej najmniej jednak 1 złoty,
3. kosztu przeniesienia, zabezpieczenia, przechowania i przymusowej sprzedaży ruchomości zajętych u płatnika w wysokości kwot, rzeczywiście wyłożonych.

Opłaty pod 2. nie będą ściągane, względnie w wypadku pobrania będą zaliczone na zaległość w razie późniejszego odroczenia lub rozłożenia spłat na raty na skutek wniesionego w terminie podania.

Art. 8. Obowiązek płacenia kar za zwłokę i odsetek za odroczenie oraz kosztów przymusowego ściągania obciąża tego, kto w myśl obowiązujących ustaw odpowiada za uiszczenie należności skarbowych z ewentualnemi dodatkami.

9. Wykonanie niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1. sierpnia 1924 r.

D. Pobieranie 10 procent. nadzwyczajnego dodatku do dodatków bezpośrednich.

1. Wyciąg

z ustawy z dnia 1. lipca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1. maja do 30. czerwca 1926 r. i prowizorjum budżetowym na czas od 1. lipca do 30. września 1926 r.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Skarbu do pokrycia wydatków państwowych w okresie od 1. lipca do 30. września 1926 r. dochodami państwowemi, przewidzianemu w budżecie na rok 1925 i dochodami opartymi na nowych tytułach prawnych.

Upoważnia się Ministra Skarbu do ustanowienia na cele równowagi budżetowej na okres czasu od 1. lipca do 31. grudnia 1926 r. *nadzwyczajnego dodatku w wysokości 10% do podatków bezpośrednich*, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i darowizn, jakoteż wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych od dnia tego począwszy, zaległości wyżej wymienionych danin,

Powyższy dodatek nie będzie pobierany od podatku majątkowego daniny lasowej i opłat celnych, jak również nie ma stosowania do dodatków samorządowych.

2. Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8. lipca 1926 r.

celem wykonania ustawy z dnia 1. lipca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1. maja do 30. czerwca 1926 r. i o prowizorjum budżetowym na czas od 1. lipca do 30. września 1926 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 376)

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 1. lipca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1. maja do 30. czerwca 1926 r. i o prowizorjum budżetowym na czas od 1. lipca do 30. września 1926 r. (Dz. U. R. D. Nr. 63 poz. 376) zarządza się co następuje:

§ 1. Poczynając od dnia 16. lipca 1926 r. do dnia 31. grudnia 1926 r. pobierany będzie *nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% od podatków bezpośrednich z wyjątkiem podatku dochodowego, pobieranego według działu II. ustawy o podatku dochodowym, — do podatków pośrednich, opłat stempowych uiszczanych w gotówce z wyjątkiem podatku emisyjnego — oraz do podatków spadkowego i od darowizn, których ustawowe terminy płatności przypadają w powyższym okresie.*

§ 2. Nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% będzie również pobierany poczynając od dnia 1. września 1926 r.*) do dnia 31. grudnia 1926 r. do wszystkich zaległości wymienionych w § 1 danin, wpłacanych względnie przemusowo ściąganych w tym okresie bez względu na to, czy zaległości te powstały z winy płatnika, czy też zostały odroczone lub rozłożone na raty.

Przepis niniejszego paragrafu nie ma zastosowania do podatków pośrednich pokredytowanych względnie odroczonech przez właściwe władze skarbowe przed dniem 16. lipca 1926 r., o ile pokredytowane lub odroczone kwoty zostaną wpłacone w wyznaczonym terminie.

§ 3. Należności skarbowe, określone w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, które w dniu 31. grudnia 1926 r. będą stanowiły zaległość, *pobrane będą w okresie po 31. grudnia 1926 r. łącznie z 10% nadzwyczajnym dodatkiem. **)*

§ 4. Nadzwyczajny 10% dodatek będzie pobierany równocześnie z uiszczeniem danin publicznych. *Od dodatku tego nie będą obliczane kary za zwłokę względnie odsetki za odroczenie.*

*) Termin ten został przedłużony do 16. września 1926 r. okólnikiem Minis erstwa Skarbu z dnia 16. VIII. 1926 r. L. D. P. O. 6731/I.

**) Na mocy rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10. XII. 1926 r. (Dz. U. nr. 121, poz. 697), nadzwyczajny 10% dodatek pobierany będzie w roku 1927 i od bieżących wymienionych podatków a nawet w okresie po 31. grudnia 1927, o ile one będą stanowiły zaległość.

§ 5. Obliczanie i pobór 10% nadzwyczajnego dodatku należy do obowiązków tych organów skarbowych względnie samorządowych, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.

§ 6. Z dniem 16. lipca b. r. podwyższa się o 10% nominalnej wartości cenę sprzedażną urzędowych blankietów wekslowych oraz znaczków stemplowych, z wyjątkiem znaczków wartości nominalnej 5 gr.

W wypadku, gdy do uiszczenia opłaty stemplowej użyto powyższych znaków wartościowych, nie będzie do niej doliczony 10% nadzwyczajny dodatek, przewidziany w § 1 niniejszego rozporządzenia, nominalna wartość użytych znaków winna jednak odpowiadać kwocie opłaty, obliczonej wedle dotychczas obowiązujących przepisów.

Obliczanie i pobór nadzwyczajnego dodatku do opłat stemplowych, uiszczanych w gotówce za pośrednictwem notariuszy, jest obowiązkiem tych ostatnich.

Notariusze oraz instytucje którym na mocy obowiązujących przepisów względnie wydanych zezwoleń przysługuje prawo perjodycznego wpłacenia pobranej względnie należnej opłaty stemplowej, winni w prowadzonych rejestrach, uwidaczniać osobno opłatę stemplową, osobno zaś kwotę przypadającego 10% nadzwyczajnego dodatku.

§ 7. Podatnik winien uiścić nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% bez osobnego pisemnego zawiadomienia ze strony władzy.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1926 r. *)

E. Egzekucja zaległych podatków w czasie trwania nadzoru sądowego nad przedsiębiorstwem dłużnika.

Stosownie do § 13 obowiązującego na obszarze b. dzielnicy pruskiej rozporządzenie Rzeszy niem. z dnia 14. XII. 1916 r. o dozorze nad przedsiębiorstwem (Reichsgesetzblatt str. 1363) postępowanie to nie obejmuje wierzycieli wymienionych w § 61 Ordynacji Upadłościowej nr. 1—5, do których zalicza się również i Skarb Państwa.

A zatem Urzędy Skarbowe uprawnione są do prowadzenia egzekucji za zaległe podatki do majątku dłużnika w czasie trwania nadzoru sądowego — chociażby roszczenia zapadły dopiero po zarządzeniu dozoru.

*) Nadzwyczajny 10% dodatek nie może być pobierany od dodatków samorządowych tylko od podatku przypadającego na rzecz Skarbu. Od przymusowo ściągniętych kwot należności skarbowych, koszta egzekucyjne winny być obliczane łącznie z nadzwyczajnym 10% podatkiem .

E. Egzekucja zaległych podatków w czasie trwania postępowania upadłościowego do majątku dłużnika.

W myśl § 14 Ordynacji Upadłościowej (Ustawa o postępowaniu upadłościowym z dnia 10. II. 1877 — Dz. pr. Rzeszy niem. nr. 10 str. 351 zmieniła ustawa z dnia 17. V. 1898 — Dz. pr. Rzeszy niem. str. 612) nie mają miejsca aresztu i egzekucje podczas trwania postępowania upadłościowego ani do majątku należącego do masy ani do innego majątku upadłego dłużnika.

Do majątku, który upadły dłużnik nabył po otwarciu postępowania upadłościowego, można prowadzić egzekucję podczas trwania postępowania upadłościowego, lecz tylko za te zaległe podatki, których termin płatności zaistniał po chwili otwarcia postępowania.

Natomiast Sąd Powiatowy o otwarciu postępowania upadłościowego zawiadamia Delegaturę Generalnej Prokuratury i miarodajny Urząd Skarbowy, który następnie zgłasza do masy upadłościowej pretensje Skarbu Państwa — wykazem zaległych podatków obejmującego osobnem zestawieniem roszczenia powstałe w ostatnim roku przed otwarciem postępowania, osobnem zaś zestawieniem roszczenia powstałe po otwarciu postępowania upadłościowego.

Przy zamknięciu postępowania upadłościowego płaci się zgłoszone do masy konkursowej pretensje Skarbu Państwa, które stały się płatnymi w ostatnim roku przed otwarciem postępowania lub w myśl § 65 Ordynacji Upadłościowej uważa się za płatne, według porządku pierwszeństwa, a przy równem pierwszeństwie w stosunku do ich kwot.

Roszczenia Skarbu Państwa z powyższego tytułu zajmują w myśl § 61 Ordynacji Upadłościowej drugi stopień pierwszeństwa.

F. WzmóŜona egzekucja zaległości podatkowych w razie nieuzasadnionego podnoszenia cen.

Wobec tego, że w niektórych miejscowościach dał się zauważyć nieczemnie uzasadniony wzrost cen na artykuły pierwszej potrzeby, a przede wszystkim na mięso, Ministerstwo Skarbu, mając na względzie, że w tym wypadku handlujący osiągają niesłusznie zwiększone zarobki kosztem szerszego ogółu konsumentów, okólnikiem z dnia 25. V. b. r. L. D. P. O 4001/I. poleciło władzom skarbowym zwrócić uwagę przy egzekucji zaległości podatkowych na przedsiębiorstwa, prowadzące sprzedaż artykułów pierwszej potrzeby; przyczem w razie nieuzasadnionego podnoszenia cen przez te przedsiębiorstwa mają władze skarbowe przeprowadzić z całą bezwzględnością egzekucję wszelkich zaległości podatkowych z wyjątkiem odroczonej i rozłożonej na raty, odmawiając na przyszłość właścicielom takich przedsiębiorstw wszelkich ulg podatkowych (okólnik z dnia 25. V. br. L. D. P. O. 4001/II.)

G. Ściąganie zaległych podatków od osób wyjeżdżających za granicę.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 2. listopada 1922 w przedmiocie ściągania zaległych podatków i opłat od osób wyjeżdżających za granicę.

§ 1.

Wszystkie osoby zamierzające wyjechać gdziekolwiek za granicę z górnośląskiej części Województwa Śląskiego mają bezwarunkowo uiszczyć wszystkie zaległe podatki realne i osobiste, oraz wszelkie inne opłaty i należności skarbowe tak Państwowe jak i gminne i w tym celu przed swym wyjazdem zgłaszać się do właściwego Urzędu Skarbowego który poda im wysokość sumy przypadającej do zapłaty.

Przepis ten nie odnosi się do osób przekraczających granicę za górnośląską kartą cyrkulacyjną, w myśl przepisów Konwencji Genewskiej.

§ 2.

Zaległe podatki i opłaty zapłacone być mają po koniec tego miesiąca i roku, w którym wyjazd za granicę ma nastąpić.

Gdyby za rok bieżący, w którym wyjazd ma nastąpić, nie były jeszcze wymierzone w mowie będące podatki i opłaty, ma Urząd Skarbowy przyjąć ich wysokość wedle ostatniego wymiaru lub wedle swego uznania wysokość tychże ustalić prowizorycznie.

§ 3.

Starostom i właściwym Dyrekcjom Policji nie wolno bezwarunkowo wystawiać osobom wyjeżdżającym za granicę paszportów ani udzielać wiz policyjnych bez względu na to, czy osoby te zamierzają na stałe przesiedlić się za granicę, czy też wyjechać za granicę na pewien czas, jeżeli nie wykazą się potwierdzeniem odnośnego Urzędu Skarbowego, że wszystkie zaległe podatki i opłaty zapłacone zostały.

W potwierdzeniu tem ma być podana suma zapłaconych podatków i opłat, dzień uiszczenia i nazwa Kasy Skarbowej zgodnie z kwitami, także Kasy.

Ten sam obowiązek ciąży na organach celnych, które mają domagać się od osób wyjeżdżających za granicę w mowie będącego potwierdzenia Urzędu Skarbowego.

§ 4.

Kobiety i osoby małoletnie, wyjeżdżające za granicę, mają celem uzyskania paszportów lub wizy policyjnej wykazać się potwierdzeniem Urzędu Skarbowego, że ich mężowie, ojcowie lub opiekunowie uczynili zadość powyższym przepisom.

§ 5.

Przez zagranicę rozumieć należy każde Państwo, leżące poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej a także przyznana Państwu Niemieckiemu część Górnego Śląska.

§ 6.

Wyjątkowe ulgi może przyznać Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego na wniosek strony przedłożyć się mający właściwemu Urzędowi Skarbowemu osobom, które w sprawach handlowych i przemysłowych lub wśród nadzwyczajnych okoliczności (n. p. z powodu śmierci członka rodziny itd.) czasowo udają się zagranicę, jeżeli osoby te znane jako solidni płatnicy a zapłacenia naraz całej sumy opłat mogłoby narażić na ruinę ich przedsiębiorstwo lub majątek.

§ 7.

Co do osób przesiedlających się z polskiej części Górnego Śląska na stałe zagranicę, które są w posiadaniu karty cyrkulacyjnej lub mają prawo do uzyskania takiej karty, obowiązują postanowienia ustawy z dnia 26. lipca 1918 r. str. 921 i 24. czerwca 1919 r., str. 583 i rozporządzenia z 21. listopada 1918 r. R. R. Bl. str. 1325 i następnie w sprawie ucieczki kapitałów.

§ 8.

Rozporządzenie to obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Wojewoda śląski

J. Rymer.

VIII.

Zarys postępowania konkursowego
wzgl. upadłościowego, obowiązującego
na Górnym Śląsku.

VIII.

Zarys postępowania konkursowego względnie upadłościowego obowiązującego na Górnym Śląsku.

Ordynacja konkursowa w brzmieniu ustaw z 17. maja 1898 r. Dz. P. str. 230 i z 17. V. 1898 r. Dz. P. str. 248 została ogłoszona 20. maja 1898 r. Dz. P. N. 25 z. r. 1898 str. 612.

Ważniejsze teże przepisy są następujące:

Postępowanie konkursowe dotyczy całego podległego egzekucji majątku (dłużnika popadłego w konkurs), jaki tenże posiada w dniu otwarcia konkursu (masa konkursowa). Do masy konkursowej należą także księgi handlowe dłużnika, nie należą zaś do masy przedmioty, nie ulegające zajęciu (§ 1 ord. konkursowej).

Masa konkursowa służy na zaspokojenie wszystkich osobistych wierzycieli, którzy w czasie otwarcia konkursu mają uzasadnione żądanie do majątku dłużnika (§ 3 ord. konk.)

Żądanie oddzielnego zaspokojenia z majątku masy konkursowej może mieć miejsce tylko w wypadkach ustawą przewidzianych i ma miejsce niezależnie od postępowania konkursowego (§ 4 ord. konk.) Zarząd masą konkursową sprawuje zarządca masy (§ 6 ord. konk.) Wierzyciele masy konk. mogą swe żądania zabezpieczenia lub zaspokojenia kierować tylko według przepisów postępowania konkursowego (§ 12 ord. konk.)

Z masy konkursowej należy najpierw pokryć koszty i długi samej masy.

Kosztami masy są:

1. koszty sądowe postępowania konkursowego,
2. wydatki na zarząd, oszacowanie i rozdział masy,
3. zasiłek przyznany dłużnikowi upadłemu i jego rodzinie.

Długi są:

1. pretensje powstałe z interesów i czynności zarządcy masy konkursowej.
2. pretensje z drugostronnych kontraktów (umów) których wykonania żąda się od masy konk. lub których wykonanie musi mieć miejsce po otwarciu postępowaniu konkursowego.

3. pretensje z tytułu bezprawnego zubożenia się masy (§§ 57—59) ord. konkursowej.

Długi masy mają być w następującym porządku pokrywane:

1. zaległe za ostatni rok przed otwarciem konkursu wzgl. przed śmiercią dłużnika płace i wynagrodzenia powstałe ze stosunku służbowego.
2. *należności Kas państwowych*, gminnych i pow. związków komunalnych z *tytułu publicznych danin* i opłat, które stały się płatnymi w ostatnim roku przed otwarciem konkursu, lub które w myśl przepisu § 65 ord. konk. uważać należy jako płatne.
3. należności kościoła, szkół związków prawnie publicznych zakładów ubezpieczeń od ognia z tytułu płatnych w ostatnim roku przed otwarciem postępowania konkursowego, ustawowych i umownych świadczeń.
4. należności lekarzy, aptekarzy i t. p. z tytułu kosztów leczenia w ostatnim roku przed otwarciem konkursu o ile kwota tych należności nie przekracza kwoty, oznaczonej w odnośnych taryfach.
5. pretensje dzieci i innych osób, będących pod opieką upadłego dłużnika odnośnie ich majątku, pozostającego pod ustawowym zarządem tegoż dłużnika: przywilej ten nie przysługuje wspomnianym osobom, jeżeli pretensje te nie były w ciągu dwóch lat, po ukończeniu zarządu majątkiem przez dłużnika, sądownie dochodzone i aż do otwarcia postępowania konkursowego poszukiwane.
6. wszystkie pozostałe należności konkursowe.

Narówni ze zgłoszoną pretensją pod względem miejsca stoją:

1. koszta narosłe wierzycielowi przed otwarciem konkursu,
2. kary umowne,
3. narosłe odsetki aż do czasu otwarcia konkursu (§62 ord. konk.)

Nie mogą być uwzględnione w postępowaniu konkursowym:

1. *odsetki bieżące od czasu otwarcia konkursu*,
2. koszta narosłe wierzycielom, wskutek udziału w konkursie,
3. kary pieniężne,
4. wierzytelności powstałe z rozrzutności dłużnika konkursowego tak na rzecz żyjących, jakoteż zmarłych (§ 63 ord. konk.)

Właściwym sądem konkursowym jest ten, w okręgu którego ma dłużnik swe przedsiębiorstwa, a w braku takiego ma swą sądową przynależność (§ 71 ord. konk.)

W konkursie musi być dokonane publiczne ogłoszenie najmniej raz w dzienniku ogłoszeń Sądu i ma moc z upływem drugiego dnia po wydaniu dziennika, zawierającego ogłoszenie (§ 76 ord. konk.) Sąd ustanawia zarządcę masy konkursowej (§ 78 ord. konk.)

Termin zgłoszenia pretensji do masy konkursowej wynosi 2 tygodnie do 3-ech miesięcy po otwarciu konkursu. Zgłoszenie ma wymieniać kwotę pretensji, jej tytuł i określać żądanie pierwszeństwa. Zgłoszenie wpisywane są do tabeli sądowej w porządku żadanego pierwszeństwa (§ 138 i nast. ord. konk.)

Otwarcie konkursu jest uzasadnione niewypłacalnością dłużnika wzgl. zastanowieniem przez niego wypłat. Do majątku towarzystw akcyjnych może być otwarty konkurs nadto z powodu przeciążenia długami (§ 102 i 207 ord. konk.)

W terminie do tego wyznaczonym są badane zgłoszenia co do kwot i pierwszeństwa. Pretensję uważa się za ustaloną skoro na terminie wyznaczonym do badania nie podniósł sprzeciwu ani zarządca masy ani żaden z wierzycieli konkursowych. Wynik wpisuje się do tabeli sądowej (§ 141 i nast. ord. konk.) poczem następuje rozdział masy między wierzycielami.*)

*) O egzekucji podatków w czasie trwania postępowania upadłościowego patrz strona 45.

Oszczędzaj, abyś miał z czego czerpać
w potrzebie.

MIEJSKA KASA OSZCZĘDNOŚCI

w Królewskiej Hucie, Ratusz, pokój 18

**Instytucja popularnego
bezpieczeństwa.**

Przyjmuje wkładki oszczędnościowe od zł. 1,—
począwszy jak również i wkładki dolarowe. —
Otwiera rachunki czekowe na dogodnych
warunkach — Udziela pożyczek.

Dyskontuje weksle.

Załatwia wszelkie czynności bankowe.

Za zobowiązania Miejskiej Kasy
Oszczędności odpowiada miasto
Królewska Huta całym majątkiem (37 milj.)
i siłą podatkową.

Górnosłaskie Wiadomości Gospodarcze

Organ der Handelskammer in Katowice

**redigiert in polnischer und
deutscher Sprache**

erscheint zweimal monatlich.

Redaktion
und
Geschäftsstelle

Handelskammer in Katowice
ul. Powstańców No. 5
Telefon Nr. 2082 u. 2261.

Jedes Heft enthält außer dem wirtschaftlichen
Teil noch wichtige aktuelle Steuernachrichten.

Reichlicher Inseratenteil.

Wie schütze ich mich
vor einer zwangsweisen Einziehung
meiner Steuern.

Praktische Ratschläge und Weisungen
für die Steuerzahler nebst Steuerkalender, kurzem Abrisse der
Konkursordnung und Steuerformulare in deutscher Uebersetzung.

Bearbeitet von
Dr. Henryk Brojdy
und
Kazimierz Sadkowski.

Im Selbstverlage der Verfasser.

Druck von A. Gaertner, Królewska Huta,
ul. 3-go maja 17.

I.

Vorwort.

Die augenblickliche Lage der Steuerzahler hat in uns den Gedanken erweckt, eine kurze Broschüre herauszugeben, in der die Art der Erfüllung der Steuerpflichten erläutert wird.

Aus dem steten Verkehr mit den Steuerzahlern gewinnt man die Ueberzeugung, daß in den meisten Fällen die Steuerzahler aus den Gründen mit den Steuern rückständig bleiben, weil sie sich nicht über die Folgen des Nicht-Innehaltens der Zahlungstermine Rechenschaft zu geben wissen, oder auch in Folge des Umstandes, daß die Verschiedenartigkeit der Staats- und Kommunalsteuern oft daran hindern, sich mit den in den verschiedenen Zahlungsaufträgen bezeichneten Terminen zurecht zu finden.

Diese Umstände führen in weiterer Konsequenz zu den Entscheidungen der Finanzbehörden, die die Einziehung der rückständigen Steuern im Wege der Exekution anordnen. Es ist selbstverständlich, daß das öftere Erscheinen des Exekutionsbeamten bei dem Steuerzahler für den letzteren äußerst unangenehm und sogar kompromittierend ist. Daß sich der Steuerzahler dieser äußersten Nothwendigkeit dann aussetzt, falls ihm nach Erschöpfung aller möglichen Mittel, die Steuer der Finanzkasse zuzuführen, nichts Anderes übrig bleibt, als seine Immobilien und Wertgegenstände dem Exekutionsbeamten zur Verfügung zu stellen, ist begreiflich. Da nun aber diese weitgehenden Unannehmlichkeiten eine Folge der Nachlässigkeit der Steuerzahler, die übrigens in manchen Fällen durch den Mangel einer genauen Kenntnis der Steuervorschrift hervorgerufen wird, haben wir beschlossen, unseren Mitbürgern zur Vermeidung dieser Schwierigkeiten zu verhelfen.

Mittels der in dieser Broschüre angegebenen Ratschläge und Verfügungen werden wir in bedeutendem Maße den Steuerzahlern es ermöglichen, ihre Steuerangelegenheiten zu regeln, und die ihnen hierdurch erwachsenen Ausgaben mit ihrem Wirtschaftsplan in Einklang zu bringen. Auf diese Weise erleichtern wir den Steuerzahlern die Erfüllung dieser hohen bürgerlichen Pflicht dem Staatsschatz gegenüber.

Wir bieten hier Auszüge von den wichtigsten Gesetzen und Rechtsnormen aus dem Steuerbereich, die einem jeden Steuerzahler bei Erledigung dieser Angelegenheiten unentbehrlich sind.

Diese Broschüre enthält ebenfalls einen Steuerkalender, der die Zahlungstermine der Gewerbesteuer, der Einreichung von Umsatzertklärungen, der Einbringung von Einsprüchen gegen die festgestellten Umsätze und die aufgelegten Steuerstrafen, die Lösung von Gewerbescheinen u. s. w. angibt.

Insbesondere empfehlen wir die Führung nach beige-schlossenem Muster der Uebersicht der veranlagten und entrichteten Steuern, ferner einer Uebersicht der empfangenen Zahlungsaufträge, der in denselben bezeichneten Zahlungstermine, sowie der auf Grund dieser Zahlungsaufträge bewirkten Zahlungen in die Finanz-kassen, bezw. 3. Hd. der hierzu bevollmächtigten Instanz oder des kommunalen Vollziehungsbeamten.

Eine sorgfältig geführte Evidenz wird den Steuerzahlern das öftere Angehen der Rechnungsabteilungen der Finanzämter um die sogenannten Kontoauszüge, was natürlich für die Steuerzahler mit Zeitverlust verbunden ist, und ihnen manche Unannehmlichkeiten verursacht, ersparen.

Die wichtigsten hier angeführten Gesetze und Rechtsnormen bezw. die Auszüge aus denselben, haben wir ins Deutsche übersetzt, und dieser Broschüre beige-schlossen, sodaß auch der Teil unserer Mitbürger, der die polnische Sprache nicht genügend beherrscht, mit Leichtigkeit die grundsätzlichen Steuervorschriften befolgen kann, und über dies haben wir in deutscher Uebersetzung den Inhalt einiger Steuer-formulare, Zahlungsaufträge, Mahnungen etc. beige-fügt.

Wir hegen die Hoffnung, daß ein jeder Steuerzahler mit Hilfe dieser Broschüre sich leicht orientieren wird, wie er in Steuerangelegenheiten vom Zeitpunkt des Empfanges des Steuer-auf-rages an vorzugehen hat, um sich auf diese Weise vor einer zwan-g-sweisen Einziehung seiner Steuern zu schützen.

Królewska Huta, im Januar 1927.

Die Verfasser.

II.

Die Art der Einzahlung von Steuern
in die Finanzkassen.

II.

Die Art der Einzahlung von Steuern in die Finanzkassen.

Das bisherige System der Einzahlung von Steuern in die Finanzkassen auf Grund von persönlichen Rundmachungen oder persönlichen Deklarationen, die von den Steuerzahlern ausgefertigt wurden, hat viele Mißverständnisse hervorgerufen und zwar in Fällen irrtümlicher Deklaration von Einzahlungen sei es auf Rechnung einer anderen, als der gebührenden Steuer, sei es für das nicht maßgebende Steuerjahr u. s. w. Solche Irrtümer schaden oft den Interessen der Steuerzahler, welche häufig nur aus diesem Grunde es auf Exekutionsschritte ankommen ließen.

In der Absicht, die Steuerzahler vor dererlei Unregelmäßigkeiten zu schützen, und um die unproduktive Arbeit bei der Richtigsstellung irrtümlicher Verrechnungen, die infolge der uneigentlichen Deklaration der Einzahlung entstanden sind, zu vermeiden, hat das Finanzministerium im Rundschreiben S. D. R. 4734/25 W. U. R. das im Amtsblatt des Finanzministeriums bekannt gemacht wurde, verfügt, daß die Finanzbehörden vom 1. Juli 1926 an Einzahlungen nur auf Grund von schriftlichen Zahlungsdeklarationen oder nach Vorweisung von Zahlungsbefehlen, die vorher durch den die Steuerrolle führenden Beamten zu prüfen sind, entgegennehmen.

Aus diesem Grunde werden die Steuerzahler vor der Einzahlung an diesen Beamten gewiesen werden, insofern sie diese Bedingung nicht aus eigenem Antrieb erfüllen.

Nach Ausfüllung seitens des die Steuerrolle führenden Beamten, jenes Teiles der Deklaration, der zur Ausfüllung durch das Finanzamt bestimmt ist, wird dieselbe dem Steuerzahler eingehändigt, der auf Grund derselben in die Finanzkasse die deklarierte Summe abführt und auf die eingezahlte Summe eine Bestätigung laut dem dieser Broschüre beigelegtem Muster Nr. 3 empfängt.

Wie aus dem beiliegenden Muster der Steuerdeklaration zu ersehen ist, die Rubriken derselben enthalten verschiedene Finanzgebühren, von welchen manche für Staatsfiskus, manche für Kommunalverbände zu verrechnen sind.

Am wichtigster für den Steuerzahler ist der Betrag der Staatssteuer (Rubrik „Summe Staatssteuer“) und des Kommunalzuschlages (Rubrik „Summe Kommunalzuschläge“) und zwar aus dem Grunde, damit der Steuerzahler orientiert ist, welche Beträge er auf die Forderungen tatsächlich entrichtet hat und später vergleichen kann, ob er laut Zahlungsauftrag seiner Verpflichtungen nachgekommen ist oder noch Rückstände zu erledigen wären.

In Anbetracht vorstehender Ausführungen als auch zum Zwecke einer genauen Ausweisung des Steuerzahlers gegenüber dem Vollziehungsbeamten des Finanzamtes oder dem Gemeindevollziehungsbeamten, kann der Steuerzahler den

zuständigen Finanzkassenbeamten ersuchen, auf der Rückseite der Quittung (siehe Muster:) die eingezahlten Beträge zu spezifizieren, um errechnen zu können, welche Beträge er auf Staatssteuer und welche auf Kommunalzuschlag verrechnet wurden, gezahlt hat.

Mit Rücksicht darauf, daß die Vollziehungsbeamten nicht jeder Gemeinde dem Steuerschuldner für eingezogene Steuern nebst Verzugsstrafen und anderen Rückständen — zu welchen auch die Exekutionsgebühren hinzukommen — und an die Gemeindefasse direkt abgeführt werden — nur über den Gesamtbetrag quittiert, können die Steuerzahler den betreffenden Gemeindevollziehungsbeamten ersuchen, daß in der von ihm ausgestellten Quittung die Beträge für bezahlte Staatssteuer und für Kommunalzuschlag besonders angegeben werden.

Bei Beachtung dieser Sorgfältigkeit, entgehen die Steuerzahler der öfteren Feststellungen in der Steuerrolle der Rechnungsabteilungen der Finanzämter, wie der dem Gemeindevollziehungsbeamten eingezahlte Gesamtbetrag auf die einzelnen Forderungen zerteilt wurde.

Das Vorgehen bei Ratenzahlungen.

Sollte der Steuerzahler eine Bewilligung bekommen, die Steuern in Raten zu bezahlen, so hat derselbe vor der Einzahlung in die Finanzkasse die betreffende Aufschrift des Finanzamtes dem die Steuerrolle führenden Beamten vorzuzeigen und zwar um vom letzteren feststellen zu können, in welcher Höhe die Verzugszinsen (eventl. ermäßigten) zu verrechnen wären.

Einzahlung von Staatssteuern im Wege des Postsparkassenamtes.

Es kommt häufig vor, daß die Steuerzahler bei Entrichtung der Staatssteuern im Wege des Postsparkassenamtes, auf dem Einzahlungsschein die Bestimmung des aufgegebenen Betrages nicht angeben. Erwähnen auch nicht, welcher Betrag auf die Staatssteuer, welcher auf den Kommunalzuschlag und welcher auf den 10-prozentigen Staatssteuerzuschlag entfällt. Infolge dieser Ungenauigkeiten sind die Finanzkassen genötigt, derart eingezahlte Beträge bis zur Aufklärung durch langwierige Korrespondenz mit den Steuerzahlern zu deponieren.

Diese Unregelmäßigkeiten sind für die Steuerzahler insofern nicht am Platz, als trotz der Einzahlung einer bestimmten Summe, gegen denselben Zwangsvollstreckung eingeleitet werden kann und zwar insofern der ungenauen Bestimmung des durch das P. K. D. eingezahlten Betrages, da solche Beträge in der Steuerrolle nicht verbucht werden.

Infolge dessen liegt es im eigenen Interesse des Steuerzahlers in den Aufgabescheinen des P. K. D. folgende Daten anzuführen:

1. Position der Steuerrolle (welche aus dem betreffenden Zahlungsbefehl zu ersehen ist);
2. Betrag der Staatssteuer und für welche Zeit;
3. Betrag des 10-prozentigen Steuerzuschlages;
4. Betrag der Verzugszinsen der Staatssteuer;
5. Betrag des Kommunalzuschlages;
6. Betrag der Verzugszinsen vom Kommunalzuschlag;
7. Betrag der evtl. eingezahlten Geldstrafe.

III.

Führung einer Uebersicht
der veranlagten und entrichteten Steuern
durch die Steuerzahler.

III.

Führung einer Uebersicht der veranlagten und entrichteten Steuern durch die Steuerzahler.

Der größere Teil der Steuerzahler weiß sich nicht bei Erhalt von Zahlungsbefehlen verschiedener Art sowohl von den Finanz- als auch von den Kommunalämtern zu Recht, welche Gebühr geregelt wurde und welche rückständig bleibt. Aus diesem Grunde entsteht oft gewissermaßen eine Unregelmäßigkeit in dieser Hinsicht.

Es empfiehlt sich daher, daß ein jeder Steuerzahler nach Empfang einer Bestätigung von der Steuerkasse, in der alle Gebühren, aus denen sich die allgemeine in die Finanzkasse eingezahlte Summe zusammensetzt, ausgeführt sind — diese Gebühren in die „Uebersicht“ der veranlagten und entrichteten Steuern einträgt, nach dem dieser Broschüre beigelegten Muster Nr. 1.

Durch die Eintragung einer jedesmaligen Einzahlung in die „Uebersicht“ der veranlagten und entrichteten Steuern wird der Steuerzahler immer ein klares Bild über den Stand seiner Steuerrückstände haben.

In dem beigegezeichneten Muster zur Führung einer „Uebersicht“ über veranlagte und gezahlte Steuerbeträge sind 5 Beispiele angeführt die wir wie folgt erläutern:

Zu Ikd. Nr. 2 und 4. Gemäß Art. 50 des Einkommensteuergesetzes reicht Josef Sterniewicz die Einkommensteuererklärung pro Jahr 1926 fristgemäß d. h. bis zum 1. März 1926 ein und beziffert sein steuerpflichtiges Einkommen mit 7260,— Zloty. Dieses Einkommen entspricht der 24. Stufe der im Art. 23 des Einkommensteuergesetzes angegebenen Steuerskala und die Staatssteuer beträgt 324,— Zloty. Da jedoch Sterniewicz 5 Familienangehörige zu unterhalten hat, so hat er Anspruch auf Ermäßigung der Steuer auf Grund des Art. 27 des Gesetzes und zwar auf Stufe 16 der erwähnten Skala, demnach beträgt die Steuer 133,— Zloty.

Gemäß Art. 24 des Gesetzes wird zur Einkommensteuer ein Kommunalzuschlag in Höhe von 4 Prozent vom Einkommen erhoben, im vorliegenden Falle beträgt der Zuschlag 288,— Zloty.

Nach auf vorstehende (Art) Weise abgegebener Erklärung zahlt Sterniewicz unter Einhaltung der im Art. 87 angegebenen Frist, d. i. bis zum 1. Mai, die Hälfte der so errechneten Steuer in die Finanzkasse ein. Wie aus den Rubriken der Ikd. Nr. 4 zu ersehen ist, hat genannter auch die zweite Hälfte der berechneten

Steuer im gesetzlichen Termin d. i. bis zum 1. 11. 1926 bezahlt und waren demnach keine Verzugszinsen zu berechnen, jedoch wurde ein 10-prozentiger Zuschlag zur Staatssteuer erhoben und zwar auf Grund der Verordnung des Finanzministers vom 8. 7. 1926, nach welcher ein außerordentlicher Zuschlag von 10 Prozent zu sämtlichen Staatssteuern in der Zeit vom 16. 7. bezw. vom 16. 9. 1926 zugerechnet wird.

Zu lfd. Nr. 3 und 5. Derselben Steuerzahler wurde am 18. 5. 1926 der Gewerbesteuerbescheid vom Umsatz für das 2. Halbjahr 1925 zugestellt. Die durch die Schätzungskommission festgesetzte Steuer beträgt 600,— Zloty, der Kommunalzuschlag dagegen 150,— Zloty. Zahlungstermin ist der 18. 6. 1926. Wie aus lfd. Nr. 1 ersichtlich, entrichtete der Steuerzahler am 15. 3. 1926 eine Vorauszahlung auf diese Steuer in Höhe von 100,— Zloty Staatssteuer und 25,— Zloty Kommunalzuschlag. Nach Erhalt des Steuerbescheids zahlte er am 6. 6. 1926 einen Betrag in Höhe von 300,— Zloty Steuer und 75,— Zloty Kommunalzuschlag an, mit Ablauf des gesetzlichen Zahlungstermines hatte er somit einen Steuerrückstand von 200,— Zloty Steuer und 50,— Zloty Kommunalzuschlag.

Trotz öffentlicher Zahlungsaufforderung (Aushang in öffentlichen Gebäuden, Zeitungsnotizen etc.) hat Sterniewicz die rückständige Steuer nicht entrichtet und wurde diese am 6. 12. 1926 vom Steuereinnahmer des Finanzamtes zwangsweise eingezogen, welcher gleichzeitig nachstehende Gebühren und Kosten berechnete:

a) 10 Prozent außerordentlicher Zuschlag zur Staatssteuer wie bereits oben erwähnt.

b) Verzugszinsen. Berechnet wurden, ermäßigte, 2 Prozent pro Monat betragende Zinsen für 6 rückständige Monate = 12 Prozent (von 200,— Zloty = 24,— Zloty, von 50,— Zloty = 6,— Zloty.) (Siehe Seite 71 Berechnung ermäßigter Verzugszinsen). Die Berechnung der Zinsen erfolgte vom 15. Tage nach Ablauf des Zahlungstermines. Zahlungstermin ist der 18. 6. 1926 und unter Berücksichtigung der 14-tägigen Schonfrist beginnt die Zinsberechnung mit dem 2. 7. 1926. Vom 10-prozentigem Zuschlag sowie zur Geldstrafe werden keine Verzugszinsen berechnet.

c) In der nächstfolgenden mit „Geldstrafe“ betitelten Rubrik sehen wir den Betrag von 50,— Zloty, dieser entspricht der in Art. 103 dieses Gesetzes vorgesehenen Mindeststrafe für Nichteinreichung der Umsatzsteuererklärung im gesetzlichen Termine.

d) Die vorletzte Rubrik enthält Vollstreckungsgebühren, welche beim zwangsweisen Einziehen des Restbetrages erhoben wurden. Die Vollstreckungsgebühren betragen laut Gesetz vom 31. 7. 1924 (siehe Seite 96 der Broschüre) desgleichen der Verfügung des Finanzministers vom 8. 7. 1926 über die Erhebung des außerordentlichen 10-prozentigen Zuschlages (siehe Seite 98 der Broschüre) 5 Prozent der in der Quittung des Steuereinnahmers enthaltenen Beträge einschließlich Verzugszinsen und Geldstrafe.

IV.

Erleichterungen in der Zahlung von Steuern.

Zahlung in Raten.

Einhebung von ermäßigten Verzugsstrafen von rückständigen Steuern.

Zahlungsausschub der rückständigen Steuern für diejenigen Steuerzahler, die Forderungen für Lieferungen und Leistungen an Staatsbehörden und Verwaltungen haben.

Tilgung von rückständigen Steuern.

Wie stellt man einen Antrag auf Steuerratenzahlungen aus?

Die Entrichtung von unmittelbaren Steuern und mancher Finanztaxen in Natura.

IV.

Erleichterungen in der Zahlung von Steuern

Zahlung in Raten.

Im Sinne der geltenden Rundschreiben des Finanzministeriums erteilen die Finanzbehörden 1., 2. und 3. Instanz — die Zuständigkeit hängt von der Höhe der an die rückständige Steuer entfallende Summe ab — auf Grund von individuellen Ansuchen der Steuerzahler, die innerhalb des Zahlungstermins der betreffenden Steuer eingebracht haben. Bewilligung auf ratenmäßige Zahlungen der betreffenden Steuer, jedoch nur in diesen Ausnahmefällen, falls über allen Zweifel festgestellt werden wird, daß die Zahlungsfähigkeit der Bittsteller im gegebenen Zeitpunkt in solchem Maß ungenügend sei, daß die einmalige Entrichtung der Gebühr tatsächlich die Wirtschaftseigenschaft bzw. die Arbeitswerkstätte des Steuerzahlers bedrohen könnte.

Falls dem Steuerzahler auf ein im Zahlungstermin der betreffenden Steuer eingebrachtes Gesuch, die Bewilligung auf Zahlung in Raten erteilt wurde, berechnen die Finanzbehörden 1 Prozent monatlich für Stundung vom 15. Tage an nach Ablauf des Zahlungstermins.

Die Nichteinhaltung irgendeines von den Finanzbehörden festgesetzten Raten-termins zieht den Verlust des Rechts von den ihnen bewilligten weiteren Raten Gebrauch zu machen, nach sich, und der ganze Rückstand unterliegt in solchem Falle der sofortigen Egeution. Den Steuerzahlern, die ihre Raten nach einhalten, werden in Zukunft keinerlei Erleichterungen zuerkannt.

Es wird bemerkt, daß die einmal schon bewilligten Raten nicht mehr prolongiert werden können, und daß die Erleichterungen in der Zahlung aller Rückstände, der Einkommen- und der Gewerbesteuer, keinen Bezug auf Rückstände von laufenden monatlichen und vierteljährlichen Anzahlungen auf die Gewerbesteuer haben.

Einhebung von ermäßigten Verzugsstrafen von rückständigen Steuern.

Im Sinne des Rundschreibens des Finanzministeriums vom 30. 9. 1926, werden die rückständigen Steuern bis 30. Juni 1926 mit 4 Prozent monatlich, dagegen ab 1. Juli 1926 bis zur Wiederrufung mit 2 Prozent monatlich berechnet.

Zahlungsausschub der rückständigen Steuern für diejenigen Steuerzahler, die Forderungen für Lieferungen und Leistungen an Staatsbehörden und Verwaltungen haben.

Im Sinne der Ministerialverfügung vom 24. 12. 1925, L. D. P. O. 8025/I. und vom 6. 3. 1926, L. D. P. O. 1332/I kann Stundung für rückständige Steuern denjenigen Steuerzahlern gewährt werden, die Forderungen für ausgeführte Arbeiten und Lieferungen an Staatsbehörden und Verwaltungen gestellt haben, ohne bis dahin befriedigt worden zu sein.

Steuerzahler, die auf Grund vorstehender Verfügung Stundung ihrer rückständigen Steuern beanspruchen, sind verpflichtet den Antrag auf Stundung bei dem zuständigen Finanzamt zu stellen.

Dem Antrage sind als amtlich beglaubigtes Beweismittel beizufügen: die Bestätigung der in Betracht kommenden Staatsbehörde über die Höhe der Forderung, sowie das genaue Datum der Entstehung der Forderung.

Angabe des Datums der Entstehung der Forderung ist für den Steuerzahler insofern wichtig, als davon die Berechnung der Verzugszinsen in Betracht kommt.

Nach Vorbringung obiger Beweismittel erfolgt dementsprechende Einschränkung der Exekution der rückständigen Steuern und zwar auf den Unterschied zwischen der Gesamtsumme der rückständigen Steuern und dem Betrage, den der Steuerzahler von der Staatsbehörde zu erhalten hat.

Diejenigen Staatsbehörden und Verwaltungen, welche mit ihren Zahlungen an die Antragsteller im Verzuge geblieben sind, werden gleichzeitig vom Finanzamte ersucht, den noch rückständigen Steuerbetrag von der Forderung einzubehalten und an die betreffende Finanzkasse abzuführen.

Vom Datum der Entstehung der Forderung des Steuerzahlers an die Staatsbehörde bis zur Einziehung derselben in der Höhe der rückständigen Steuern, werden von Finanzämtern keine Zinsen gerechnet.

Tilgung von rückständigen Steuern.

Uebereinstimmend mit dem Rundschreiben des Finanzministeriums vom 6. 8. 1926 L. D. P. O. 10312/III/26 sind die Finanzkammern auf Grund von Anträgen der Finanzämter befugt, rückständige Steuerbeträge zu tilgen.

Die diesbezüglichen individuellen Anträge der Steuerzahler werden in Bezug auf die tatsächliche Zahlungsfähigkeit von den Finanzämtern eingehend geprüft, wobei als Hilfsmaterial die von örtlichen kaufmännischen Vereinen und Berufsgenossenschaften, den Finanzämtern vorzulegenden Ausweise über die ärmsten Steuerzahler, in Betracht genommen wird.

Wie stellt man einen Antrag auf Steuerratenzahlungen aus?

In den an die Finanzämter gerichteten Gesuchen wegen Bezahlung rückständiger Steuer in Raten, sind zwecks ihrer schnellen Erledigung, folgende Angaben zu machen:

1. Vor- und Zuname des Antragstellers,
 2. Wohnort desselben oder der Ort des Unternehmens,
 3. Art des Gewerbebetriebes,
 4. Kategorie des geleisteten Gewerbescheines,
 5. Benennung der Steuer und Zeitangabe des Rückstandes, z. B. „Einkommensteuer für das Jahr 1926“, oder „Umsatzsteuer für das zweite Halbjahr 1925“,
 6. Die Höhe der veranlagten Steuer lt. Zahlungsauftrag mit Angabe der darin angegebenen Nummer der Steuerrolle, und zwar besonders den Betrag der Staatssteuer und den Betrag des Kommunalzuschlages,
 7. Wieviel auf die veranlagten Steuern bis dahin bezahlt worden ist und zwar auf die Staatssteuer, Kommunalzuschlag, sowie den 10-prozentige außerordentlichen Staatssteuerzuschlag, sowie Verzugszinsen — gleichzeitig ist anzugeben das Datum der Quittung mit der Buchungsnummer und zwar:
 - a) bei direkter Zahlung an die Finanzkasse, die Position des Einnahmebuches, nicht Nummer der Quittung, (Position des Einnahmebuches ist auf der Quittung ersichtlich,.)
 - b) bei Zahlungen zu Händen des Vollziehungsbeamten vom Finanzamt, Datum und Nummer der betreffenden Quittung,
 - c) bei Zahlungen zu Händen des Vollziehungsbeamten der zuständigen Gemeindeverwaltung, Datum der Quittung sowie den Namen des Vollziehungsbeamten und zwar deshalb, weil die Quittungen der Vollziehungsbeamten mancher Gemeindeverwaltungen keine fortlaufende Nummer tragen,
 8. Der nach Abzug der geleisteten Zahlungen verbliebene Steuerrest ist für Staatssteuer, sowie für Kommunalzuschlag besonders anzugeben,
 9. Im Gesuche sind die Gründe der Unmöglichkeit die rückständigen Steuern auf einmal bezahlen zu können, eingehend und genau — nicht oberflächlich — anzugeben, um dem Finanzamt die Möglichkeit einer schnellen Erledigung zu geben,
 10. Am Schlusse des Gesuches ist die Höhe der Raten und die Zahlungstermine anzugeben, zu welchen sich der Antragsteller pünktlichst verpflichtet.
- Bemerkt wird, daß der Antragsteller verpflichtet ist, die vorgeschlagenen Raten pünktlichst zu zahlen, auch wenn noch kein Bescheid auf den Antrag erfolgt ist, und in diesem Falle, wenn inzwischen das Finanzamt die zwangsweise Einziehung nicht angeordnet hat.

Es ist daher erforderlich, daß eventuelle Gesuche auf Gewährung von Raten vor dem Fälligkeitstermin eingereicht werden, da im Falle einer günstigen Erledigung und der Erwirkung einer Verlängerung des Zahlungstermines in wöchentlichen und gegebenenfalls auch monatlichen Raten, die Verzugsstrafen von 4 Prozent monatlich in Fortfall kommen.

Bemerkungen.

Ab 1. Januar 1927 sind alle Gesuche an Staatsbehörden und Verwaltungen mit einer Stempelmarke im Sinne des Stempelgesetzes vom 1. 7. l. J. (Dz. U. R. P. Nr 98 v. 1926 poz. 570) zu versehen, anderenfalls bleibt das Gesuch unerledigt, bezw. kann eine Verzögerung der Entscheidung erfahren.

Eingaben, Gesuche und Beschwerden an die höheren Finanzbehörden (:Finanzausschuß, Finanzministerium:) sind durch das zuständige Finanzamt zu richten. Dadurch erspart sich der Steuerzahler viel Zeit, weil die höhere Instanz, welche die Zahlungsfähigkeit des Bittstellers nicht kennt und insolgedessen keine Entscheidung treffen kann, das Gesuch zur Begutachtung an das zuständige Finanzamt weiter leiten muß.

Die Entrichtung von unmittelbaren Steuern und mancher Finanztagen in Natura.

Auf Grund d-s Gesetzes vom 25. März 1926 (Dz. U. R. Z. P. 36 P. 212 1926) über Entrichtung von unmittelbaren Steuern und mancher Finanztagen in Natura, hat der Finanzminister eine Verordnung vom 6. August d. J. (Rundgemacht Dz. U. R. Z. P. Nr. 89 p. 505 1926) erlassen, laut welcher

a) alle unmittelbaren Steuern und Finanztagen — Erbschaftssteuer — in Natura und zwar in Getreide und in Rohle zwangsweise oder eigenwillig eingebracht werden können,

b) die Art, auf welche die Finanzämter die Einnahme der erwähnten Steuern in Natura durchführen, bestimmt die oben notierte Verordnung des Finanzministers.

V.

Steuererleichterungen.

A) In Gewerbesteuer.

1. Erleichterungen nach Art. 94 des Gesetzes über staatl. Gewerbesteuer.
2. Erleichterungen für Genossenschaften.
3. Erleichterungen für Autodroschkenbesitzer bei Erlangung von Gewerbezeugnissen.
4. Die Gewerbesteuer im Handwerk.

B) Erleichterungen bei der Einkommen-Steuer.

1. Ermäßigungen der Steuer für den Fall, daß das Familienoberhaupt mehr als 1 Familienmitglied zu erhalten hat.
 2. Ermäßigungen der Steuer infolge besonderer Umstände.
 3. Aenderungen im Laufe des Steuerjahres. Ermäßigungen der Steuer infolge unglücklicher Umstände oder außergewöhnlicher Ereignissen.
 4. Verfahren bei Zuerkennung von Erleichterungen infolge unglücklicher Umstände oder außergewöhnlicher Ereignisse.
-

Steuererleichterungen.

A. In Gewerbesteuer.

1. Erleichterungen nach Art. 94 des Gesetzes über staatl. Gewerbesteuer.

Bezugnehmend auf Art. 94 des Gesetzes über die staatliche Gewerbesteuer steht dem Finanzminister in Ausnahmefällen, die eine besondere Berücksichtigung verdienen, wenn etwa die Entrichtung der Steuer die wirtschaftliche Existenz des Steuerzahlers bedrohen würde, das Recht der Stundung, der Verteilung auf Raten oder der teilweisen oder ganzen Tilgung der rückständigen Gewerbesteuerbeträge, endlich der Rest der Rücksicht der Folgen zu, die infolge der Nichtenthaltung der in diesem Gesetz vorgesehenen Termine entstanden sind.

Dem Finanzminister steht das Recht zu, obige Berechtigungen auf die Finanzkammer zu übertragen.

Dem Finanzminister steht im Einvernehmen mit dem Minister für Handel und Industrie im Falle des festgestellten wirtschaftlichen Bedarfes das Recht zu:

1. der Ermäßigung oder Aufschiebung der Steuer, die auf Exportgeschäfte mit inländischen Rohstoffen entfällt, und zwar in diesen Fällen, in denen die Erhebung der Steuer sich als wirkliches Hindernis für die Entwicklung der Ausfuhr erweisen würde,
2. der Erteilung einer Bonifikation der von den Umsätzen entrichteten Steuer, die bei der Lieferung von Bestandteilen sowie Hilfsmaterial und anderen zur Herstellung der ins Ausland auszuführenden Waren benutzten Materialien entstehen, und zwar der Industrieunternehmen, welche eigene Waren ausführen bzw. den Organisationen diesartiger Unternehmen.

Die Höhe der Bonifikationen im prozentualen Verhältnisse zu dem Fakturenpreise wird für die einzelnen Warenarten eine Verordnung des Finanzministers, die im Einvernehmen mit dem Minister für Handel und Industrie erscheinen wird, bestimmen.

3. der Ermäßigung der Steuer von den Umsätzen aus dem Verkauf auf Rechnung für Firmen, welche keine Gewerbesteuer bezahlen.

2. Erleichterungen für Genossenschaften.

Genossenschaften, welche auf Grund des Genossenschaftsgesetzes vom 29. Oktober 1920 (Dz. Bl. R. Nr. 111, Pos. 733) tätig sind, genießen, wenn sie zu Revisionsverbänden im Sinne der Art. 68 und 70 dieses Gesetzes gehören, folgende Begünstigungen:

1. wenn sie satzungsgemäß und tatsächlich sich nur auf die Mitglieder beschränken oder wenn sie mit ihrer Tätigkeit auch andere Personen, die keine

Mitglieder sind, umfassen, aber die auf dieselben entfallenden Ueberschüsse und Rückerstattungen vollständig Fonds zuführen, die jahrungsgemäß nicht der Verteilung unter die Mitglieder unterliegen, so:

- a) werden von der Gewerbesteuer die Wohnungsgenossenschaften für den Bau neuer Häuser, sowie die Kreditinstitute für kleinen Kredit befreit;
- b) wird bei Genossenschaften, welche Warenhandel oder Industrieunternehmen betreiben, als Umsatz ein Viertel der Summen angenommen, die in Art. 5, Punkt 1, 7 und 8 des Gesetzes über die Gewerbesteuer genannt sind.

Die Bedingung der Zugehörigkeit zu einem Revisionsverbande betrifft nicht Genossenschaften, welche im Sinne des Art. 70 des oben erwähnten Genossenschaftsgesetzes organisiert sind und das ihnen vom Genossenschaftsgesetz zuerkannte Revisionsrecht besitzen;

2. bei anderen Genossenschaften wird als Umsatz die Hälfte der in Art. 5, Absatz 1, 2, 7 und 8 des Gesetzes über die Gewerbesteuer bezeichneten Summen angenommen;
3. der Finanzminister wird ermächtigt, den Revisionsverbänden, die in Art. 68 und 70 des erwähnten Genossenschaftsgesetzes genannt sind, zu erstatten, Deklarationen, (Umsatzdeklarationen) im Namen dieser Genossenschaften einzureichen, die zu diesen Verbänden gehören, sowie die Gewerbesteuer, die auf diese Verbandsgenossenschaften entfällt, zu entrichten.

Die Begünstigungen genießen auch Genossenschaften, bezüglich welcher noch nicht die Fristen abgelaufen sind, welche für die Anpassung der Statuten an das geltende Genossenschaftsgesetz im Sinne des Art. 117 dieses Gesetzes vorgeschrieben sind

Die Läden der Bauvereine, die zu den oben erwähnten Revisionsverbänden gehören, und in den Dörfern auf eigene Rechnung und in eigener Verwaltung der Vereine geführt werden, genießen Begünstigungen im Sinne des Punktes 1 b dieses Artikels.

Auf die Zentralkasse der landwirtschaftlichen Gesellschaften (Dekret des Staatspräsidenten vom 8. 2. 1919 Dz. Pr. P. Nr. 15 Pos. 212/213) finden sie im Punkt 2 dieses Artikels vorgesehenen Begünstigungen Anwendung.

3 Erleichterungen für Autodroschkenbesitzer bei Erlangung von Gewerbezeugnissen.

Das Finanzministerium hat mit Reskript vom 19. April 1925 L. D. P. O. 5549/III auf Grund der Bestimmung des Art 94 des Gesetzes über die staatliche Gewerbesteuer vom 15. 7. 1925 (Dz. U. P. Nr. 79 p. 560) die Finanzbehörden 2. Instanz ermächtigt, den Inhaber von Autodroschken auf Grund von individuell eingebrachten Gesuchen für das Jahr 1926 Erlaubnisse zu erteilen, Gewerbezeugnisse zu erwerben und zwar:

1. Die 4. Handelskategorie für Unternehmer die nur eine Autodroschke höchstens mit 6 Sitzplätzen besitzen,
2. die 3. Handelskategorie für Unternehmer die nicht mehr als 3 Autodroschken mit 6 Sitzplätzen besitzen.

Dieser Erwerbszweig kann nicht nur durch die Inhaber persönlich, sondern auch mit Beteiligung von Hilfskräften ausgeübt werden.

Die nicht erwähnten müssen Gewerbezeugnisse lösen laut den Bestimmungen des § 97 der Durchführungsverordnung vom 8. September 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 82 p. 560) wie die Gewerbeunternehmungen die im Punkte 6 unserer „Die Handelsvermittlungsunternehmungen, Expeditions- und Transportunternehmungen“ des 2. Teils des Anhangs zum Art. 23 citierten Verordnung erwähnt sind.

4. Die Gewerbesteuer im Handwerk.

Infolge der den Finanzbehörden gemachten Vorwürfe, daß zu Unrecht zur Zahlung der Umsatzsteuer solche Handwerker mit einbezogen wurden, die höchstens eine Hilfskraft beschäftigen, klärt das Finanzministerium auf, daß der Punkt des Art. 8 des Gesetzes vom 15. Juli 1925 über die Gewerbesteuer erst mit dem 1. Januar 1926 Geltung hat.

Erst von diesem Termin an erlegen die Handwerklichen Werkstätten, die durch ihre Inhaber bei Mitbeteiligung von höchstens einer Hilfskraft gelenkt werden, die Gewerbesteuer ausschließlich in der Form von Gewerblichen Leistungen und Patenten

Hingegen bis zum 1. Januar 1926, war das Gesetz vom 14. Mai 1925 in Geltung, auf Grund dessen allen Handwerkern ausnahmslos eine Steuer von den in der zweiten Hälfte des Jahres 1925 erreichten Umsätzen bemessen wird. Der Zahlungstermin für die Steuer ist mit dem 15. Mai abgelaufen. Die Finanzbehörden verfügen die Zahlung der Umsatzsteuer für das abgelaufene Jahr auf Grund des Gesetzes das im vergangenen Jahre Geltung hatte.

B. Erleichterungen bei der Einkommensteuer.

1. Ermäßigungen der Steuer für den Fall, daß das Familienoberhaupt mehr als 1 Familienmitglied zu erhalten hat.

Beim Unterhalt einer Familie, bei der mehr als 1 Familienmitglied zu unterhalten ist, und das steuerpflichtige Einkommen nicht mehr als 7200,— beträgt, tritt eine Ermäßigung der Steuerstufe bei jedem Mitglied um 2 Stufen ein.

Sollte auf Grund der oben vorgesehenen Erleichterung die Ermäßigung der Steuer, unter die erste Steuerstufe fallen, so tritt eine vollständige Befreiung von der Steuer ein.

2. Ermäßigung der Steuer infolge besonderer Umstände.

Unabhängig von der in Art 28 des Gesetzes über die staatliche Einkommensteuer vorgesehenen Erleichterung kann eine Steuerermäßigung mit Rücksicht auf außergewöhnliche Umstände erfolgen, von denen der Steuerzahler oder seine Familienmitglieder sowohl solche, die von ihm unterhalten werden, als auch solche, über deren Einkommen der Steuerzahler verfügt, betroffen werden.

Zwecks Anerkennung der Erleichterung auf Grund des Art. 29 des Gesetzes über die staatliche Einkommensteuer ist es unbedingt erforderlich, daß:

1. das Einkommen des Steuerzahlers nicht 12 000 Zloty überschreitet,
2. außergewöhnliche Umstände, die dem Steuerzahler das Recht zur Erleichterung geben, tatsächlich seine Zahlungsfähigkeit schwächen;
3. durch außergewöhnliche Umstände hervorgerufene Ausgaben, auf Grund welcher eine Erleichterung zuerkannt werden kann, durch das Einkommen des Steuerzahlers gedeckt werden, die Familienmitglieder aber, die von diesen Umständen betroffen wurden, keiner selbständigen Besteuerung unterliegen.

Zu außergewöhnlichen, in den vorhergehenden Absätzen erwähnten Umständen gehören: Einberufung zum Militärdienst, außergewöhnliche Kosten infolge zahlreicher Familie, ausnahmsweise Unterstützung armer Familienmitglieder, langandauernde Krankheit, Schulden und andere besondere kritische Umstände; ferner eintretende Ereignisse wie Feuer, Ueberschwemmung, Hagel, Kriegsschäden und dergl. deren Folgen nicht bereits bei der Festsetzung des Einkommens berücksichtigt wurden.

Zwecks Anerkennung der Erleichterung aus Art. 29 des Gesetzes über die staatliche Einkommensteuer prüft die Schätzungskommission in jedem besonderen Falle nach, wie weit die Zahlungsfähigkeit des Steuerzahlers verringert wurde, worauf sie, nachdem sie sich von der tatsächlichen Verringerung der Zahlungsfähigkeit überzeugt hat, die Steuer entsprechend, jedoch nicht mehr als 3 Stufen herabsetzt.

Die Entscheidung in dieser Beziehung soll zusammen mit der Begründung im Protokoll der Kommissionsitzung angegeben werden.

3. Änderungen im Laufe des Steuerjahres. Ermäßigungen der Steuer infolge unglücklicher Umstände oder außergewöhnlicher Ereignisse.

Solchen physischen Personen aber, deren Zahlungsfähigkeit innerhalb des Steuerjahres infolge unglücklicher Umstände oder außerordentlicher Ereignisse bedeutend geschwächt wurde, darf die Schätzungskommission einen entsprechenden Teil der veranlagten Steuer niederschlagen, wenn sie anerkennt, daß der betreffende Steuerpflichtige dieser Erleichterung tatsächlich bedarf.

Die der Kommission auf Grund obiger Bestimmung zustehende Berechtigung soll nur in Ausnahmefällen in Anwendung gebracht werden und zwar, wenn die Kommission anerkennt, daß die Erleichterung für den Steuerzahler erforderlich ist, wenn der Steuerzahler von der ihm aus § 143 des staatlichen Umsatzsteuergesetzes zustehenden Berechtigung keinen Gebrauch gemacht hat und der Steuerzahler nachweist, daß die unglücklichen Umstände oder außergewöhnlichen Ereignisse seine Zahlungsfähigkeit geschwächt haben.

Als derartige unglückliche Umstände und außergewöhnliche Ereignisse sind zu betrachten: langandauernde Krankheit, Tod eines Familienmitgliedes, Krieg, Ueberschwemmung, Hagel, Feuer und andere elementare Ereignisse, schließlich Verlust der Einkommenquelle infolge Zwangsversteigerung, Entlassung aus der Dienststelle und dergl.

Der Steuerzahler darf mit einem Gesuch um teilweise Niederschlagung der Steuer nur unter der Bedingung hervortreten, wenn infolge unglücklicher Umstände oder außergewöhnlicher Ereignisse, tatsächlich eine besondere Verringerung des Einkommens, ob durch Verlust der Einkommenquelle oder Verringerung der Ergiebigkeit der Einnahmequelle bereits eingetreten ist.

Die Annahme selbst, daß die Verringerung des Einkommens erst in Zukunft eintreten wird, bildet noch keine Grundlage zur Ermäßigung der Steuer. Eröffnung des Konkursverfahrens bezüglich des Vermögens des Schuldners oder Einleitung des Versteigerungsverfahrens kann ebenfalls nicht als Begründung zur Forderung der Steuerermäßigung betrachtet werden, denn nur der tatsächliche Verlust der Forderung oder der tatsächliche zwangsweise Verkauf des Vermögens stellen den Verlust der Einkommenquelle dar.

Verlust der Quelle kommt in folgenden Fällen in Betracht: das Einbüßen oder der Verlust des Nutzungsrechts, Brand, Einsturz oder Zerstörung des Mietgebäudes, Liquidierung des Handels- und Industrieunternehmens, Verlust des Kapitals, Erlöschen der Rente, Verlust der Forderungen infolge Zwangsversteigerung oder durch Konkursverfahren, Entlassung aus dem Dienst, Verlust der Arbeitsfähigkeit infolge Alter oder andauernder Krankheit und dergl.

Eine bedeutende Verringerung der Ergiebigkeit der Quelle kann durch eine schlechtere Ernte, Nichteinzahlung des Pachtzinses, Verringerung des Umsatzes des Unternehmens, Einschränkung des Betriebes, Verringerung oder Verlust der Aktiendividenden und dergl. verursacht werden.

Die wirkliche Notwendigkeit der Anwendung von Erleichterungen muß die Kommission unter Berücksichtigung der allgemeinen ökonomischen Lage des Steuerzahlers beurteilen. Es darf jedoch nicht mehr niedergeschlagen werden, als verhältnismäßig zu der ursprünglichen Steuer auf die Steuer des verringerten Einkommens entfällt.

Zu diesem Zweck berechnet die Kommission das Verhältnis des ursprünglich steuerpflichtigen Einkommens zum Einkommen, welches der Steuerzahler seit der Zeit des Eintritts der unglücklichen Zustände oder außergewöhnlicher Ereignisse erzielt hat, sowie das Verhältnis der ursprünglichen Steuer zu der Steuer, welche auf das restliche Einkommen entfällt und schlägt den entsprechenden Teil der ursprünglich festgesetzten Steuer nieder.

Beispiele: Bei der Veranlagung festgesetztes steuerpflichtiges

Einkommen	100 000,— Zloty
-----------	-----------------

Veranlagte Steuer	17 888,— Zloty
-------------------	----------------

Für das ganze Jahr berechnetes und infolge unglücklicher Umstände verringertes Einkommen	48 000,— Zloty
--	----------------

Die Steuer von diesem Einkommen beträgt im Verhältnis zur Steuer vom ursprünglichen Einkommen $\times : 48,00 - 17\,888 : 100\,000 =$	8 586,— Zloty
---	---------------

Der Unterschied der Steuer (17888—8586) beträgt	9 302,— Zloty
---	---------------

und dieser Unterschied kann niedergeschlagen werden.

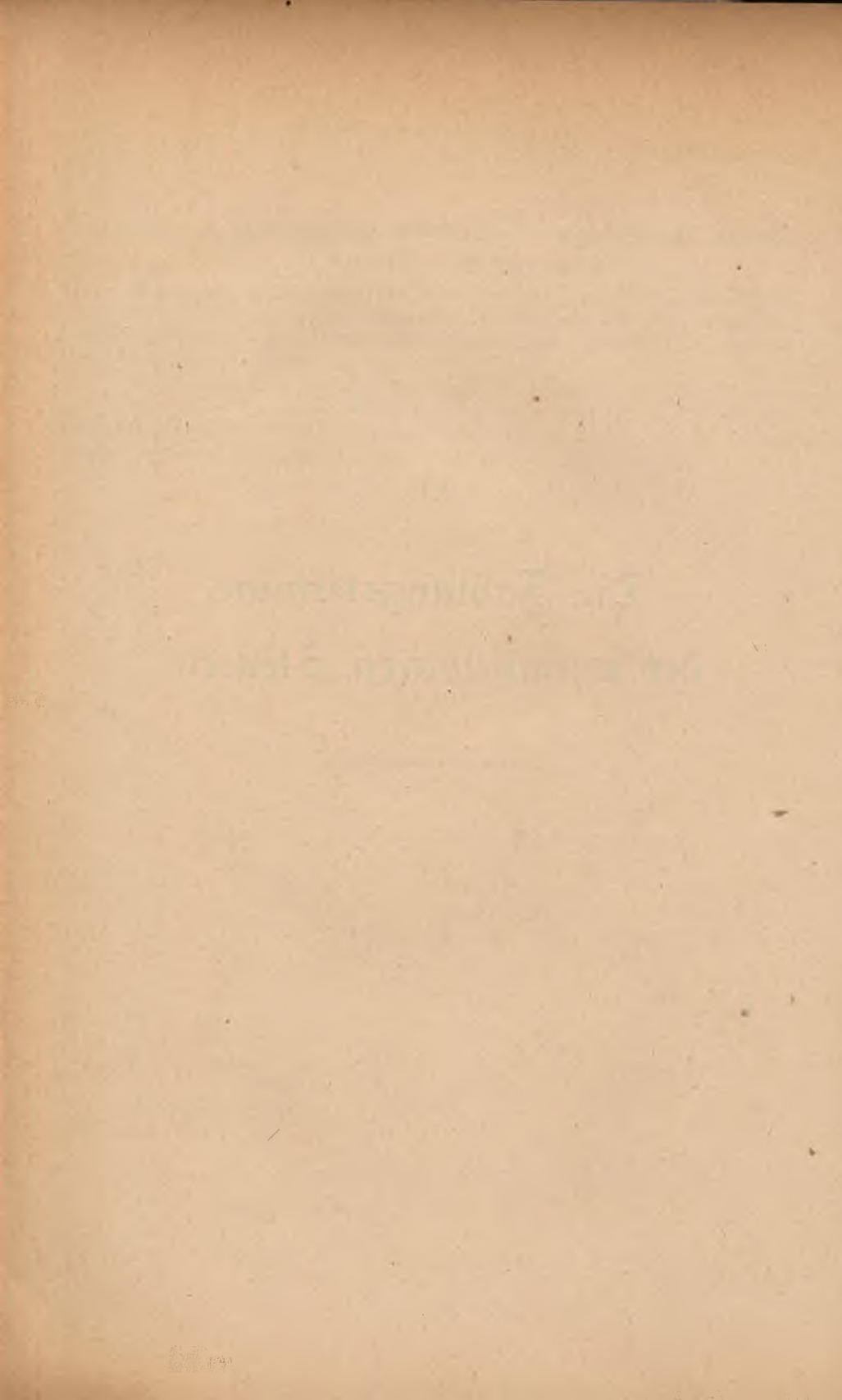
4. Verfahren bei Zuerkennung von Erleichterungen infolge unglücklicher Umstände oder außergewöhnlicher Ereignisse.

Gesuche um Ermäßigung der Steuer im Sinne der vorstehenden Verordnung sind bei der zuständigen Finanzbehörde spätestens bis zum Schluß des Steuerjahres einzureichen, in welchem die unglücklichen Umstände oder außergewöhnlichen Ereignisse eingetreten sind.

Später eingereichte Gesuche können nicht als Grundlage zur Niederschlagung der Steuer für das Steuerjahr dienen, in welchem die unglücklichen Umstände oder außergewöhnlichen Ereignisse eingetreten sind, sondern werden erst in Betracht gezogen bei der Veranlagung der Steuer für das folgende Steuerjahr.

VI.

Die Zahlungstermine der unmittelbaren Steuern.

VI.

Die Zahlungsstermine der unmittelbaren Steuern.

A. Die Gewerbesteuer.

1. Anzahlungen (monatlichen Einzahlungen).

Die in der Kategorie 1 und 2 eingerechneten Handelsunternehmungen wie auch die Unternehmungen die zu den ersten 5 Kategorien der Gewerbeunternehmungen gehören und rechtmäßige Bücher führen Handels- und Aktiengesellschaften, Gesellschaften mit beschränkter Haftung und sonstige Unternehmungen, die auf Grund ihrer Statuten, oder besonderen Vorschriften zur Veröffentlichung der Berichte über ihre Tätigkeiten, oder zur Vorlegung der Berichte den maßgebenden Behörden zur Bestätigung verpflichtet sind, müssen nach Ablauf eines jeden Kalendermonats, spätestens aber bis zum 15. des folgenden Monats in die Finanzkasse eine Anzahlung auf die Gewerbesteuer in der Höhe der Steuer einzahlen, die auf den Umsatz entfällt, der im verflossenen Monat erzielt wurde.

b) Vierteljährige Einzahlungen.

Die anderen Steuerzahler müssen spätestens bis zum 15. des Monats nach Ablauf eines jeden Kalendervierteljahres in die Finanzkasse eine Anzahlung auf die Steuer in der Höhe von wenigstens ein Fünftel der Summe der für das abgelaufene Kalenderjahr veranlagten Steuer zu entrichten. Diese Anzahlung für das erste Viertel eines jeden Jahres ist im Termin bis zum 15. Mai zahlbar. Diese Steuerzahler können jedoch die Anzahlung in monatlichen Terminen in der Höhe eines 15. Teiles der für das vergangene Jahr veranlagten Steuer entrichten. Die Belege über die sowohl monatlichen sowie auch vierteljährlichen Einzahlungen hat der Steuerverpflichtete im Originale oder in Abschrift der im Termin bis zum 15. Februar nächstfolgenden Jahres einzubringenden Deklaration beizufügen.

c) Der Termin der Entrichtung der Steuer, die von der Schätzungskommission berechnet wurde.

Die Gewerbesteuern sollen bis zum 15. Mai unmittelbar folgenden Jahres eingezahlt werden. Zweck's Informierung muß hier aufgestellt werden, daß in diesem Termin in die Finanzkasse die Differenz zwischen den bereits bewerkstelligten monatlichen, bezw. vierteljährlichen und der für das abgelaufene Jahr laut dem Zahlungsbefehl veranlagten Steuer entrichtet werden muß.

d) Der Termin der Entrichtung der Steuer die von den Steuerbehörden berechnet wurde.

Die Gewerbesteuer die von der Steuerbehörde berechnet wurde für Aktiengesellschaften, Gesellschaften mit beschränkter Haftung und andere Unternehmungen, die auf Grund ihrer Statuten, oder von besonderen Vorschriften zur öffentlichen Verkündigung von Berichten über ihre Tätigkeiten oder zur Vorlegung ihrer Berichte den maßgebenden Organen zur Bestätigung verpflichtet sind sollen im Laufe von 14 Tagen vom Tage gerechnet der auf die Zustellung der Verständigung folgt.

e) Der Termin der Entrichtung der nachträglich veranlagten Steuer.

Von den Unternehmungen und Beschäftigungen, die den Gewerbesteuern unterliegen und aus irgend welchen Gründen der Bestätigung in den in diesem Gesetze bezeichneten Terminen nicht unterzogen wurden, wird eine Zusatzsteuer veranlagt. Es kann auch im Laufe von 5 Jahren zusatzweise eine Steuer veranlagt werden, falls infolge später ans Licht gebrachten konkreten Umständen, die frühere Veranlagung als eine zu niedrige sich ergeben sollte. In diesen Fällen verständigt die Steuerbehörde den Steuerzahler von der Veranlagung individuell und die Steuer soll im Laufe von 14 Tagen, vom Tage an gerechnet der auf die Zustellung der Verständigung folgt eingezahlt werden.

f) Der Termin der Steuereinzahlung im Falle der Einbringung einer Berufung durch den Steuerzahler.

Im Sinne des Art. 85 des Gesetzes über die staatliche Gewerbesteuer wird durch die Einbringung der Berufung die Pflicht, die Steuer in dem vorgeschriebenen Termin zu entrichten, nicht beeinflusst.

Uebermäßig oder uneigentlich eingezahlte Summen der Gewerbesteuer werden auf Grund der Verfügungen der Finanzkammer zurückerstattet. Somit, falls die Berufungskommission den durch die Schätzungskommission festgestellten Umsatz geringer ansetzen sollte, so wird die Differenz über Verfügung der Finanzkammer abgeschrieben, oder als Mehreinzahlung auf eine andere Steuer errechnet.

Bemerkung.

Es wird auf den beiliegenden Steuerkalender, enthaltend außer Zahlungs-terminen, auch Termine für die Einbringung von Berufungen, Umfagerklärungen etc. besonders hingewiesen.

B. Die Einkommensteuer.

1. von festen Einkommensquellen:

Die Zahlungstermine der Einkommensteuer von festen Einkommensquellen sind auf den 1. Mai und 1. November festgesetzt. Bis zum 1. Mai muß man die Steuer in der Höhe der Hälfte der Summe, welche laut der Steuerkala auf das in der Erklärung ausgewiesene Einkommen entfällt, einzahlen und den Nachweis der erfolgten Einzahlung urchriftlich oder in Abschrift, die durch den Steuerzahler unterschrieben wird, ist der Erklärung beizufügen.

Personen, die an dem zur Vorlegung der Erklärungen festgesetzten Termin eine solche nicht vorgelegt haben, sind verpflichtet, spätestens bis zum 1. Mai die Hälfte der für das vergangene Jahr veranlagten Steuer zu entrichten.

Im Termin bis zum 1. November eines jeden Jahres sind alle Steuerzahler verpflichtet, die evtl. Differenz zwischen der durch die Steuerbehörde veranlagten und der im Termin bis zum 1. Mai entrichteten Steuer zu entrichten. Die in dem oben bezeichneten Termin nicht entrichteten Summen der Anzahlungen bezw. der Steuer, werden als Rückstände angesehen, die der zwangsweisen Eintreibung unterliegen, sowie auch mit Verzugszinsen in der Höhe von 4 Prozent monatlich belastet werden.

Steuerzahler, denen Steuerbefehle nach dem 15. Dezember zugestellt wurden, müssen die ganze Steuer im Laufe von Tagen nach dem Tage der Zustellung des Steuerbefehls entrichten.

2. von nichtfesten Einkommensquellen (:Gehaltsbezügen, Pensionen und anderen Einkommungen für geleistete Arbeit:).

Jeder Arbeitgeber, welcher seinen Angestellten bei Auszahlung von Gehältern (:Löhne:) Steuer abzieht, ist verpflichtet, die im Abzugswege eingenommenen Steuerbeträge binnen 7 Tagen nach der bewirkten Einnahme an die Finanzkasse abzuführen. Die Einzahlung erfolgt auf Grund eines amtlich vorgeschriebenen Formulars, bezw. unter Beifügung der Zahlungs-Lohn-Liste, aus welcher alle nötigen Daten zwecks Feststellung der rechtmäßig bewirkten Abzüge zu ersehen sind.

Die Nichteinzahlung der im Abzugswege eingenommenen Steuerbeträge im Laufe der oben erwähnten Frist, zieht nach sich, für die Arbeitgeber Verzugsstrafen in der Höhe von 4 Prozent monatlich, wie auch evtl. Vollstreckungsgebühren im Falle der Zwangseinzahlung.

C. Die Vermögenssteuer.

Mit Rundschreiben vom 13. Oktober 1925 *J. D. D. 2494/V* hat das Finanzministerium verfügt, daß innerhalb von 60 Tagen nach Zustellung des Zahlungsbefehls von den Zahlen der Vermögenssteuer bloß der vierte Teil der Differenz zwischen den 3 Definitivurteilen (von den Steuerzahlern von der 5. Stufe aufwärts in der 1. Kontingentsgruppe — 60 Prozent dieser Raten) und den in Form von Vorschüssen und provisorischen Raten bereits bewirkten Einzahlungen, eingehoben werde, und zwar so, daß die Einhebung des übrig gebliebenen Teiles der obigen Differenz in Zeitpunkten im Jahre 1926 erfolgen wird, die eine besondere Verordnung des Finanzministeriums näher bestimmen wird.

Im Zusammenhang mit dem oben Erwähnten hat das Finanzministerium mit Rundschreiben vom 19. Januar 1926 *J. D. B. D. 1127/V/26* verordnet, daß die Steuerzahler den restlichen Teil der erwähnten Differenz (d. i. drei Viertel dieser Differenz) in zwei gleichen Raten erlegen und zwar

die 1. Rate bis Ende Mai 1926

die 2. Rate bis Ende Oktober 1926.

Hierbei soll mit Rücksicht auf die Höhe der Kontingente, die in dem bereits durch die Sejmkommission beschlossenen Projekt einer Novelle zum Vermögenssteuergesetz festgestellt wurden, den Steuerzahlern von der 5. Stufe aufwärts, deren Vermögen in die 1. und 3. Kontingentgruppe eingereiht wurden, die Einhebung der obigen Gebühren bis zur Höhe der endgültigen Veranlagung der Vermögenssteuer ohne Kontingent eingeschränkt werden.

Mit Rücksicht auf die abgelaufene Zahlungsfrist der einzelnen Raten werde ich hier nicht die Art der Berechnung einer jeden Rate, die nicht immer gleich waren erläutern, — und dies war von der Kontingentgruppe abhängig, in die der Steuerzahler bei der Veranlagung dieser Steuer eingereiht wurde.

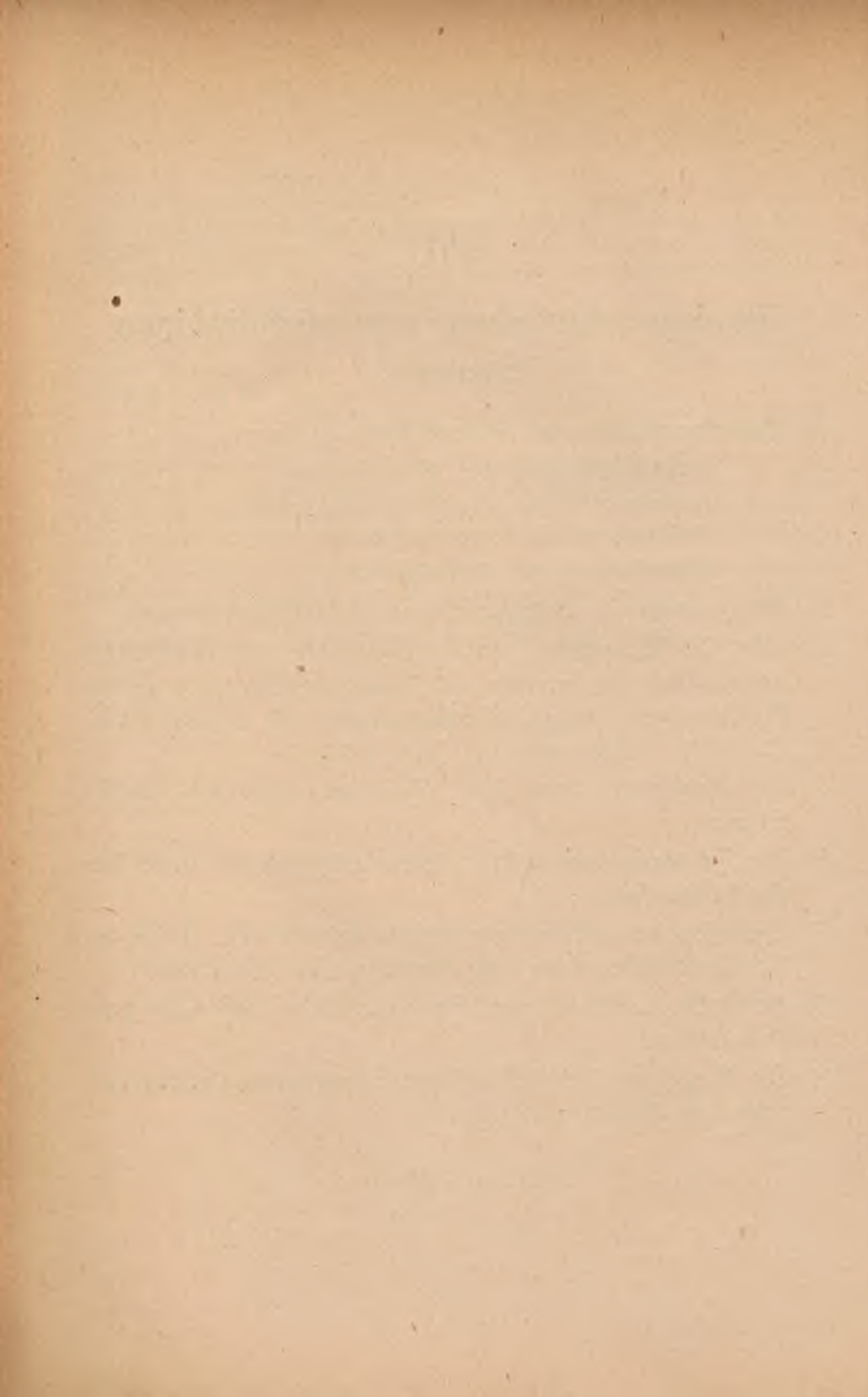
Zur Orientierung für diejenigen Steuerzahler, die aus irgend einem Grunde bis Ende Oktober 1926 alle im Sinne des oben erwähnten Rundschreibens des Finanzministeriums berechneten Raten nicht entrichtet haben, wird erwähnt, daß gegenwärtig die Finanzbehörden die Exekution der Vermögenssteuer bis zur Höhe einer solchen Summe führen, die von den einzelnen Steuerzahlern aller Gruppen noch nicht zur Ergänzung bis zur Hälfte der veranlagten Steuern entrichtet wurde.

Die Exekution betrifft gleichfalls die Eigentümer der Immobilien, die dem Mieterschutz unterliegen, und denen die Vermögenssteuer (die sogenannte Differenz) in 4 Raten bis zum 15. November 1926 zerlegt wurde. Von der Vermögenssteuer werden keine 10 Prozent außerordentlicher Zuschlag erhoben.

VII.

Zwangsvollstreckung von rückständigen Steuern.

- A) Verantwortlichkeit und Sicherstellung der Steuer.
 - Sicherheitsstellung der Gewerbesteuer,
 - Verantwortlichkeit für Einkommensteuer,
 - Haftung für die Vermögenssteuer,
 - Sicherstellung der Vermögenssteuer,
 - B) Die zwangsweise Beitreibung von rückständigen Steuern.
 - C) Über die Einhebung von Verzugsstrafen von Rückständen an unmittelbaren Steuern und Stempelgebühren von Zinsen für Stundung, sowie Vollstreckungskosten (Dz. U. Rz. P. N. 73./1924. Gesetz vom 31. Juli, 1924.
 - D) Die Erhebung eines 10% Zuschlages auf die direkten Steuern.
 - E) Die Zwangseinhebung der Steuern während der Dauer der Geschäftsaufsicht,
 - F) Exekution der rückständigen Steuern während der Dauer des Konkursverfahrens an dem Vermögen des Schuldners,
 - G) Verstärkte Exekution von Steuerrückständen im Falle einer Preistreiberei,
 - H) Die Einziehung der rückständigen Steuern von Personen die nach dem Auslande verreisen.
-

VII.

Zwangsvollstreckung von rückständigen Steuern.

In diesem Abschnitt werden genaue Vorschriften angegeben, welche das Exekutionsverfahren überhaupt und während der Dauer der Geschäftsaufsicht über das Unternehmen des Steuerschuldners, sowie während der Dauer des Konkursverfahrens über das Vermögen des Schuldners betreffen.

Wie aus dem Inhalt der in diesem Abschnitt angegebenen Vorschriften und Verfügungen hervorgeht, hat der Steuerzahler, der diese wichtigen Steuerordnungen nicht inne hält, insbesondere die Zahlungstermine, Termine zur Einreichung von Berufungen, Umfaherklärungen, unangenehme Folgen auf sich zu nehmen, und zwar u. a.

1. die gesetzlichen Verzugszinsen (Die Verzugszinsen mit der Anzahl der Monate, für welche er mit den Steuern rückständig ist, multipliziert!)
2. Mahnungskosten in Höhe von $\frac{1}{4}$ Prozent von der rückständigen Summe,
3. Exekutionskosten in Höhe von 5 Prozent der rückständigen Summe,
4. die evtl. Kosten des Transportes der gepfändeten Immobilien,
5. die evtl. Versteigerungskosten der gepfändeten Immobilien,
6. die Extabulationskosten, die aus der hypothekarischen Sicherstellung der Forderungen des Staatsschatzes nach Erhalt der Bewilligung vom zuständigen Finanzamt auf Streichung derselben aus dem Grundbuch, sich ergeben, falls der ganze Rückstand wirklich eingezahlt wurde.
7. Geschäftsaufsicht über das Vermögen des Schuldners,
8. evtl. Versteigerung der Immobilien des Schuldners,
9. Pfändung der Außenstände,
10. Leistung eines Offenbarungseides im Finanzamt und in manchen Fällen im Bezirksgericht zwecks Ermittlung des Vermögens des Schuldners.
11. Die Verweigerung der Erlaubnis des Umschreibens des Gewerbescheines auf den Namen des neuen Erwerbers des Unternehmens, falls die rückständige Steuer von seinem Vorgänger nicht eingezahlt wurde.

A. Verantwortlichkeit und Sicherstellung der Steuer.

Sicherstellung der Gewerbesteuer.

Die staatliche Gewerbesteuer genießt das gesetzliche Vorrecht der Befriedigung an dem gesamten mobilen Vermögen des Un-ernehmers, welches mit dieser Steuer belastet ist. (Art. 92 des staatl. Gewerbesteuergesetzes.)

Verantwortlichkeit für Einkommensteuer.

Für die Entrichtung der Einkommensteuer verantwortlich ist im Sinne Art. 11 des Einkommensteuergesetzes das Familienoberhaupt, sofern ihm das Verfügungsrecht über das Einkommen und Vermögen der Familienmitglieder zusteht. Das Einkommen der Familienmitglieder wird dem Einkommen des Familienoberhauptes hinzugerechnet. Sobald aber das Einkommen der Familienmitglieder aus gewinnbringender Beschäftigung, Pensionen, Renten etc. besteht, unterliegen diese einer besonderen Besteuerung.

Im Falle der Nicht-entrichtungsmöglichkeit der Einkommensteuer vom Familienoberhaupt, sind die Familienmitglieder nach Art. 11 des Einkommensteuergesetzes verpflichtet, die auf diese verhältnismäßig anfallenden Steuerbeträge zu zahlen.

Der Vermögensnachfolger einer juristischen Person ist verpflichtet die Einkommensteuer nebst evtl. Rückständen zu entrichten.

Anteil-Einkommen aus gemeinnützigen Unternehmungen werden zur Einkommensteuer nach der Höhe des Anteils herangezogen. Bei Anteilen, deren Höhe nicht berechenbar ist, werden die Anteile in gleicher Höhe angenommen.

Bei zwangsweiser Einziehung der Einkommensteuer wird in erster Reihe die Quelle des Einkommens in Anspruch genommen.

Haftung für die Vermögenssteuer.

Im Falle des Todes des Steuerzahlers haftet die besteuerte Masse zur Gänze, bezw. die Erben im Verhältnisse zu ihren Erbteilen für den Steuerbetrag.

Sofern die Eintreibung der Steuer vom Familienoberhaupt nicht möglich ist, haftet jedes Familienmitglied, dessen Vermögen nach dem ersten Teil des Artikels 6 des Gesetzes über die Vermögenssteuer in das Vermögen des Zahlers einbezogen wurde, für den Steueranteil, der im Verhältnis auf sein Vermögen entfällt.

Sicherstellung der Vermögenssteuer.

1. Der Betrag, der aus dem Titel der Vermögenssteuer vom Zahler dem Staate zu entrichten ist, genießt eine gesetzliche Priorität bei Befriedigung aus dem gesamten beweglichen Vermögen des Zahlers, welche alle anderen Privilegien und Inanspruchnahmen vorgeht.

Im Falle der begründeten Befürchtung einer Entziehung des Vermögens vor der Besteuerung, bezw. vor der Exekution, kann dieser Betrag auf dem beweglichen Vermögen des Zahlers sogar vor Fälligkeit der gesetzlichen Zahlungsfrist sichergestellt werden.

2. Ebenso genießt der Betrag der Vermögenssteuer, welcher auf den Zahler entfällt, eine gesetzliche Priorität bei Befriedigung aus dem gesamten unbeweglichen Vermögen des Zahlers vor allen privilegierten und Pfandrechten mit Ausnahme der staatlichen Steuern und der in Kreditanstalten, deren Verpflichtungen pupillar-mäßig sichergestellt sind, vor Veröffentlichung dieses Gesetzes aufgenommenen Amortisationsanleihen.

B. Die zwangsweise Beitreibung von rückständigen Steuern.

Die in der Wojewodschaft Schlesien (:oberschles. Teil:) gelegenen Finanzämter haben aufgrund der deutschen „Reichsaufgabeordnung“ vom 15. Dezember 1919, Gesetzsammlung Seite 1993, *) die Beitreibung von rückständigen Steuern auszuführen.

Die zwangsweise Beitreibung der rückständigen Steuerbeträge (also bei finanzamtlicher Vollstreckung) steht den Vollstreckungsorganen unmittelbar nach Ablauf ihres Zahlungstermines zu, d. h. nach festgestellter Zustellung des Zahlungsbefehles, wofür grundsätzlich der Behändigungsschein bezw. die öffentliche Bekanntmachung über Verhängung der Zahlungsbefehle, Fälligkeitstermine der Steuer etc. als Beweis geltend ist.

Ohne Feststellung dieser Umstände ist eine Zwangsvollstreckung unzulässig. Die Vollstreckung kann an Mobilien und an Immobilien durchgeführt werden, weshalb zwei Arten von Zwangsvollstreckung zu unterscheiden sind:

1. Mobilarzwangsvollstreckungen (d. i. Verpfändung des beweglichen Besitzes).
2. Zwangsvollstreckungen an Grundstücken, (d. i. Verpfändung des Grundbesitzes).

Bei der Mobilarzwangsvollstreckung führen die Vollstreckungsorgane die Zwangsvollstreckung in drei Etappen durch, und zwar vermittelt:

1. individueller Mahnung oder allgemeiner Mahnung durch öffentliche Kundmachung,
2. Pfändung d. h. protokolларisch festgelegte Beschlagnahme des Mobilars,
3. Versteigerung oder öffentlichen Verkauf des Mobilars.

Bei der Zwangsvollstreckung an Grundstücken führen die Vollstreckungsorgane die Zwangsvollstreckung ebenfalls in drei Etappen durch, und zwar vermittelt:

1. hypothekarischer Sicherung,
2. Zwangsverwaltung des Vermögens des Schuldners
3. Versteigerung.

Das Vollstreckungsorgan hat nach Ankunft an Ort und Stelle auf Verlangen der Person gegen welche die Zwangsvollstreckung gerichtet ist, den Zweck seines Kommens klarzumachen und die Ermächtigung der Behörde vorzuweisen, die den Auftrag zur Zwangsvollstreckung erteilt hat.

Zwecks Erfüllung obiger Formalitäten hat das Vollstreckungsorgan das Recht nötigenfalls, die ganze Wohnung und sämtliche Verstecke des Schuldners durchzusuchen.

*) Über die zwangsweise Beitreibung von Geldbeträgen im Verwaltungsbereich (:Polnische Exekution:) enthalten die von Dr. Bielak zusammengestellten diesbezüglichen Vorschriften.

Der Schuldner hat auf Verlangen des Vollstreckungsorganes die Türen zu den Kassen, Schränken, Schreibtischen, usw. zu öffnen, und darf der Zwangsvollstreckter im Falle eines Widerstandes durch Anforderung polizeilicher Hilfe Gewalt anwenden.

Das Zwangsvollstreckungsorgan, hat das Recht, Bargeld, Wertpapiere, sowie sämtliche Guthaben des Schuldners zu beschlagnahmen. Ueber die durchgeführte Zwangsvollstreckung hat es ein Pfändungsprotokoll anzufertigen, das die Bezeichnung des Ortes und die Zeit der Anfertigung, den Gegenstand der Handlung und Vor-, und Zunahme der am Vollstreckungsakt beteiligten Personen, sowie ihre und des Vollstreckungsorganes Unterschriften enthalten muß.

Eine Abschrift des Protokolls wird dem Schuldner belassen.

Die gepfändeten Gegenstände kann das Vollstreckungsorgan dem Schuldner zur Aufbewahrung überlassen, in welchem letzterem Falle dieselben im Protokoll genau bezeichnet und durch Amtssiegel bestätigt werden.

Der Schuldner kann der Pfändung entgehen falls er eine Quittung über den entrichteten Betrag vorweist oder dem Vollstreckungsorgan den rückständigen Betrag überreicht bezw. wenn er eine Fristverlängerung oder Stundung des Betrages vorlegt.

Sollte die Mobilarpfändung negativen Erfolg haben, dann hat das Finanzamt das Recht, die Untersuchung des Vermögensstandes und des Einkommens des Schuldners anzuordnen.

Nach der Pfändung des Mobilars erteilt die Vollstreckungsbehörde — falls der fällige Betrag nicht entrichtet worden ist — den schriftlichen Auftrag zum Verkauf im Wege der öffentlichen Versteigerung durch das Zwangsvollstreckungsorgan, nicht früher jedoch, als nach Verlauf einer Woche vom Tage des Termins für die Vornahme der Pfändung.

Der Versteigerungstermin wird öffentlich bekanntgegeben, wobei die verkaufenden Gegenstände aufgezählt werden. Der Schuldner darf aus Gründen, die für ihn von Belang sind, um Verlegung des Versteigerungsortes bitten, worauf die Zwangsvollstreckungsbehörde eingehen kann.

Pfändungsfrei sind jegliche Gegenstände:

1. die für den dringenden Bedarf des Schuldners bestimmt sind, also Wohnungseinrichtungen (Betten, Tisch) Küchengeräte (zum Kochen) Wäsche und ein Teil der Kleidung.
2. Lebensmittel, Holz, Kohle, oder Bargeld, das zum Einkauf derselben dem Schuldner und seiner Familie für die Dauer eines Monats notwendig ist.
3. alle Gerätschaften die für die Landwirtschaft notwendig sind,
4. bei Personen, die von der Arbeit ihrer Hände leben (Handwerkern, Arbeitern usw.) sämtliche Gegenstände die zur Verrichtung der Arbeit unerlässlich sind,
5. bei Beamten, Rechtsanwältin, Ärzten usw. die zur Ausübung ihres Berufes unbedingt notwendigen Gegenstände.
6. Schulbücher, Gebetbücher, Familienbücher, Trauringe, sämtliche Orden und Ehrenabzeichen.
7. Gegenstände die unmittelbar bei Beerdigungen gebraucht werden, sowie künstliche Gliedmaßen (Prothesen), wie Augen usw.

8. die einzige mahlende Kuh, sofern sie zum Unterhalt des Schuldners und dessen Familie unbedingt notwendig ist.

9. Bargeld zum Einkauf von Futter für die Kuh auf 2 Wochen.

Zum Einziehen der gepfändeten Guthaben des Schuldners ist die Finanzbehörde in der Weise berechtigt, daß sie dem Schuldner ihres Schuldners auf schriftlichem Wege verbietet, die Schuld an ihn abzuführen und gleichzeitig ihrem Schuldner verbietet, sicher Guthaben in Empfang zu nehmen, noch einzuziehen.

Der Schuldner muß über die Guthaben jegliche Auskunft erteilen, sie begründen und sämtliche diesbezüglichen Belege unter Androhung ihrer zwangsweisen Einziehung der Finanzbehörde aushändigen. Falls auf den Antrag der Finanzbehörde obige Belege nicht beigebracht werden, kann das Gericht wegen ihres eventuellen Verlustes der Offenbarungseid fordern.

Zwangsvollstreckungen in Grundstücken können nur im Gerichtswege und zwar nach den Bestimmungen des Zivilgerichtsverfahrens auf Antrag der Finanzbehörde erfolgen, welche feststellen muß, daß die Forderung durch Pfändung nicht eingetrieben werden kann.

Zur Deckung der zwangsweisen Eintreibung erheben die Zwangsvollstreckungsorgane folgende Beträge:

1. für die Mahnung, — also für die Zahlungsaufforderung $\frac{1}{4}$ Prozent der Summe, nicht weniger jedoch als 50 Groschen und nicht mehr als 250.— Zl.
2. für die Tätigkeit des Zwangsvollstreckungsorganes — beim Schuldner zwecks zwangsweiser Eintreibung des rückständigen Betrages — 5 Prozent der rückständigen Gesamtsumme, nicht weniger jedoch als 1.00 Zl. n.
3. für Transport-, Sicherstellungs-, Aufbewahrungs- und Verkaufskosten des gepfändeten Mobilars in Höhe der tatsächlich verauslagten Beträge.

Die Verzugsstrafen und Verzugszinsen von nichtentrichteten Steuern werden in der Höhe 4 Prozent *) monatlich bei sämtlichen Steuern mit Ausnahme der Grundsteuer, für welche sie 1 Prozent monatlich beträgt, erhoben.

Sollte der Zensit vor dem Fälligkeitstermin eine Schuldung erhalten, so zahlt lediglich Verzugszinsen in Höhe von 1 Prozent monatlich vom 15. Tage nach Ablauf des Fälligkeitstermines ab und bei der Grund-, Erbschafts- und Schenkungssteuer nur $\frac{1}{2}$ Prozent monatlich.

Sämtliche Verzugsstrafen und Verzugszinsen fallen dem Statschah zu. Für den Tag, an welchem der Zensit den rückständigen Betrag entrichtet, werden weder Strafen noch Zinsen erhoben mit der Maßgabe, daß diese Bestimmungen nur dann Bedeutung besitz, wenn der Zensit die Bezahlung des rückständigen Betrages am ersten Tage nach Ablauf eines Monats vom Fälligkeitstermin ab vornimmt, weil in diesem Falle obiger Tag als angefangener Monat für einen ganzen Monat gerechnet wird.

Nach Praxis der Steuerbehörden wird jeder angefangene Monat bei der Berechnung der Verzugsstrafen und Verzugszinsen als ganzer Monat gerechnet, was eine unbegründete Härte bedeutet.

Die Art und Weise der Erhebung von Verzugsstrafen und Verzugszinsen wird an folgendem Beispiel klar:

*) Ueber die ermäßigten Verzugszinsen siehe Seite 71.

Die Firma X. X. reichte ein Gesuch auf Gewährung von Raten ein, jedoch nach dem Fälligkeitstermin der Steuer. In diesem Falle werden für die Zeit vom 15. Tage nach Ablauf des Fälligkeitstermins bis zum Tage der Einreichung des Besuches auf Gewährung von Raten bezw. Stundung eine Verzugsstrafe von 4 Prozent monatlich, vom Tage der Einreichung des Besuches, aber (falls das Gesuch berücksichtigt wurde) bis zum Tage der Stundung und Entrichtung des rückständigen Betrages Verzugszinsen von monatlich 1 Prozent berechnet.

Wird irgendeine Rate nicht bezahlt oder Fälligkeitstermin nicht innegehalten, dann geht der Schuldner der Vergünstigung in Form des 1 Prozent Verzugszinsen verlustig und wird die ganze Forderung einschließlich der 4 Prozent Verzugsstrafen sofort fällig.

Es ist daher erforderlich, daß eventuelle Gesuche auf Gewährung von Raten vor dem Fälligkeitstermin eingereicht werden, da im Falle einer günstigen Erledigung und der Erteilung einer Verlängerung des Zahlungstermines in monatlichen und gegebenenfalls auch monatlichen Raten, die Verzugsstrafen von 4 Prozent monatlich in Fortfall kommen.

Zum Schluß dürfte erwähnt werden, daß auf Grund des Erlasses des Finanzministeriums vom 10. 9. d. Js. L. D. P. O. 4960-I für den Fall der Entrichtung der Steuer einschließlich Verzugsstrafen sowie Vollstreckungskosten vor Erledigung evtl. Berufung im Falle nachträglicher Ermäßigung, des Steuerbetrages auch die erhobenen Verzugsstrafen und evtl. Vollstreckungskosten der Rückerstattung unterliegen.

C. Ueber die Einhebung von Verzugsstrafen von Rückständen an unmittelbaren Steuern und Stempelgebühren, von Zinsen für Stundung, sowie Vollstreckungskosten.

(Dz. U. Rz. P. N. 73 1924.)

Gesetz vom 31. Juli 1924.

Art. 1. Die am Zahlungstermin aus Verschulden des Steuerzahlers nicht entrichteten staatlichen unmittelbaren Steuern nebst staatlichen Zulagen, die veranlagten Stempelgebühren, wie auch die für Rechnung von nichtstaatlichen Verbänden des öffentlichen Rechts eingehobenen Zulagen zu diesen Steuern und Gebühren werden als Rückstände angesehen.

Art. 2. Von Rückständen an Grundsteuern wird eine Strafe (Verzugsstrafe) in der Höhe von 1 Prozent monatlich, von Rückständen an allen anderen Steuern und Gebühren (Art. 1) wird eine Verzugsstrafe in der Höhe von 4 Prozent *) monatlich vom 15. Tage nach Ablauf des Zahlungstermines an, eingehoben, insofern der Steuerpflichtige ein Gesuch um Verlegung in Raten der betreffenden Steuern im gesetzlichen Termin eingebracht hat.

*) Ueber die ermäßigten Verzugszinsen siehe Seite 71.

Art. 3. Von Rückständen (Art. 1) deren Einzahlung gestundet, oder in Raten zerlegt wurde, werden nur Zinsen für Stundung in der Höhe von 1 Prozent monatlich vom Beginn des 15. Tages nach Ablauf des Zahlungstermines an, eingehoben. *)

Eine Ausnahme bilden: a) die gestundeten, bezw. die in Raten zerlegten Rückstände an Grundsteuern, Erbschaftssteuern, und Schenkungssteuern, von denen Stundungszinsen in der Höhe von $\frac{1}{2}$ Prozent monatlich eingehoben werden; b) die infolge von elementaren Niederlagen gestundeten oder in Raten zerlegten Rückstände an Grundsteuern, von denen überhaupt keine Zinsen eingehoben werden.

Art. 4. Der Finanzminister ist befugt, die Höhe der Verzugsstrafe (Art. 2) bis zu $\frac{1}{2}$ Prozent, bezw. 1 Prozent monatlich zu erniedrigen, falls festgestellt werden wird, daß der Steuerzahler die Steuer am vorgeschriebenen Termin zu entrichten nicht im Stande war.

Art. 5. Bei Berechnung von Verzugsstrafen und Stundungszinsen (Art. 2—4) wird der bereits begonnene Monat ganz angerechnet.

Art. 6. Verzugsstrafen und Stundungszinsen von Rückständen, die auf Staatsabgaben entfallen, werden auf Rechnung des Staatschazes, von Rückständen hingegen, die auf nichtstaatliche Verbände des öffentlichen Rechts sich beziehen zu Gunsten dieser Letzteren eingehoben.

Art. 7. Zurech Bestreitung der Kosten der zwangsweisen Einhebung (Exekution) werden zu Gunsten des Staatschazes von den Zahlern folgende Gebühren eingehoben:

1. Eine Gebühr für die schriftliche Aufforderung (Mahnung) des Steuerzahlers die Rückstände zu bezahlen in der Höhe von $\frac{1}{4}$ Prozent der rückständigen Summe, nicht weniger aber, als 50 Groschen und nicht mehr als 250,00 Floty beträgt;
2. Eine Gebühr für die Tätigkeiten des Exekutionsorganes, die beim Steuerzahler zurech zwangsweiser Einhebung der Rückstände bemerkbar gemacht werden in der Höhe von 5 Prozent der rückständigen Summe, am wenigsten aber 1,00 Floty beträgt;
3. Die Kosten der Uebertragung, Versicherung, Aufbewahrung und zwangsweisen Verkaufs der Mobilien, die beim Steuerzahler mit Pfand belegt wurden, und zwar in der Höhe der wirklich verausgabten Summen.

Die unter (2) angeführten Gebühren werden nicht eingezogen, hingegen auf die rückständige Summe verrechnet werden, falls über ein rechtzeitig eingebrachtes Gesuch eine spätere Stundung der Zahlung oder Zerlegung derselben in Raten erfolgen soll.

Art. 8. Strafen für Verzug und Zinsen für Stundung, sowie die Kosten der zwangsweisen Einhebung, ist derjenige zu zahlen verpflichtet, der im Sinne der geltenden Gesetze für die Einzahlung der Steuerpflichtigkeiten und entlie Zulagen verantwortlich ist.

Art. 9. Mit der Durchführung dieses Gesetzes wird der Finanzminister betraut.

Art. 10. Dieses Gesetz hat vom 1. August 1924 an Geltung.

*) Falls das Bittgesuch um Ratenzahlung im gesetzlichen Zahlungstermin eingereicht wurde.

D. Die Erhebung eines 10-prozentigen Zuschlages auf die direkten Steuern.

1) Auszug aus dem Gesetz vom 1. Juli 1926.

Ueber die Ergänzung des Budgetprovisoriums für die Zeit vom 1. Mai bis zum 30. Juni 1926 und des Budgetprovisoriums für die Zeit vom 1. Juli bis zum 30. September 1926.

Art. 5. Der Finanzminister wird bevollmächtigt die Staatsausgaben in der Zeitfrist vom 1. Juli bis zum 30. September 1926 mit den staatlichen Einnahmen, die im Budget für das Jahr 1925 vorgesehen waren, sowie den Einnahmen, die sich auf neue Rechtsmittel stützen, zu decken.

Der Finanzminister wird bevollmächtigt für Zwecke der Herstellung des Gleichgewichts im Budget, für die Zeitfrist vom 1. Juli bis zum 31. Dezember 1926 einen außerordentlichen Zuschlag in der Höhe von 10 Prozent zu den unmittelbaren Steuern, zu den mittelbaren Steuern, den Stempelgebühren, der Erbschaftsteuer, der Schenkungssteuer, wie auch zu den von diesem Tage an eingezahlten, bezw. zwangsweise eingehobenen Rückständen der oben angeführten Abgaben, zu bestimmen.

Obiger Zuschlag wird nicht eingehoben werden von der Vermögenssteuer, der Waldabgabe und den Zollabgaben, ebenso findet er für Abgaben, die die Selbstverwaltung betreffen keine Anwendung.

2) Verordnung des Finanzministers vom 8. Juli 1926.

Zwecks der Durchführung des Gesetzes vom 1. Juli 1926 über die Ergänzung des Budgetprovisoriums für die Zeit vom 1. Mai bis zum 30. Juni 1926 und das Budgetprovisorium für die Zeit vom 1. Juli bis zum 30. September 1926 (Dz. II. P. R. P. Nr. 63 P. 376) wird verordnet wie folgt:

§ 1.

Vom 16. Juli 1926 bis zum 31. September 1926 an wird ein Zuschlag in der Höhe von 10 Prozent von den unmittelbaren Steuern mit Ausnahme der Einkommensteuern die laut Teil 2 des Gesetzes über die Einkommensteuer erhoben wird, — zu den unmittelbaren Steuern, den Stempelgebühren, die bar eingezahlt werden mit Ausnahme der Emissionssteuer, — sowie zu den Erbschafts- und Schenkungssteuern, deren gesetzliche Zahlungstermine in die oben angeführte Zeitfrist fallen.

§ 2.

Der außerordentliche Zuschlag in der Höhe von 10 Prozent wird auch vom 1. September 1926 *) bis zum 31. Dezember 1926 eingehoben werden von allen in § 1 erwähnten Rückständen durch Abgaben, die in dieser Zeitfrist eingezahlt, bezw. zwangsweise eingebracht wurden ohne Rücksicht darauf, ob diese Rückstände aus Verschulden des Steuerzahlers entstanden oder auch gestundet bezw. in Raten zerlegt wurden.

Die Vorschrift dieses Paragraphen hat keine Anwendung bei unmittelbaren Steuern, die durch die maßgebende Finanzbehörde vor dem 16. Juli 1926 kredit-

*) Dieser Termin wurde mit Rundschreiben des Finanzministeriums vom 16. 8. 1926 L. D. P. O. 6731/4 bis zum 16. 9. 1926 verlängert.

tiert oder gestundet wurden, insoferne die kreditierten oder gestundeten Summen in dem festgesetzten Termin eingezahlt werden sollen.

§ 3.

Die in dem § 1 und § 2 dieser Verordnung bezeichneten Stempelgebühren, die am 31. Dezember 1926 einen Rückstand bilden werden, werden in der Zeitfrist nach dem 31. Dezember 1926 zusammen mit einem 10-prozentigen Zuschlag eingehoben werden. *)

§ 4.

Der außerordentliche 10-prozentige Zuschlag wird gleichzeitig mit der Einzahlung der öffentlichen Abgaben eingehoben werden. Von diesem Zuschlag werden keine Verzugsstrafen, bezw. Zinsen für Stundung berechnet werden.

§ 5.

Die Berechnung und die Einhebung des 10-prozentigen außerordentlichen Zuschlages gehört zu den Obliegenheiten dieser Finanz- bezw. Selbstverwaltungsorgane, die zur Bemessung und Einhebung der betreffenden öffentlichen Abgaben, berufen sind.

§ 6.

Mit dem Tage des 16. Juli wird um 10 Prozent des Nominalwertes der Verkaufspreis der amtlichen Wechselblankete sowie auch der Stempelmarken erhöht, mit Ausnahme der Wertzeichen die einen Nominalwert von 5 Groschen haben.

Falls zu Entrichtung der Stempelgebühr die oben erwähnten Wertzeichen verwendet wurden, wird zu derselben der im § 1 dieser Verordnung vorgesehne 10-prozentige außerordentliche Zuschlag nicht hinzugerechnet werden, der Nominalwert der verwendeten Wertzeichen, muß jedoch der Summe der nach den bisherigen Vorschriften geltenden Gebühr entsprechen.

Die Berechnung und die Einhebung des 10-prozentigen außerordentlichen Zuschlages, zu den Stempelgebühren, die bar durch Vermittlung der Notare eingezahlt werden, gehört zu den Obliegenheiten der Letzteren. Die Notare, sowie die Anstalten, denen auf Grund der geltenden Vorschriften, bezw. der erstatteten Erlaubnisse das Recht der periodischen Abführung der eingehobenen, bezw. der schuldigen Stempelgebühr zukommt, sind bemüht in den von ihnen geführten Ausweisen besonders die Stempelgebühr und besonders die Summen des entfallenden 10-prozentigen außerordentlichen Zuschlages sichtbar zu machen.

§ 7.

Der Steuerzahler hat den außerordentlichen Zuschlag in der Höhe von 10 Prozent ohne besondere, schriftliche Verständigung seitens der Behörde zu entrichten.

*) Auf Grund des Erlasses des Präsidenten der Republik Polen vom 10. 12. 1926 (Dz. U. Nr. 121, Pos. 697) wird der 10-prozentige außerordentliche Zuschlag auch im Jahre 1927 zu den laufenden, oben erwähnten Steuern zugerechnet. Auch nach dem 31. 12. 1927 wird dieser Zuschlag eingehoben, sobald die im Jahre 1927 laufenden Steuern nach dem 31. Dezember 1927 rückständig geblieben sind.

§ 8.

Diese Verordnung tritt mit 16. Juli 1926 in Kraft. *)

Der Finanzminister.

E. Die Zwangseinhebung der Steuern während der Dauer der Geschäftsaufsicht.²

Gemäß dem § 13 der auf dem Territorium des ehemaligen preussischen Teilungsgebietes geltenden reichsdeutschen Verordnung vom 14. 12. 1926 über die Geschäftsaufsicht (Reichsgesetzblatt S. 1363) betrifft dieses Verfahren nicht die im § 61 der Konkursordnung Nr. 1—5 erwähnten Gläubiger in die auch der Fiskus mit eingezählt wird. Infolgedessen sind die Finanzämter befugt, die Zwangseinhebung der rückständigen Steuern an dem Vermögen des Schuldners während der Dauer der Geschäftsaufsicht durchzuführen, auch dann, wenn diese Ansprüche erst nach Einführung der Geschäftsaufsicht geltend gemacht werden.

F. Exekution der rückständigen Steuern während der Dauer des Konkursverfahrens an dem Vermögen des Schuldners.

Im Sinne des § 14 der Konkursordnung (Gesetz über das Konkursverfahren vom 10. 2. 1877 — Deutsches R. G. B. Nr. 10 S. 351, geändert durch das Gesetz vom 17. 5. 1898 Deutsches R. G. B. S. 612) finden Acresse in Exekution während der Dauer des Konkursverfahrens weder an dem der Masse gehörenden Vermögen, noch an dem anderen Vermögen des in Konkurs geratenen Schuldners statt.

An dem Vermögen, das der in Konkurs gera'tene Schuldner nach der Eröffnung des Konkursverfahrens erworben hat, kann man zwar die Exekution während der Dauer des Konkursverfahrens führen, aber nur für die Steuern, die nach der Eröffnung des Konkursverfahrens fällig wurden.

Hingegen verständigt das Bezirksgericht von der Eröffnung des Konkursverfahrens die Delegatur der Generalprokuratur und das maßgebende Finanzamt, das hierauf die Forderungen des Staatsschatzes der Konkursmasse anmeldet und zwar in einem Ausweis, der in einer Zusammenstellung die Forderungen, die in dem letzten Jahre vor der Eröffnung des Konkursverfahrens entstanden sind, in einer besonderen Zusammenstellung die Forderungen, die nach der Eröffnung des Konkursverfahrens entstanden sind.

Beim Schluß des Konkursverfahrens zahlt man die an die Konkursmasse angemeldeten Forderungen des Staatsschatzes, welche im letzten Jahr vor der Eröffnung des Verfahrens fällig wurden, oder im Sinne des § 65 der Konkursordnung als fällig angesehen werden.

*) Der außerordentliche 10-pro-entige Zuschlag kann nicht von den Kommunalzuschlägen, und nur von der auf den Staat entfallenden Steuer eingehoben werden. Von den zwangsweise eingehobenen Summen der Finanzgebühren sollen die Vollstreckungskosten zusammen mit dem außerordentlichen 10-prozentigen Zuschlag berechnet werden.

Die Forderungen des Fiskus genießen im Sinne des § 61 der Konkursordnung das Prioritätsrecht und stehen bezüglich desselben auf zweiter Stufe.

G. Verstärkte Exekution von Steuerrückständen im Falle einer Preistreiberei.

Angeichts dessen, daß in manchen Ortschaften ein nicht begründetes Anwachsen der Preise der notwendigsten Bedarfsartikel sich bemerken ließ — in erster Reihe der Fleischpreise — hat das Finanzministerium mit Rücksicht darauf, daß in diesem Falle die Händler unrechtmäßig größere Verdienste auf Kosten der Konsumenten erlangen, mit Rundschreiben von 25./5. l. Js. L. D. P. D. 4001/I den Finanzbehörden anbefohlen, bei Zwangseinzahlung der Steuerrückstände auf Unternehmungen, die den Vertrieb der notwendigsten Bedarfsartikel haben, ihr besonderes Augenmerk zu lenken, wobei die Finanzbehörden im Falle einer unbegründeten Erhöhung der Preise seitens dieser Unternehmungen, die Exekution aller Steuerrückstände mit Ausnahme der gestundeten und in Raten zerlegten, mit aller Rücksichtslosigkeit durchzuführen, und den Eigentümern solcher Unternehmungen in Zukunft keine Steuererleichterungen zu gewähren haben. (Rundschreiben vom 25. 5. 26. J. L. P. D. 4001/I.)

H. Die Einziehung der rückständigen Steuern von Personen, die nach dem Auslande verreisen.

Verordnung

des Schlesischen Wojewoden vom 2. November 1922 betreffend die Einhebung der rückständigen Steuern und Ausgaben von Personen, die ins Ausland reisen.

§ 1.

Alle Personen, die irgendwohin ins Ausland aus dem Territorialbereiche des oberschlesischen Teils der Schlesischen Wojewodschaft abzureisen beabsichtigen, haben unbedingt alle rückständigen Grundsteuern, persönlichen Steuern, sowie auch alle anderen Lagen und Finanzgebühren, und zwar sowohl die staatlichen als auch die kommunalen zu bezahlen, und zwar zu diesem Zwecke sich vor ihrer Abreise bei dem zuständigen Finanzamt zu melden, das ihnen die Höhe der zu bezahlenden Summe angeben wird. Diese Vorschrift betrifft nicht diejenigen Personen, die die oberschlesische Grenze auf Grund einer oberschlesischen Cirkulationskarte im Sinne der Vorschriften der Genfer Konvention überschreiten.

§ 2.

Die rückständigen Steuern und Lagen sollen am Ende dieses Monats des Jahres entrichtet werden, in dem die Reise ins Ausland erfolgt. Im Falle die in Rede stehenden Steuern und Lagen für das laufende Jahr, in dem die Abreise erfolgen soll, noch nicht veranlagt sein sollten, hat das Finanzamt ihre Höhe nach der letzten Veranlagung anzunehmen oder nach eigenem Gutachten die Höhe derselben persönlich festzustellen.

§ 3.

Den Starosten und zuständigen Polizeidirektionen ist es unter keinen Umständen gestattet, Personen, die ins Ausland reisen, Reisepässe oder Polizeisichtvermerke auszustellen, ohne Rücksicht darauf, ob diese Personen einen ständigen Aufenthalt im Auslande zu nehmen oder auch ins Ausland nur für kurze Zeit zu reisen beabsichtigen, falls sie sich nicht mit der Bestätigung des maßgebenden Finanzamtes ausweisen, daß alle rückständigen Steuern und Tagen bezahlt wurden.

§ 4.

Frauen und minderjährige Personen, die ins Ausland reisen, haben zwecks Erlangung eines Reisepasses, oder eines Polizeisichtvermerkes sich mit der Bestätigung des Finanzamtes auszuweisen, daß ihre Ehemänner, Vater oder Vormundschafspersonen den obigen Vorschriften Genüge geleistet haben.

§ 5.

Unter Ausland soll ein jeder Staat verstanden werden, der außerhalb Grenze des polnischen States liegt und ebenfalls der dem deutschen Reich zugeprochene Teil Oberschlesiens.

§ 6.

Ausnahmeerleichterungen kann der Finanzausschuß der Schlesischen Wojewodschaft über Ansuchen der Partei, das auch dem zuständigen Finanzamt vorgelegt werden soll, Personen zusprechen, die sich in Handels- und Gewerbeangelegenheiten unter außerordentlichen Umständen (z. B. infolge des Ablebens eines Familienmitgliedes) zeitweise ins Ausland begeben, falls diese Personen als solide Steuerzahler bekannt sind, und die einmalige Bezahlung der ganzen Steuersumme ihr Unternehmen oder ihr Vermögen mit Zusammensturz bedrohen würde.

§ 7.

Was die Personen anbetrifft, die aus dem polnischen Teile Oberschlesiens dauernd ins Ausland übersiedeln, und im Besitze einer Cirkulationskarte sind, bezw. das Recht haben eine solche zu erlangen, haben die Bestimmungen des Gesetzes vom 26. Juli 1918, Seite 921 und vom 24. Juni 1919, Seite 583 und der Verordnung vom 21. November 1918 R. G. B. Seite 1325 und folgende in Angelegenheit der Kapitalflucht Geltung.

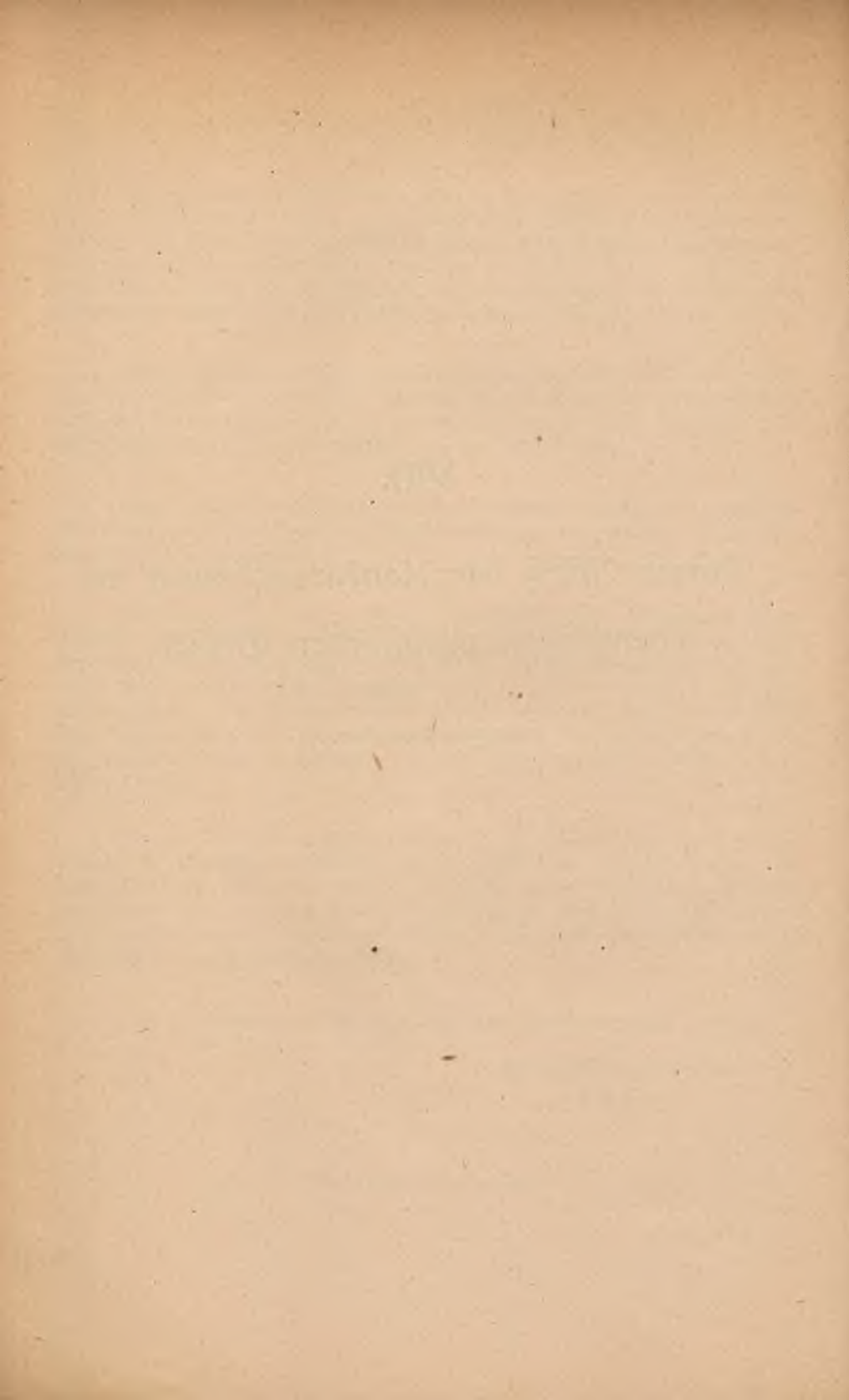
§ 8.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Verlautbarung in Kraft.

Der Schlesische Wojewode
(—) R y m e r.

VIII.

Kurzer Abriß der Konkursordnung im
ehemaligen preußischen Gebiet.

VIII.

Kurzer Abriß der Konkursordnung im ehemaligen preussischen Gebiet.

Die Konkursordnung vom 10. Februar 1877 (RGBl. S. 351 ff.) geändert durch das Gesetz vom 17. Mai 1898 (RGBl. 230 ff.) in der Fassung der Bekanntmachung vom 20. Mai 1898 (RGBl. 612 ff.) enthält folgende wichtigere Bestimmungen:

Das Konkursverfahren betrifft das gesamte der Versteigerung unterworfenen Vermögen des in Konkurs geratenen Schuldners. Für Konkursmasse gehören gleichfalls die Handelsbücher des Schuldners, hingegen unterstehen der Konkursmasse nicht, diejenigen Objekte, die der Pfändung nicht unterliegen (§ 1 der Konkursordnung.)

Die Konkursmasse dient zur Befriedigung aller persönlicher Gläubiger, die zur Zeit der Konkursöffnung begründete Forderungen an das Vermögen des Schuldners haben (§ 3 der Konkursordnung).

Forderungen wegen besonderer Befriedigung aus der Konkursmasse sind nur in den im Gesetz vorgesehenen Fällen, unabhängig vom Konkursverfahren angebracht (§ 4 der Konkursordnung).

Der Konkursverwalter kann gemäß § 170 der Konkursordnung auf festgestellte bevorrechtigte Forderungen (also auch Steuern) Zahlungen leisten, wenn Geld in der Masse vorhanden ist.

Die Verwaltung der Konkursmasse liegt dem Konkursverwalter ob. Die Gläubiger der Konkursmasse können ihre Forderungen auf Sicherstellung oder Befriedigung nur gemäß den Vorschriften über das Konkursverfahren beantragen (§ 12 der Konkursordnung).

Aus der Konkursmasse sind zunächst die Kosten und Schulden der Masse selbst zu decken.

Unkosten der Masse sind:

1. Das Konkursverfahren betr. Gerichtskosten,
2. Ausgaben für die Verwaltung, Abschätzung und Einteilung der Masse,

3. Dem in Konkurs geratenen Schuldner und seiner Familie zuerkannte Geldunterstützung.

Schulden der Masse sind:

1. Die aus den Geschäften und Fertigkeiten des Konkursverwalters entstandenen Forderungen.
2. Die sich aus Kontrakten mit der anderen Partei ergebenden Forderungen, deren Abschluß von der Konkursmasse gefordert wird, oder die nach Eröffnung der Konkursmasse zustande kommen müssen,
3. Forderungen wegen unrechtmäßiger Bereicherung aus der Konkursmasse (§ 57—58 der Konkursordnung) .

Die Konkursforderungen werden nach § 61 der Konkursordnung, nach folgender Rangordnung, bei gleichem Range nach Verhältnis ihrer Beträge, berichtigt:

1. Die für das letzte Jahr vor der Eröffnung des Verfahrens oder dem Ableben des Gemeinschuldners rückständigen Forderungen an Lohn, Kostgeld oder anderen Dienstbezügen der Personen, welche sich dem Gemeinschuldner für dessen Haushalt, Wirtschaftsbetrieb oder Erwerbsgeschäft zur Leistung von Diensten verbunden hatten,
2. Die Forderungen der Staatskassen, Gemeinde- und Kommunal-Verbandskassen wegen öffentlicher Abgaben, welche im letzten Jahre vor der Eröffnung des Verfahrens fällig geworden sind, oder nach § 65 als fällig gelten. Es macht hierbei keinen Unterschied, ob der Steuerrechner die Abgabe bereits vorstufenweise zur Kasse entrichtet hat,
3. Die Forderungen der Kirchen und Schulen, der öffentlichen Verbände und der öffentlichen, zur Annahme der Versicherung verpflichteten Feuerversicherungsanstalten wegen der nach Gesetz oder Verfassung zu entrichteten Abgaben und Leistungen aus dem letzten Jahre vor der Eröffnung des Verfahrens,
4. Die Forderungen der Ärzte, Wundärzte, Tierärzte, Apotheker, Hebammen und Krankenpfleger wegen Kur- und Pflegekosten aus dem letzten Jahre vor der Eröffnung des Verfahrens, insoweit der Betrag der Forderungen den Betrag der tarfmäßigen Gebühren nicht übersteigt.
5. Die Forderungen der Kinder, der Mündel und der Pflegebefohlenen des Gemeinschuldners in Ansehung ihres gesetzlich der Verwaltung desselben unterworfenen Vermögens, das Vorrecht steht ihnen nicht zu, wenn die Forderungen nicht binnen zwei Jahren nach Beendigung der Vermögensverwaltung gerichtlich geltend gemacht und bis zur Eröffnung des Verfahrens verfolgt worden ist,
6. alle übrigen Konkursforderungen.

Mit der Kapitalsforderung werden an derselben Stelle angeführt:

1. Die Kosten, welche dem Gläubiger vor der Eröffnung des Verfahrens erwachsen sind,
2. Die Vertragsstrafen,
3. Die bis zur Eröffnung des Verfahrens aufgelaufenen Zinsen (§ 62 der Konkursordnung),

Im Konkursverfahren können nicht geltend gemacht werden:

1. Die seit der Eröffnung des Verfahrens laufenden Zinsen,
2. Die Kosten, welche den einzelnen Gläubiger durch ihre Teilnahme an dem Verfahren erwachsen,
3. Geldstrafen,
4. Forderungen, aus einer Freigebigkeit des Gemeinschuldners unter Lebenden oder von Todeswegen. (§ 63 der Konkursordnung.)

Ruständig für den Konkurs ist dasjenige Gericht, in dessen Bezirk der Schuldner sein Unternehmen hat, oder mangels eines solchen, seine gerichtliche Zugehörigkeit.

Im Konkurs muß die öffentliche Bekanntmachung wenigstens einmal im gerichtlichen Anzeigeblatt erfolgen und ist rechtskräftig mit Ablauf des 2. Tages nach Ausgabe des die Bekanntmachung enthaltenden Blattes. (§ 76 der Konkursordnung.)

Der Konkursverwalter wird von dem Gericht ernannt. (§ 73 der Konkursordnung.)

Der Termin zur Anmeldung der Konkursforderungen beträgt zwei Wochen bis drei Monate. Die Anmeldung hat die Angabe des Betrages und des Grundes der Forderung sowie des beanspruchten Vorrechts zu enthalten. Die Anmeldungen werden in die Gerichtstabelle in der das Privileg erforderliche Reihenfolge eingetragen. (§ 138 u. nachf. der Konkursordnung.)

Die Konkursöffnung ist durch Zahlungsunfähigkeit des Schuldners, bezw. Zahlungseinstellung begründet.

Ueber das Vermögen von Aktien-Gesellschaften findet das Konkursverfahren außer dem Falle der Zahlungsunfähigkeit in dem Falle der Ueberschuldung statt. (§ 102 und 207 der Konkursordnung.)

In dem hierfür bestimmten Termin werden die Anmeldungen inbezug auf den Betrag und ihren Vorrechte geprüft. Die Forderungen werden als festgesetzt angesehen, sobald zu dem zur Prüfung festgesetzten Termin weder der Konkursverwalter, noch irgendein Gläubiger Einspruch erhoben hat. Das Ergebnis wird in die Gerichtstabelle eingetragen (§ 141 und nachf. der Konkursordnung) worauf die Verteilung der Masse unter die Gläubiger erfolgt.

Formularze podatkowe.*)

Steuerformulare.

1. Ewidencja wymierzonych i uiszczonych podatków,
Übersicht der veranlagten und entrichteten Steuern,
 2. Deklaracja płatnicza,
Zahlungsdeklaration,
 3. Pokwitowanie Kasy Skarbowej,
Quittung der Finanzkasse,
 4. Pokwitowanie poborcy podatkowego Urzędu Skarbowego.
Quittung des Steuereintnehmers des Finanzamtes,
 5. Przypomnienie o kwartalnych zaliczkach na poczet podatku przemysłowego od obrotu,
Erinnerung über vierteljährliche Anzahlungen auf die Gewerbesteuer,
 6. Nakaz płatniczy podatku przemysłowego,
Zahlungsbefehl über staatl. Gewerbesteuer,
 7. Nakaz płatniczy podatku dochodowego,
Zahlungsbefehl über staatl. Einkommensteuer,
 8. Upomnienie Egzekucyjne.
Mahnzettel.
-

*) Podane tu formularze nie odpowiadają naturalnej wielkości treści ich odpowiada jednak w zupełności urzędowemu brzmieniu.

Die hier angegebenen Steuerformulare entsprechen nicht der natürlichen Grösse, jedoch sind sie mit dem amtlichen Inhalt derselben gleichlautend.

EWIDENCJA — Übersicht

wymierzonych i uiszczonych podatków (którą powinien we własnym interesie każdy płatnik prowadzić)
über die veranlagten und bereits bezahlten Steuern (die jeder Steuerzahler in seinem Interesse führen soll)

L. p. P. Nr.	Rodzaj podatku Art der Steuer	Data wpłaty Einzahlungsdatum	Pozycja dziennika przychodu Position des Einnahmebuches	Podatek państwowy Staatssteuer		Dodatek komunalny Kommunalzuschlag		10 Procent nadwy- czajny dodatek do podatku państwowego 10 Procent ausser- ordentl. Staats- steuerzuschlag		Odsetki z tytułu Verzugszinsen		Kwota upomnienia i egzekucyjne Mahngebühren und Vollstreckungs- kosten		Grzywny lub kary pieniężne Geldstrafe		Razem	
				zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr
1	Zaliczka na podatek przemysłowy za II półrocze 1925 Anzahlung auf die Umsatzsteuer für das II. Halbjahr 1925	15. III 1926	721/I														
				100	—	25	—									125	—
2	Dochodowy na rok podatkowy 1926 Einkommensteuer für das Steuerjahr 1926	24 IV. 1926	872/I														
				66	50	144	—									210	50
3	Przemysłowy za II półrocze 1925 Gewerbsteuer für das II. Halbjahr 1925	6 IV. 1926	1299/I														
				300	—	75	—									375	—
4	Dochodowy na rok podatkowy 1926 Einkommensteuer für das Steuerjahr 1926	1. XI 1926	1) 1875/I														
				66	50	144	—		6	65						217	15
5	Przemysłowy za II półrocze 1925 Gewerbsteuer für das II. Halbjahr 1925	6. XII 1926	2) 2598/I														
				200	—	50	—		20	—	24	—	6	—	50	17	50
Razem { podatek państwowy i dodatek komunalny Zusammen { Staatssteuer und Kommunalzuschlag				735	—	438	—										

1) Proszę porównać z pokwitowaniem Kasy Skarbowej (Wzór nr 3). Bitte zu vergleichen mit der Quittung der Finanzkasse (Muster Nr. 3).

2) Proszę porównać z pokwitowaniem jakie wystawia sekwestrator Urzędu Skarbowego (Wzór nr 4)
Bitte zu vergleichen mit der Quittung die vom Steuereinknehmer des Finanzamts ausgestellt wird (Muster Nr. 4)

Uwaga: O prowadzeniu ewidencji i wyjaśnienia wszystkich wpłat patrz strona 11 i 12.

Bemerkung: Über die Führung der Übersicht und Erläuterungen aller Einzahlungen siehe Seite 67 und 68.

*) a) o ile wpłacono do Kasy Skarbowej, należy podać pozycję dziennika przychodu — a nie numer pokwitowania, — pozycja dziennika przychodu uwidocznioma jest na pokwitowaniu b) o ile wpłacono do rąk sekwestratora Urzędu Skarbowego, należy podać datę i numer otrzymanego pokwitowania. c) o ile wpłacono do rąk komornika gminnego, należy podać datę otrzymanego pokwitowania i nazwisko podpisanego komornika o to z tego powodu, że komornicy nie kwitują ściąganych podatków na drukach oznaczonych porządkowymi numerami.

*) a) bei direkter Zahlung an die Finanzkasse, ist die Position des Einnahmebuches nicht Nummer der Quittung anzugehen, (Position des Einnahmebuches ist auf der Quittung ersichtlich.) b) bei Zahlungen zu Händen des Vollziehungsbeamten vom Finanzamt Datum und Nummer der betreffend. n Quittung c) bei Zahlungen zu Händen des Vollziehungsbeamten der zuständigen Gemeindeverwaltung, Datum der Quittung sowie den Namen des Vollziehungsbeamten und zwar deshalb, weil die Quittungen der Vollziehungsbeamten mancher Gemeindeverwaltungen keine fortlaufende Nummer tragen

L p p Nr	Data Datum	Treść Inhalt	Kwota wymie- rzonego podatku Betrag der veranlagten				Razem Zusammen	Termin płatności wy- mierzonego podatku Zahlungs- termin der veranlagten Steuer	Uwaga Anmerkung
	otrzymanego nakazu płatniczego der empfangenen Zahlungsaufforderung	państwowy Staatssteuern		Komunalny Kommunal- zuschläge					
		zł	gr	zł	gr				
1	18. V. 1926	Podatek przemysłowy od obrotu za II półrocze 1925 Umsatzsteuer für das II Halbjahr 1925	600	—	150	—		18. VI. 1926	
2	16. IX. 1926	Podatek dochodowy na rok podatkowy 1926 Einkommensteuer für das Steuerjahr 1926	*) 133	—	*) 288	—		1. XI. 1926	
Suma wymierzonych podatków Summe der veranlagten Steuern			733	—	438	—			
Wpłacono do dnia 6. XII. 1926 (prawa strona ewidencji) Eingezahlt bis zum 6. XII 1926 (laut Zusammenstellung auf der rechten Seite der Übersicht)			733	—	438				
Pozostaje zaległość Verbleibt ein Rückstand von									

*) złożono w terminie zeznanie o dochodzie i połowę zeznanego wzgl. wymierzonego podatku wpłacono do dnia 1. maja 1926 według ustawy o państw. podatku dochodowym.

*) Es wurde rechtzeitig Einkommenerklärung abgegeben und laut dem Gesetz über staatl. Einkommensteuer die Hälfte der erklärten bezw. veranlagten Steuern bis 1. Mai 1926 eingezahlt.

Do Kasy Skarbowej w *Królewskiej Hucie*
An die Finanzkasse in

Deklaracja płatnicza na 217 zł 15 gr
Zahlungsdeklaration

Imię i nazwisko płatnika względnie nazwa firmy, obowiązanej do uiszczenia
Vo.- und Zuname des Steuerzählers beziehungsweise Name der Firma die zur Entrichtung der
podatku *Sterniewicz Józef*
Steuer verpflichtet ist

Miejsce: w którym się znajduje przedmiot opodatkowania *Królewska Huta*
in dem sich der Gegenstand der Besteuerung befindet
O.: zamieszkania (dokładny adres) *ulica Wolności 112*
des Wohnsitzes (genaue Adresse)

Urzędu Skarbowego *Królewska Huta*
des Finanzamtes

Zahlt auf Rechnung: Izby Skarbowej w
der Finanzkammer

tytułem podatku *dochodowego* za rok podatkowy 1926 r.
opłat
Steuer

(Podpis) — (Unterschrift)

OBŁICZE I URZĘDU SKARBOWEGO

Berechnung des Finanzamtes.

Pozycja księgi bierczej *1245*
Position der Steuerrolle

Podatek *dochodowy* za rok 1926 r.
Steuer für
nadzwyczajny 10 0/10 dodatek

Kary i odsetki za zwłokę
Strafen und Zinsen für Verzug
Grzywny lub kary pieniężne
Geldstrafen
Koszta egzekucyjne
Exekutionskosten

Razem — Zusammen

Sumy skarbowe Summe Staatssteuer	Sumy komunalne Summe kommunal- steuerliche
66 50	144
6 65	
73 15	144

Data — Datum 1. 11. 1926.

(Podpis) — (Unterschrift)

Odkontowano — Verbucht

w księdze bierczej
in der Steuerrolle

pod poz. *1245*
unter Position

(Podpis) — (Unterschrift)

Adnotacja Kasy: — Notiz der Finanzkasse

Ogólna suma wpłaty *217 zł 15 gr*

Die allgemeine Einzahlungssumme

Wydano pokwitowanie Nr. *903 154*

Es wurde eine Quittung ausgefolgt

Pozycja dziennika przychodu *1875 1*

Position des Einnahmebuches

Data — Datum 1. XI. 1926.

Księgowy — Der Buchhalter

(Podpis) — (Unterschrift)

Se-ja M 903 154

POKWITOWANIE — Quittung

(pieczęć) Kasa Skarbowa

Kasy w Królewskiej Hucie na zł 217 gr
 Kasse auf
 dnia I. XI. 1926 r. w dzienniku przychodu
 am im Einnahmebuch
 pod pozycją 1875/1 zapisan na przychód
 unter Position verrechnet als Einnahme
 od Sterniewicza Józefa
 vom
 z tytułu podatku dochodowego za rok 1926
 als Einkommensteuer für das Steuerjahr 1926

razem jak wyżej dwiesciesiedmnaście złotych 15¹⁰⁰
 Zusammen wie oben

Kasjer:
 Der Kassierer:

m. p. (nazwisko kasjera)
 (Name des Kassierers)

L. S.

Rachmistrz:
 Der Rechnungsführer:

m. p. (nazwisko rachmistrza)
 (Name des Rechnungsführers)

(2. strona pokwitowania)
 (2. Seite der Quittung)

Pokwitowana na odwrotnej stronie kwota 217, 15 zł. zawiera:
 Der auf der Rückseite quittierte Betrag von enthält:

1. podatek dochodowy za rok 1926	66,50 zł.
Einkommensteuer für das Steuerjahr	
2. 10 % nadzwyczajny dodatek do podatku	6,65 „
10 Prozent ausserordentlicher Zuschlag zur Staatssteuer	
3. dodatek komunalny do podatku	144,00 „
Kommunalzuschlag	

razem . . . 217, 15 zł.
 zusammen

UWAGA:

proszę porównać to wyszczególnienie z deklaracją płatniczą wzór Nr. 2.

ANMERKUNG:

bitte diese Aufstellung zu vergleichen mit der Zahlungsdeklaration Muster Nr. 2.

Serja F.

Nr. 374200.

Poz ks. bierz. 2756.

Position der Steuerrolle.

POKWITOWANIE. **QUITTUNG.**

Poborcy (sekwestratora) skarbowego (nazwisko i imię) *Karol*
 Des Finanz-Steuernehmers (Vor- und Zuname)

Grzybowski

przy Urzędzie Skarbowym podatków
 beim Finanzamt für Steuerangelegenheiten.

i opłat skarbowych (Inspektoracie skarb) w *Królewskiej Hucie*

Dnia *6. grudnia* 1926 roku przyjęto od: (nazwisko i imię
 płatnika oraz jego adres) *Józef Sterniewicz,*

ul Wolności 112.

T Y T U Ł E M	S u m a Summe	
	zł	gr
Podatku względnie opłaty <i>przemysłowy</i>	200	
Steuer bezw. taxen		
Za rok podatkowy <i>II. półrocze 1925 r.</i>		
Für das Steuerjahr		
100% nadzwyczajny dodatek do podatku	20	
100% ansserordentlicher Staatssteuerzuschlag	24	
Odsetek względnie kar za zwłokę od podatku . . .		
Verzugszinsen	50	
Grzywn i kar porządkowych		
Geldstrafen	17	50
Kosztów egzekucyjny		
Vollstreckungskosten		
Razem Zusammen	311	50
Dodatek komunalnych	50	
Kommunalzuschlag	6	
Odsetek względnie kar za zwłokę od dodatku . .		
Verzugszinsen zum Kommunalzuschlag		
Razem Zusammen	56	
Ogolem Summe	367	50

Wyraźnie Złotych *Trzystasześćdziesiątsiedm 50 gr.*

poborca (sekwestrator) skarbowy:
 Der Steuernehmer:

Karol Grzybowski

(L. S.)

Władza podatkowa w
 Steuerbehörde in
 Kasa Skarbowa w
 Finanzkasse in

Do art. 56 ustawy i §§ 57 — 61
 rozp. wykonaw.
 Zum Art. 56 des Gesetzes über staatl.
 Gewerbesteuer und §. 57—61 der
 Ausführungsverordnung.

Nr. księgi bierczej
 Nr. der Steuerrolle

PRZYPOMNIENIE — Erinnerung

o kwartalnych zaliczkach na poczet podatku przemysłowego od obrotu
 über vierteljährliche Anzahlungen auf die Gewerbesteuer
 za rok podatkowy 1927
 für das Steuerjahr

Imię i nazwisko płatnika (firma) Vor- und Zuname des Steuerzahlers	
Rodzaj zakładu wzgl. przedsiębiorstwa lub zajęcia Art der Anstalt bzw. des Unternehmens od. der Beschäftigung	
Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia wzgl. miejsca zamieszkania płatnika lub siedziba Zarządu Ort der Ausübung des Unternehmens oder der Beschäftigung bzw. des Wohnsitzes des Steuerzahlers oder Sitz der Verwaltung	

Termin płatności zaliczki Termin der Anzahlung	Kwota przypadającej zaliczki na poszczególne kwartaly roku 1927 Summe der Anzahlung die auf die einzelnen Quartale des Jahres 1927 entfällt			Uwaga Bemerkung
	Na rzecz Skarbu Staatssteuer	Na rzecz zw. Komun. Kommunal- zuschlag	Razem Zusammen	
I kwartał 1927 r. — 15 maja 1927 r. Vierteljahr. Mai				
II „ „ — 15 lipiec „ Juli				
III „ „ — 15 paźdz. „ Oktober				
IV „ „ — 15 stycz. 1928 r. Januar				

Niewpłacone w terminie kwoty podatku będą ściągane przymusowo wraz z karami za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie i kosztami egzekucyjnymi.

Die im Termin nicht eingezahlten Summen werden zwangsweise eingezogen werden samt der Verzugsstrafen in der Höhe von 4 Prozent monatlich und den Exekutionskosten.

Pieczęć władzy podatkowej.

Stempel der Steuerbehörde

Władza podatkowa — Steuerbehörde

w — in

Przypomnienie o kwartalnych zaliczkach na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1927 otrzymałem

Erinnerung über vierteljährliche Anzahlungen auf Gewerbesteuer für das Jahr 1927 habe ich erhalten.

dn. 1927
am

Stempel firmy — podpis płatnika
 Firmenstempel und Unterschrift des Steuerzahlers

Władza podatkowa *Urząd Skarbowy*
Steuerbehörde

w *Królewskiej Hucie*

KASA SKARBOWA

Finanzkasse

w *Królewskiej Hucie*

NAKAZ PŁATNICZY *№* (księgi bierczej) 2756
Zahlungsauftrag (der Steuerrolle)

na podatek przemysłowy od obrotu za rok podatkowy *II. półrocze* 1925
betreffend die Gewerbesteuer für das Steuerjahr

Do art. 77 ustawy o państwowym podatku przemysł.
Zu Art. 77 des
Gewerbsteuergesetzes.

Imię i nazwisko płatnika (firma):

Vor- und Zuname des Steuerzahlers:

Sterniewicz Józef

Rodzaj zakładu względnie przedsiębiorstwa lub
zajęcia:

Art der Anstalt bezw. des Unternehmers oder der Beschäftigung:

skład manufaktury

Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia
względnie miejsce zamieszkania płatnika lub siedziba
Zarządu:

Ort der Ausübung des Unternehmens oder der Beschäftigung
bezw. Wohnort des Steuerzahlers oder Sitz der Verwaltung:

*Królewska Huta
ul. Wolności 112*

Ogólna suma obrotu za *II półrocze* 1925
Gesamtsumme des Umsatzes
Żł 30,000

ustalonego przez organ wymiarowy
veranlagt durch die Schätzungskommission

W tem obroty, podlegające według $\frac{1}{2}$ 0/0
Darunter Umsätze unterliegend einem

1 0/0

2 0/0

5 0/0

Stawki podatkowej Żł.
Steuersatz

" " Żł.

" " Żł. 30,000

" " Żł.

Wyszczególnienie Aufstellung	Na rzecz Skarbu Państwa Staatssteuer		Na rzecz Związków Komunalnych kommunal- zuschlag		R a z e m Zusammen	
	Żłotych	gr.	Żłotych	gr.	Żłotych	gr.
Suma przypadającego podatku Betrag der entfallenden Steuer	600	—	150	—	750	—
Potrąca się wpłaty usku ecznione tytułem zaliczki (kol. 17—18 ks. kontowej) Abzüge der entrichteten Vorauszahlungen (Kol. 17—18 Kontobuches)	100	—	25	—	125	—
Pozostaje do uiszczenia (Kol. 19—20 ks. kontowej) Verbleibt zu entrichten (Kol. 19—20 des Kontobuches)	500	—	125	—	625	—

Uwaga: Objasnienia na odwrocie — Anmerkung: Erklärungen auf der Rückseite

Pieczęć Urzędu. — Amtssiegel.

Odcinek niniejszy oddzielić i zwrócić doręczającemu.
Abschnitt abtrennen und dem Zustellers zurückzugeben.

Suma podatku podana na odwrocie winna być wpłacona do właściwej (w nagłówku podanej) kasy skarbowej.

1. przez przedsiębiorstwa nieobowiązane do publicznego składania sprawozdań, oraz osoby wykonujące zajęcia przemysłowe i wolne zajęcia zawodowe najpóźniej do dnia 18. czerwca 1926 (Art. 81)*)

2. przez przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków w ciągu 14 dni po doręczeniu nakazu płatniczego (Art. 83).

Niewpłacone w powyższych terminach kwoty podatku będą ściągane przymusowo wraz z karami za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie i kosztami egzekucyjnymi, przyczem kary za zwłokę pobierane będą po upływie dni 14 od terminu płatności.

Od ustalonych sum obrotu i obliczonych kwot podatku mogą być w myśl art. 85 ustawy wnoszone za pośrednictwem władzy, która wymiaru dokonała, odwołania w następujących terminach

- a) przez płatników wymienionych w art. 54 ustęp drugi, w ciągu dni 14 licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia — do właściwej Izby Skarbowej, z wyjątkiem Spółek akcyjnych, które mogą wnosić odwołania w tymże terminie — do Ministerstwa Skarbu,
- b) przez wszystkich innych płatników najpóźniej do dnia 15. maja roku bezpośredniego następującego roku podatkowym — do Komisji Odwoławczej.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisany terminie.

Prawo wniesienia odwołano nie przysługuje tym płatnikom, który wbrew przepisom art. 52, 54 i 55 bądź wcale nie złożyli zeznania o obrocie bądź złożyli je po terminie.

Der umstehend angegebene Steuerbetrag ist bei der zuständigen Steuerkasse einzuzahlen:

1. von Unternehmen, die nicht verpflichtet sind ihre Geschäftsberichte zu veröffentlichen, sowie von Personen mit gewerblichen und freien Berufen, spätestens bis zum 18. Juni 1926 (Art. 81)*)
2. von Unternehmen, die verpflichtet sind ihre Geschäftsberichte zu veröffentlichen, innerhalb 14 Tagen nach Zustellung des Zahlungsauftrages (Art. 83)
3. Für den Fall, dass bis zu den oben erwähnten Terminen die Steuerbeträge nicht bezahlt werden sollten, werden dieselben im Exekutionswege unter Berechnung einer Strafe von 4⁰/₀ p. Monat nebst der Exekutionskosten erhoben, wobei die Verzugsstrafe innerhalb 14 Tagen vom Zahlungstermin ab, berechnet wird

Gegen die festgesetzten Umsätze und berechneten Steuerbeträge kann gemäß Art. 85 des Gesetzes durch Vermittlung der Behörde, von welcher die Einschätzung vorgenommen wurde, in nachstehenden Terminen Einspruch erhoben werden:

a) durch Steuerzahler lt. Art. 54, 2. Abschnitt, innerhalb 14 Tagen gerechnet vom Tage der Zustellung der Zahlungsaufforderung an, an das zuständige Finanzamt, mit Ausnahme von Aktien-Gesellschaften, die ihre

*) *Właściwy termin płatności ustalony jest na 15. V. każdego roku; przesunięcie terminu płatności na 18. VI. jest zgodne z art. 78 u. o. p. p.*

Der gewöhnliche Zahlungstermin ist auf den 15. V. jedes Jahres festgesetzt; die Verlängerung des Zahlungstermins bis 18. VI. ist übereinstimmend mit Art. 78 des Gewerbesteuergesetzes erfolgt.

do wzoru Nr. 6 (2. strona)
zu Muster Nr. 6 (Rückseite)

Einsprüche in dem rechtzeitigen Termin an das Finanzministerium einge-
reicht haben,

b) durch alle anderen Steuerzahler spätestens bis zum 15. Mai, des
auf das Steuerjahr folgenden Jahres, an die Prüfungs-Kommission.

Die Einreichung des Einspruches hält nicht die Pflicht zur Zahlung
im vorgeschriebenen Termin auf.

Das Recht zur Einreichung des Einspruchs steht denjenigen Steuer-
zahlern nicht zu, die entgegen den Vorschriften gemäß Art. 52, 54 und 55
überhaupt keine Steuererklärungen oder im vorgeschriebenen Termin, nicht
abgegeben haben.

Władza podatkowa *Urząd Skarbowy*
Finanzbehörde
w — in *Krol. Hucie*

Do Pana
An

Józefa Sterniewicza

w — in *Krol. Hucie*

ul. *Wolności 112*

(Odcinek ten wraca do Urzędu Skarbowego)

Władza podatkowa *Urząd Skarbowy*
w *Krolewskiej Hucie*

Nakaz płatniczy na państwowy podatek przemysłowy od obrotu za rok 1925
Zahlungsauftrag über Staatl. Gewerbesteuer für das Steu. Jahr 1925

Otrzymałem — erhalten

Krolewska Huta, dn. 18. 5. 1926

Podpis płatnika *Sterniewicza*
Unterschrift des Steuerzahlers

Komisja szacunkowa
Schätzungskommission
Kasa skarbową
Finanzkasse
Konto P. K. O. 300508
Postsparkassen-Konto
Nr. kol. nr. szac.
Fortlaufende Nr. der Steuerliste
Nr. kol. ks. bier
Fortlaufende Nr. der Steuerrolle

Nakaz płatniczy

Zahlungsauftrag

na państwowy podatek dochodowy na rok podatkowy 1926
über die Staatl. Einkommensteuer für das Steuerjahr 1926

imię i nazwisko płatnika *Sterniewicz Józef*
Vor- und Zuname des Steuerzahlers
miejsce zamieszkania *Królewska Huta ul. Wolności Nr. 112*
Wohnsitz

1	Podlegający podatkowi dochod. wskazany w zeznaniu złożonym w terminie	1	Das Besteuerungsverhältnis und in der Einkommensteuererklärung
2	Dochód ustal. w prz. Komisji szacunkowej	2	Das nach d. Schätzungskommission festgestellte Einkommen
3	Skopie dochodu	3	Einkommensliste
4	Sio a p d tawa wedlug art. 23	4	Steuer laut Art. 23
5	kwota podatku uwzględnienia zwolnień	5	Die Steuer nach Berücksichtigung der Befreiungen
6	kwota podatku dochodowego	6	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
7	kwota podatku dochodowego	7	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
8	kwota podatku dochodowego	8	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
9	kwota podatku dochodowego	9	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
10	kwota podatku dochodowego	10	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
11	kwota podatku dochodowego	11	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
12	kwota podatku dochodowego	12	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
13	kwota podatku dochodowego	13	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
14	kwota podatku dochodowego	14	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
15	kwota podatku dochodowego	15	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages
16	kwota podatku dochodowego	16	Die Summe von 4-5 Prozent des Kommunalzuschlages

Podpis lub pieczęć:
Unterschrift oder Amtssiegel.

Odzielić i zwrócić darezającemu.
Abtrennen und dem Zusteller zurückgeben.

Nakaz płatniczy

na państwowy podatek dochodowy
für die Staatl. Einkommensteuer
na rok podatkowy 1926
für das Steuerjahr

Komisja szacunkowa
Schätzungskommission
Kasa skarbową
Finanzkasse
Konto P. K. O. 300508
Postsparkassen-Konto
Nr. kol. nr. szac.
Fortlaufende Nr. der Steuerliste

Podpis doręczającego:
Unterschrift des
Zustellenden:
Datum der Zustellung:
Podpis płatnika
Unterschrift des Steuerzahlers

otrzymalem
habe erhalten

dnia
am

Adres:
Adresse:

192

Wyjaśnienie.

1. Kwota podatku wykazana w podziale 16. płatna jest w dniu 1. listopada roku podatkowego, o ile nakaz płatniczy został doręczony do dnia 15. października roku podatkowego. W razie późniejszego doręczenia nakazu płatniczego — podatek płatny jest w ciągu 30 dni po doręczeniu.

2. Osoby wymienione w części 2 art. 76 ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z roku 1925, poz. 411) winny zapłacić podatek w ciągu 2 tygodni od następnego dnia po doręczeniu nakazu płatniczego.

3. W razie uiszczenia zaliczki, względnie podatku w terminach płatności, wskazanych w art. 87—89 ustawy, będą pobrane, od kwot zaległych kary za zwłokę w wysokości 4% w stosunku miesięcznym (art. 2 ust. z 31. lipca 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 271).

4. Przy obliczaniu kar za zwłokę miesiąc zaczęty liczy się za cały.

5. Od nakazu płatniczego można wnieść odwołanie do Komisji Odwoławczej za pośrednictwem Komisji Szacunkowej, w terminie 30 dni od daty doręczenia nakazu płatniczego.

6. Odwołanie nie wstrzymuje od obowiązku uiszczenia podatku ani przymusowego ściągania.

7. Przypadające do zapłaty należności winny być uiszczone w Kasie Skarbowej, oznaczonej na odwrotnej stronie lub na rachunek tej Kasy w innej Kasie Skarbowej, względnie w Pocztowej Kasie Oszczędności lub w Banku Polskim.

Der Zahlungsauftrag für die staatliche Einkommensteuer enthält auf der Rückseite folgende

Belehrung:

1. Die in Rubrik 16 ausgewiesene Steuersumme ist am 1. November des Steuerjahres fällig, insofern der Zahlungsauftrag bis zum 15. Oktober des Steuerjahres zugestellt wurde. Im Falle einer späteren Zustellung des Steuerauftrags ist die Steuer im Laufe von 30 Tagen nach Zustellung zahlbar.
2. Die im 2. Teil des Art. 76 des Gesetzes über die Einkommensteuer (Dz. U. R. P. Nr. 58 vom Jahre 1925 Pos. 411) erwähnten Personen haben die Steuer im Laufe von 2 Wochen vom Tage, der auf die Zustellung des Steuerbefehls folgt, zu entrichten.
3. Im Falle der Nichtentrichtung der Anzahlung, bezw. der Steuer lt. Art. 87 bis 89 des Gesetzes, werden von den rückständigen Summen Verzugsstrafen in Höhe von 4% berechnet.
4. Bei der Berechnung von Verzugsstrafen wird der begonnene Monat ganz angerechnet.
5. Bezüglich des Zahlungsauftrages kann eine Berufung an die Berufungskommission durch Vermittlung der Schätzungskommission, in einem Termin von 30 Tagen vom Datum der Zustellung des Zahlungsbefehls an, eingebracht werden.
6. Die Berufung enthält nicht der Pflicht die Steuer zu entrichten, und hält die Exekution nicht auf.
7. Die zur Zahlung entfallenden Gebühren sollen in die auf der anderen Seite bezeichnete Finanzkasse, oder auf Rechnung dieser Kasse bei einer anderen Finanzkasse, bezw. bei der Postsparkasse oder bei Bank Polski entrichtet werden.

Urząd Skarbowy w
Finanzamt in

L. dz. L. Nr., dnia 192...
am

Poz. księgi
Position der Steuerrolle

Egzekucyjne Upomnienie Mahnzettel

Do
An

P. T.
Titl.

W
in

Urząd Skarbowy zawiadamia, że celem ściągnięcia zaległości za rok
Das Finanzamt teilt mit, dass zwecks der Einziehung der rückstände für das Jahr

..... 192... a to:
und zwar:

a) W PODATKU — an Steuern

- 1) w kwocie zł gr
im Betrage von
2) Komunalnym w kwocie zł gr
Kommunalzuschlag im Betrage von

b) W KARACH ZA ZWŁOKE — an Verzugsstrafen

- ad 1) od podatku państwowego w kwocie zł gr
zu von der staatlichen im Betrage von
ad 2) od dodatku komunalnego w kwocie zł gr
zu vom Kommunalzuschlag im Betrage von

Razem zł gr
Zusammen

bedzie wdrożona egzekucja na dochodach i majątku jeżeli cała zaległa
wird die Execution auf die Einkünfte und das Vermögen eingeleitet werden, falls

kwota zł gr
die gesamte rückständige Summe von
oraz opłata za upomnienie zł gr
sowie auch die Mahngebühr von
nie zotaną zapłacone w terminie dniowym licząc od dnia doręczenia
nicht in einen tã lgem Termin vom Tage der Zustellung der obigen Mahnung
powyższego upomnienia.
an, eingezahlt werden sollte

Naczelnik Urzędu Skarbowego.
Der Finanzamtsvorsteher,

Towarzystwo Handlowe
Zawisza i Ska.

Sp. z ogr. odp.

Królewska Huta

ul. Kazimierza 5, 7 i 8

Hurtownia towarów
kolonialnych i
artykułów spożywczych.

Konto żyrowe: Bank Polski, Królewska Huta

P. K. O. Katowice nr. 301619

Telefon nr. 35 i 1375.

Ceramo

Śląska Hurtownia wyrobów fajansowych,
szklanych i porcelanowych

ul. Katowicka 7 **Królewska Huta** ul. Katowicka 7

Telefon nr. 1677

H. SEDLACZEK

Sp. z ogr. por. — Gen m. b H.

TARNOWSKIE GÓRY

Filja: Filiale:

KRÓLEWSKA HUTA

Wielki Skład Win — Weingrosshandlung,
Parowa Fabryka Likierów — Damp'likö'fabrik.
WINIARNIE. WEINSTUBEN.

**Królewska Huta, ul. Wolności 35,
Tarnowskie Góry, Rynek 1.**

Elektro-Industrija

A. Spika

Królewska Huta, Rynek 22.

Wykonywanie urządzeń oświetlających i wszelkiego rodzaju
słabo- i silnoprądowych, dzwonki alarmowe przeciwko kradzieży
Telefony domowe itd.

Reparacje wszelkich aparatów do gotowania i ogrzewania,
elektrycznych żelazków, poduszek ogrzewających itd.

Konto bankowe: Śląski Bank Ludowy Król. Huta. **Telefon nr. 1334.**

Winiaki
Szarla-Szymańskiego

są najlepsze

Wyborowe Likiery

Specjalność: Stary Wrocławski

Hurtownia wina i piwa

Królewska Huta : Telefon 493.

Szarla-Szymański Winiak's
sind die besten

Erstklassige Liköre

Spezialität: Alter Breslauer

Bier- und Weingrosshandlung

Królewska Huta : Telefon 493.

Górnośląska-Fabryka
margaryny i tłuszczów

„Herba“

Królewska Huta

Rynek

Telefon 538

Telefon 538

Mieczysław Susicki, Królewska Huta

ul. Wolności nr. 24, dawniej ul. Dworcowa nr. 1.

Telefon 1648.

Komfortowy Zakład Fryzjerski dla Pań i Panów

największy w Województwie Śląskiem.

Oddziały dla farbowania i tlenienia włosów jak i też do manicury i masażu. Wielki wybór perfumerji i artykułów toaletowych.

„Curelljo“ zastrzeż. patent. wartość suchej pielęgnacji włosów została uznana przez świat lekarski.

Charakteryzacje teatralne

„GOLDOL“

Laboratorium chemiczne

Fabryka kosmetycznych i technicznych artykułów

Dr. Kurt Goldstein

Wielkie Hajduki

Pierwsza Górnośląska fabryka perfum.

Jan Freund

„Giska“

T. z ogr. por.

Królewska Huta,

Kościelna 12/14,

3-go maja 54

Telefon 1537—1526

Fabryka wódek i likierów,
hurtownia piwa i win.

Telefon 529 i 1029

Telefon 529 i 1029

Królewsko-Hucka Gazownia

Tow. Akc.

Królewska Huta

ul. Wolności 14

poleca:

Papę dachową najlepszej jakości marki „Odrodzenie“

Koks gazowy z pieców komorowych nadający się
do ogrzewań centralnych i kuźni.

Oferły wraz z próbkami wysyłamy odwrotnie.

Dla odsprzedających odpowiedni rabat.

Dom mód

Mode-Haus

WEISS

Królewska Huta, Wolności 32.

Przy
Zakupnie
odzieży
dla

waszej rodziny
odwiedźcie
największy
i najlepszy

**Skład
Specjalny**

Górnego
Śląska

Palta Suknie
Bluzki

we wszyst-
kich wielkoś-
ciach i cenach

Materiały na
suknie
Materiały jed-
wabne
Veloure

Firanki
Dywany
Koldry

Mäntel
Kleider
Blusen

in allen
Grössen und
Preislagen

Kleider-
Stoffe
Seiden-
Stoffe
Samte

Gardinen
Teppiche
Steppdecken

Bei
Anschaffung
von
**Bekleidungs-
stücken**
für

Ihre Familie
besuchen Sie
das grösste
und leistungs-
fähigste
Spezialhaus
Ober-
Schlesiens

Pawłoczki na pościel
Obrusy stolowe i ręczniki
Specjalność: Wyprawy ślubne

Züchen-Inletts Hand und
Tischlütcher
Spezialität: Brautausstattungen

Fabryka zabawek

właściciel: **Fryderyk Fuchs**

poleca:

Zabawki różnego rodzaju

Gry Towarzyskie

Wyroby skórzane

Galanteryjne

Artykuły Kosmetyczne, podarunkowe i t. p.

Po cenach bardzo przystępnych.

Fryderyk Fuchs

Centrala:

Król. Huta, ul. Wolności 28

Telefon 1376.

Filja:

Katowice, ul. 3-go maja 1a

Telefon 1500.

Fabryka: ul. 3-go maja 26.

„Zagłoba“

Sp. z o. p.

Król. Hucie, ul. 3-go maja 23|25

Parowa fabryka wódek i likierów

Handel piwem i winami

Chceszli być dowcipnym pij likier „Zagłoba“

„Bonekamp“ lub „Nazdar“

Najskuteczniej oba.

Górnośl. Rzemieślnik i Przemysłowiec

Der Oberschles.

Handwerker und Industrielle

Organ Śląskich Rzemieślników

Organ der Schlesischen Handwerker

redigiert in polnischer und deutscher Sprache

Redakcja i administr.

Katowice, Rynek, Mickiewicza 1, II p.

Telefon 1159.

Telefon 1159.

KONCESJONOWANE
BIURO REKLAM

i

PLAKATOWAŃ
Królewska Huta,
ulica Gimnazjalna 16, II p.

Telefon 339.

Telefon 339.

„MONTAŻ”

Górno Śląskie Tow. górnicze

Sp. z ogr. odp.

zarządca przedsiębiorstwa: asesor górniczy K. Staudinger,

Królewska Huta,

ulica Sobieskiego 24

Telefon 552

Telefon 552

Wykonanie wszelkich robót górniczych każdego rodzaju,
Obudowa linji „OMEGA“ D. R. G. M 875901.

Dostawa artykułów technicznych.

L. LIERSZ, Budowniczy,

Przedsiębiorstwo Robót inżynierskich

Królewska Huta,

al. Ligota Górnicza 5

Telefon 1585

Telefon 1585

wykonuje wszelkie w zakres budownictwa
wchodzące prace.

Meridiol

Najidealniejszy środek domowy
do pielęgnowania i NACIERANIA ciała, dezynfekcji ust
i zębów. Kąpiele i nacierania wzmacniają i uspokajają
nerwy. Żądać w aptekach i drogerjach.

Dom Towarowy

Bobrek

Katowice ul. Poprzeczna 10

Telefon 1252.

Królewska Huta, ul. Wolności 24

Telefon 526.

Śląska fabryka wódek i likierów

„UL“

Sp. z. o. p.

HURTOWNY HANDEL WIN

dawniej Louis Goldstein

WIELKIE HAJDUKI.

Urząd telefoniczny Królewska Huta Nr. 537.

Restauracja Nr 484.

Poleca wódki najlepszej jakości.

ZADAJCIE WSZEDZIE

HENKLA

proszek mydlany

uznany jako najlepszy, najtańszy i najwygodniejszy
środek do prania, czyszczenia i bielenia!!

FABRYKA CHEMICZNA
SP. z OGR. ODP.

Henkel & Co

KRÓL-HUTA
Karola Miarki 23

✂ SILOR ✂

Biuro Inżynierskie
Królewska Huta,

ul. Wolności 11

Telefon 1162, 12

Wykonuje:

- I Roboty górnicze, jak
przekopy, głębienie szybów
- II Roboty wiertnicze
- III Roboty ziemne i podziemne
- IV Roboty budowlane

✂ METALLONIA ✂

Sp. z o. p.

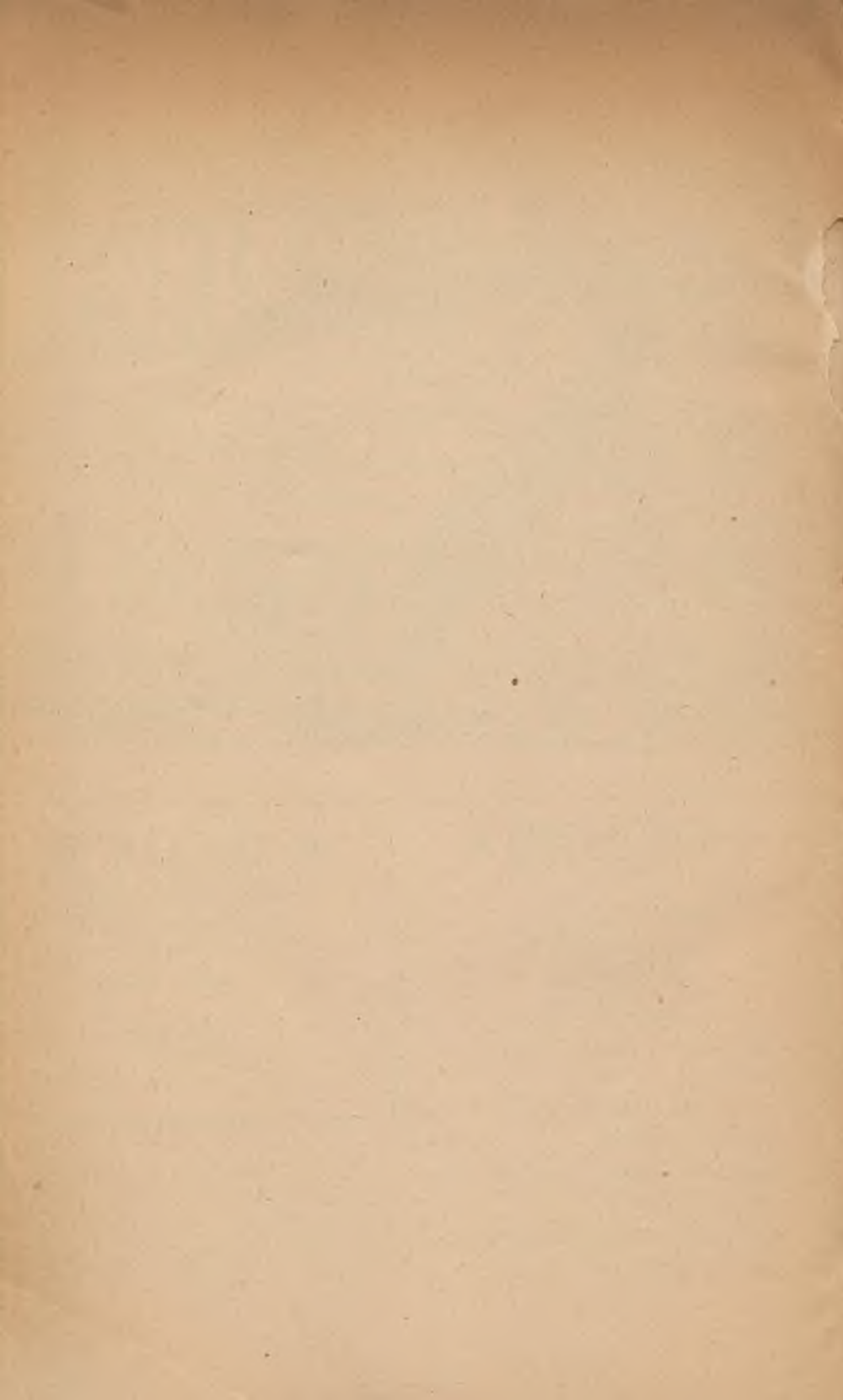
Królewska Huta,

ul. Wolności 11

Telefon 1420.

Dostarcza:

- I Rudy żelaza z własnych
kopalni
- II Glinki ogniotrwałe z
własnych kopalni
- III Szuter i kostki porfirowe
z wł. kamieniołomu
- IV węgiel: artykuły techniczne
dla kopalni i hut.

Biblioteka Śląska w Katowicach

Id: 0030000161930

II 179272